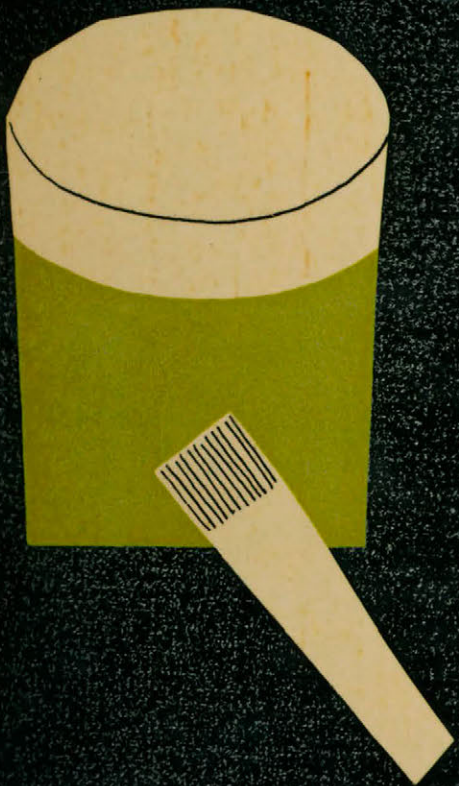


1969

Fotograf Hans Sernert



Vardagen och debatt hos yr

...oss att leva?", "Vardag
det var underrubriker
...ädliga vardag" i Marg
...talarna var fru Bi
...författaren Tore Zette

...hade lockat en
...fick verklig
...unnit den fres-
...och elda upp
...fru von Hof-
...innesvärt anfö-
...Hofsten ut sin
...när hon skis-
...nors dilem-
...en plikter
...av ideal-
...t — de

...s por-
...alkvin-
...kas med.
...duktig i
...on ska vara
...m, hon ska
...och älskarin-
...ppfostrarin-
...har hon
...ppskru-
...drivna
...ngen
...del-
...iet
...skinen
...in på dess
...ga eller för-
...Här
...or att
...g att
...kligen
...ha fr
...arbets
...skuld

...ntion i
...att till
...inspekto
...Vidare
...essorska
...ens för
...n Gislér

Vid
måndag
omvalde
Erik Bergman. Till
valdes kyrk ärd
Refve.

...som
...vard
...bara
...på sjuk
...kiskt sjuk
...ter där ps
...varit en h
...Deras besvä
...del av dera
...av samhäll
...otvivelaktigt inop med
...da

...av de största faror
...hade docent Lund
...är
...olika, stand
...oss efte
...som låter
...och utv
...sonliga fö
...sättnin-
...som ställer männi-
...tisk
...bara på affis
...finns ett gr
...iskan att
...läggas
...själv!"
...Förfat
...holm up
...vsåskädn
...ing och
...matik i til
...st president
...att YK f
...som vin

...mjölkaffär
...fast vid
...av topp
...akti

Spe
...asflaskan
...men
...ndgre
...anna
...kan
...så v
...litet
...också
...mjölkaffär
...fast vid
...av topp
...akti

Sju räddade ur övertänt hus



June Fjellman räddade sig ut i underkläderna.

Rådlig flicka väckte kamrater och värdfolket

En dramatisk brand ödelade natten till fredagen byggmästare Gunnar Hanssons tvåvåningsvilla i Skurupsby strax utanför Skurups egentliga köping. Fem kvinnliga elever vid folkhögskolan och ett par i bara nattdräkterna tvingades hals över huvud kasta sig nedför en brinnande trappa till andra våningen. Byggmästare Gunnar Hansson, som med makan sov i andra ändan av våningen, kunde inte ta sig ned denna väg utan fick först fira ned makan Margit i lakan och sen sig själv på samma sätt. Eldorsaken är okänd men troligaste teorierna är antingen överslag i trasiga ledningar eller ett bortglömt stearinljus. Inget i andra våningen kunde räddas och bara en ringa del av makarna Hanssons möbler.

Makarna Hansson disponerar själva första våningen och har sitt sovrum i andra våningens östra gavel. De låg och sov när branden utbröt vid halvtvåtiden natten till fredagen. Övrig del av ovanvåningen är uthyrd till folkhögskoleeleverna Viveka Norinder, Eva Wickström, Ann Johnsson, Anna-Carin Dahlin och June Fjellman. Två av flickorna hade somnat, en annan hade somnat halvvägs och de båda övriga drack kaffe i ett annat rum när det började brinna i ett angränsande rum som för tillfället var tomt.

Det var knastret när det tog eld i ett draperi som fick kaffedrickarna att lystra och snabbt ta sig in i grannrummet där det hade börjat brinna uppifrån i draperiet vilket motsäger teorin om det osläckta och kvarglöm-

da stearinljuset och mer talar för trasiga ledningar som eldorsak. Det är också känt att många av villans elektriska kontakter var bristfälliga och att icke s-märkt armatur, en del inköpt på auktion, spritts ut i huset.

En av de flickor som drack kaffe var Viveka Norinder. Hon hade sinnesnärvaro nog att väcka sina sovande kamrater som förgäves gick till attack med bl a våta handdukar under tiden som hon tog sig ut ur huset och in genom annan dörr för att kunna nå och väcka makarna Hansson.

En granne hade nu larmat brandkåren och de fyra kvarvarande flickorna i elevbostäderna insåg att de måste uppge släckningsförsöken och ta sig ned för trätappan. I den hårda

västliga vinden spred sig nämligen elden med explosionsartad fart. De båda flickor som hade väckts kastade sig ned för trappan i sovdräkterna, en tredje flicka i bara underkläderna. Det var i sista ögonblicket de kom ut.

Denna väg kunde inte makarna Hansson ta då dörren mellan deras sovrum och elevbostäderna var bommad. Elden hade stängt vägen via trappan, i denna del av huset. Det återstod bara för byggmästare Hansson att tvinna lakan och först fira ned makan och sen sig själv sen han hade "krok-kat" ovanlakanet. Vid hoppet skadade sig fru Hansson lätt i knäet och maken fick en lindrigare brännskada på ena armen. □ □

arbetet 1/3 - 69

Huset helt övertänt Räddade sig med lakan

Fem folkhögskoleelever i Skurup svävade natten till fredagen i livsfara. Den fastighet där de hyrde rum brann ned. Eleverna fick kasta sig ut ur byggnaden. Någon hann inte få på sig kläderna. De fem är nu, tillsammans med husets ägare byggnadssnickare Gunnar Hansson och hans maka utan bostad. Makarna Hansson räddade sig genom att med lakan fira sig ned från andra våningen.

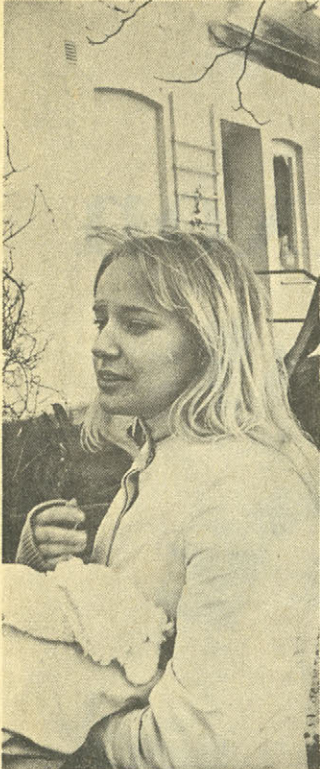
Branden som möjligen orsakats av ett brinnande stearinljus hade ett snabbt och häftigt förlopp. På några minuter var hela huset övertänt och utgjorde en brasa som på natten syntes på flera mils avstånd. Branden inträffade vid ettiden på natten till fredagen.

Skurups brandkår gjorde en snabb utryckning men hade ingen möjlighet att rädda byggnaden eller inventarier. Gunnar Hansson och hans maka fick rädda sig genom

att med lakan ta sig ned från övervåningen.

När de vaknade och fann att det brann rusade de ut till trappnedgången men fann nedgången helt spärrad.

Skadorna torde uppgå till ca 250.000 kr.



En av de inneboende eleverna, June Fjellman fick rädda sig ut ur den övertända byggnaden i bara underkläderna. (Bilder: Hans Serner t).



Branden övertändes på några minuter varför brandkåren inte hade någon möjlighet att rädda fastigheten.

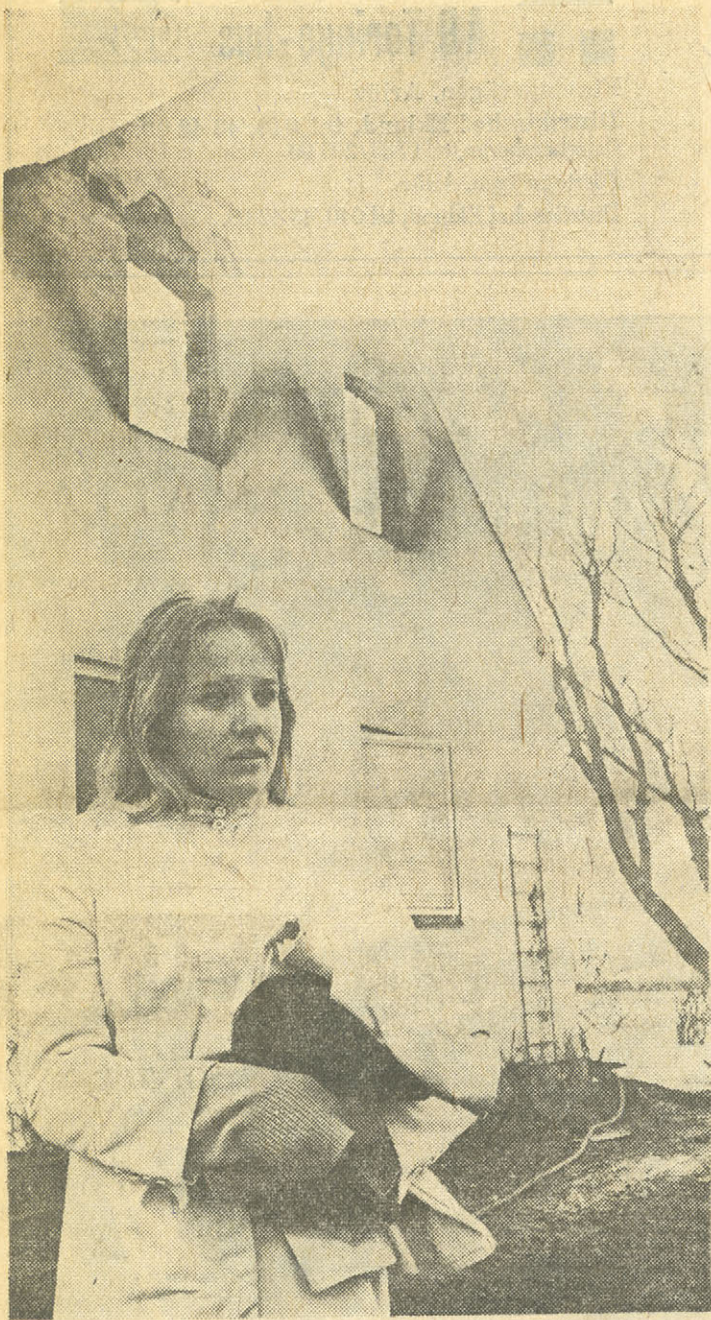
Handwritten signature and date: J. Serner 1/3-65



Huset brändes ut totalt av den våldsamma elden. Ännu på lördagseftermiddagen brann det kraftigt bland ruïnerna. Brandkåren arbetade hela dagen med eftersläckning och rivning

Skurupselever i fara då bostad övertändes

ALP 113
65



Jag hann inte ens klä mig, utan tog mig ut ur huset i byxor, BH och tofflor, berättade June Fjällman

Sju personer, två vuxna och fem skolflickor, räddade sig under dramatiska former från att brännas inne i en övertänd villa i Skurup natten till lördagen.

Villans ägare och hans hustru tog sig ut ur det brinnande huset genom ett fönster på övre våningen, medan flickorna tvingades i blindo treva sig nedför en helt rökfylld trappa ut på gården, iklädda endast nattkläder.

Den av eld helt urblåsta villan ägs av snickare Gunnar Hansson, som med brinnande kläder klättrade ned i säkerhet från ett fönster på övre våningen. Han ådrog sig lättare brännskador på ena armen. De övriga inblandade klarade sig oskadda med undantag av en flicka som fick ett sår i pannan när hon utan att se något tog sig nedför en rökfylld trappa.

När brandkåren kom till brandplatsen i närheten av folkhögskolan var villan redan tillspillogiven, man hade endast att se till att elden inte spred sig till närliggande byggnader.

Branden började en timme efter midnatt i ett rum i en del av byggnaden, en tvåvåningsvilla, som utgjordes av elevhem för studerande vid Skurups folkhögskola.

När branden upptäcktes var rummet redan ett flammande eldhav och på några minuter övertändes hela den övre våningen.

Den flicka i vars rum elden uppstod befann sig vid tillfället hos kamrater i ett angränsande rum. Att man inte uppmärksammade eldsvådan innan den tagit riktig fart, berodde på att två dörrar var stängda mellan de båda rummen. Först då ett kraftigt drag tryckte upp dörrarna märkte flickorna elden.

Lågorna spred sig snabbt till alla rum. Endast en av de två som bodde i bottenplanet hann rädda några av sina ägodelar. Alla de övriga tvingades, utan att ens hina klä sig ordentligt, lämna allt de ägde — kläder, böcker, pengar, bandspelare,

radioapparater osv åt lågorna. June Fjällman berättar:

— Jag skulle gå och lägga mig när någon skrek att det brann, men trodde först att det bara var frågan om en bagatell och sprang för att hämta en vattenhink från en skrub. När jag kom ut i hallen märkte jag hur allvarlig branden var. Lågor slog ut från ett rum och trappan ned var helt övertänd. Jag och mina kamrater kunde inte stanna för att försöka rädda något, utan trevade oss ned för trappan, sprang runt huset och väckte värden i en annan del av villan.

Gunnar Hansson och hans hustru Margit rusade upp i "sin" del av övervåningen för att ringa brandkåren och rädda värdesaker. Han kom inte åt telefonen och under tiden rasade trappan ned. De tog sig ur det brinnande huset genom att från ett fönster fira sig ned med lakan till en kort stege, som tillskyndande rest.

Ur bottenvåningen lyckades man rädda endast ett fåtal möbler innan taket och övervåningen rasade in.

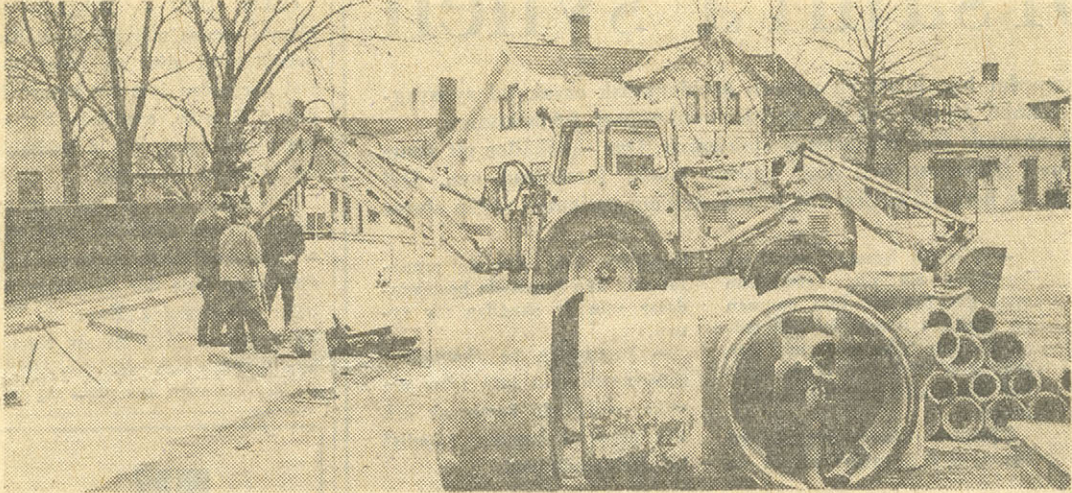
Villan var en f d småskola, som Gunnar Hansson själv rustat upp och byggt till. Värdet av det brunna är ännu inte uppskattat. Försäkringar finns, men det är inte helt säkert att dessa täcker förlusten.

Många av de drabbade och åskådarna anser, att brandkåren "tog märkligt lång tid på sig att komma". Somliga hävdar den bestämda uppfattningen, att det dröjde ända upp till 30 minuter innan brandmännen kom — dock utan att mena att villan hade kunnat räddas i annat fall. Brandchefen Lars Johansson:

— Det gick högst tio minuter från larmet till dess vi var på plats. Larmet kom kl 01.27 och kl 01.33 åkte vi ut. De som påstår att vi dröjde onormalt länge, har absolut fel för sig.

APR 11/3-69

Efterlängtdad torgomläggning



Den i Skurup så efterlängtdade torgomläggningen har nu påbörjats. På måndagen startade arbetena med förberedelser för nedläggning av dräneringsrör. I köpingen har man länge varit förargad på sitt torg som när det regnar blir rena leräkern.

Skurups torg används av många till parkeringsplats, och nu skall man alltså snart kunna parkera under drägliga förhållanden också

när det är vått. Även torghandeln har förstås lidit av förhållandena på torget, liksom nöjes- och jippoarrangemangen. Torgomläggningen är kostnadsberäknad till 93 000 kronor,

och arbetet beräknas vara klart till hösten. Då skall torget vara asfalterat och cirka 75 parkeringsplatser och område för torghandeln ha markerats. Vidare kommer trottoarer att anläggas runt torget, och dessa skall beläggas med betongplattor. Trottoarerna blir också kantade med sten både mot torget och mot gatan. Om det blir några P-automater har man ännu inte tagit ställning till. Beslutet om torgets upprustning fattades redan för omkring ett år sedan. Anledningen till dröjsmålet är att man tidigare inte haft resurser att utföra arbetet. Man har ansett iordningsställandet av gator och tomter för bebyggelse i Munkaholmsområdet vara mera brådskande. Trots att omläggningen av torget inte beräknas bli helt slutförd förrän till hösten med anledning av det sena igångsättandet av arbetena, kommer parkering att tillåtas efter hand som de cirka 75 platserna blir klara.

SDS 4 Mars 1969 E

Väntjänsten växer i Skurups RK-krets



Maj Lindström tog ton på RK:s årsmöte i församlingshemmet. På bilden är det fabriker Sven Bergman, Skurup, som blir uppvakad.

En avsevärd utökning av den sk väntjänsten, som syftar till att bereda gamla människor förströelse och gemenskap, har under det gångna året noterats inom Skurups röda korskrets. Kretsens aktionsgrupp på sex medlemmar har under året var 14:e dag besökt pensionärerna på köpingens ålderdomshem, och i mån av tillgång på ytterligare gruppdeltagare hoppas kretsen att ytterligare kunna utöka väntjänst-verksamheten under det nya året. Utbildning av medlemmar till väntjänsten sker genom kurser på distriktsplanet, och en utbildningskurs kommer eventuellt att ordnas i Skurup redan nästa månad. Det blir den första kursen av detta slag i Skurup, de medlemmar som redan genomgått utbildning för väntjänst har gjort det i grannkommuner.

Rapport om väntjänsten lämnades vid kretsens årsmöte i församlingshemmet, där ordföranden fru Anne-Marie Knutsson kunde välkomna ett 80-tal medlemmar. Av verksamhetsberättelsen framgick utöver det ovan nämnda vidare bl a att kretsen under året skänkt 1.753 kr till Vietnam varjämte valkollekten gav närmare 1.500 kr. För att finansiera bl a lokala engagemang har kretsen ordnat lotterier och en mannekäng-uppvisning m.m.

Till katastrofförrådet har samlats in 3.000 kg kläder. För väntjänsten

har nedlagts totalt 220 arbetstimmar. Kretsen har under året ökat medlemsantalet och har nu 539 medlemmar.

Inga nyval gjordes i styrelsen. Ordförande i denna är fru Anne-Marie Knutsson, 1:e vice ordf Anna-Lisa Olsson, 2:e vice ordförande Margareta Larsson, sekreterare agronom Albin Jönsson och kassör fru Gunilla Truedsson.

Efter förhandlingarna bjöds det på underhållning av bästa märke, operettprimadonnan Maj Lindström sjöng till kapellmästare Martin Keils ackompanjemang, några av sina största slagnummer ur bl a My fair lady, Annie get your gun och Vita Hästen. Framträdandet gjorde stormande lycka och blommor överräcktes till den populära gästen.



Tånebro IF:s eldsjäl, Erik Hagentoft, visar några troféer för två unga TIF:are, Henrik Rasmusson och Ove Persson.

Tånebroförening 20-årsjubilerar

Tånebro Idrottsförening bildades den 8 mars 1949. Nu på lördag, alltså den 8 mars, exakt 20 år efter bildandet av TIF firar föreningen de två gångna decennierna med en jubileumshögtid. Framför allt firar man de senaste årens stora framgångar inom bordtennissektionen. Initiativtagare till föreningen var Erik Hagentoft och Stig-Olle Sigvardsson. Erik Hagentoft var föreningens förste ordförande, vilken syssla han senare lämnade till i tur och ordning Gunnar Lindskog, Knut Jönsson och Sven Håkansson för att sedan göra come back och åter själv överta ordförandeklubban. Han är alltså nu återigen klubbens ordförande och föreningens eldsjäl.

Alltsedan starten har bordtennisen varit den idrottsgren som TIF sysslat mest med. De första åren började man ganska trevande i tävlingsammanhang men blev bättre och bättre. Åren 1955-1961 nåddes fina resultat både i seriesammanhang och individuellt. Därefter blev det en down-period allteftersom goda bordtennisspelare bildade hem och familj och slutade med sitt idrottande och i vissa fall flyttade från Tånebro.

GLÄDJANDE VÄNDNING

Resultaten försämrades år från år och styrelsen förstod att någon särskild åtgärd måste vidtagas. År 1965 började man satsa på en intensiv ungdomsverksamhet. Träningskvällarna för ungdomarna i Solberga skola blev besökta av allt fler tävlingslystna. Många nya förmågor gjorde sig gällande i tävlingsammanhang, vilket sporrade deras kamrater till intensiv träning och het vilja att föra fram föreningen i stora sammanhang. Och det har också delvis lyckats. Med tanke på att Tånebro endast är en liten by är idrottsföreningens resultat på senare tid mycket goda.

1:A I BT-ALLIANSEN

Av de senaste årens framgångar kan nämnas följande: 1967 blev TIF 3:a i Sydsvenska bordtennisalliansen. I fjor tog de steget direkt upp i toppen och vann en suverän seger. I år ligger de f.n. på 2:a plats men har utsikter att nå målet, alltså att vinna tävlingen. 1968 blev en av TIF:s spelare dubbel Österlenmästare. I år deltagar TIF med ett lag i skånska pojklagsserien B och laget finns just nu på en hedrande 2:a plats. A-laget spelar i div. II södra (f.n. 3:a), reservlaget i östra reservlagsserien (f.n. 3:a), två pojklag i östra pojklagsserien Av

de två sistnämnda ligger det ena laget 3:a och det andra tyvärr sist. TIF deltagar också med ett lag i Rydsgårdsortens pokalserie. Denna vann Tånebro IF överlägset utan en enda poängförlost.

LANGRESOR

1967 åkte en del bordtennisspelare på läger till Köpenhamn. Under de senaste åren har TIF även deltagit med lag i fotboll och handboll i Skurupskorpen. På våren 1967 gjorde fotbollslaget en resa till Hamburg med matcher mot tyska lag. Resan finansierades med hjälp av ett lotteri och bingotävlingar. Samma år spelade sig fotbollslaget till final i Skurupskorpen, som de dock förlorade.

JOKKE-SUCCE

En tradition under samtliga de 20 åren har varit anordnande av midsommarfestligheter i Tånebro. Dessa brukar vara mycket välbesökta. Publikrekord och stor succe blev det senaste midsommarfesten då Jokkmokks-Jokke lockade dit en publik på över 1.200 personer. Till festen kom både unga och gamla. För traktens pensionärer ordnades gratis bussresa och reducerad entréavgift. Midsommarfestens program var utomordentligt välarrangerat och det var till stor del detta som bäddade för publiksuccé.

EGET KLUBBHUS

För några år sedan byggdes ett eget klubbhus i Tånebro. Detta finansierades genom kommunalt stöd, anslag från riksidrottsförbundet och ett lotteri. I klubbhuset anordnas kurser, bingo-tävlingar, frågesportstävlingar, hobbykvällar och mycket annat. Tånebro idrottsförenings sekreterare Ulf Rosén framhåller att styrelsen har bestämt sig för att fortsätta på den inslagna linjen och koncentrera verksamheten på bordtennisporten och vad beträffar fotboll och handboll delta i korp-sammanhang. Denna linje, att inte splittra sig på för många sektioner, gör att det är lätt att hålla en god ekonomi och det är av stor betydelse. De senaste åren är det just ekonomin som många idrottsföreningar har haft det besvärligt med. 20-årsjubileet kommer alltså att firas nu på lördag, på den exakta 20-årsdagen.

ARBETET 6 Mars
1969

Maj "fick" sin miljonär på trevligt Skurupsmöte

Skådespelerskan Maj Lindström infriade de högt ställda förväntningarna som Skurups Röda Korsdamer hade på henne inför hennes scenframträdande för dem i samband med deras årsmöte på tisdagskvällen. Maj Lindström käserade och sjöng om sitt liv på de flesta av Sveriges teaterscener.

Skurups Röda Korskrets haär under det gångna året ökat medlemsantalet från 529 till 539. De största summorna i hjälpverksamheten är följande: 5.000 kr till Biafra, 1.753 kr till Vietnam och 1.474 i valkollekt.

Årsförhandlingarna leddes av kårchefen, fru Ann-Mari Knutsson, som omvaldes till ordförande. Styrelsen fick för övrigt följande sammansättning: 1:e vice ordförande Anna Lisa Olsson, 2:e vice ordförande Margareta Larsson, kassör Gunilla Truedsson, vice kassör Ebba Nyström, sekreterare Albin Jönsson, arbetsledare Ester Hansson och Helga Larsson, förrådsförvaltare Anna Stina Nilsson, kontaktman Niels Thelander, samt övriga ledamöter Hilda Nilsson och Astrid Andersson och Inga Maj Andersson.

Revisorer: Ake Bokander och Ragnar Segerström.



Maj Lindström sjöng och agerade med fart och fläkt. En av hennes låtar betitlades jag vill ha en miljonär, varefter hon hamnade i knät på fabrikör Sven Bergman.

Skånska Dagbladet 6 Mars 1969.

Fre dagen den 7 mars 1969

Stig F. Hansson informerade börringebor om Sturupsfältet

Medlemmarna i Börringe centerpartiavdelning informerades på onsdagskvällen om det planerade flygfältet på Sturup av landstingsrådet Stig F. Hansson i Börringe bygdegård. Det var speciellt ärendets behandling i landstinget som man ville ha informationer om.

Börringeborna älskar sin bygd och har i det längsta spjärnat emot flygplatsens förläggning till just Sturup. De vill därför först vara övertygade om att deras "offer" att lämna sina gårdar och upplåta marken till flygplatsen icke är förgäves utan att Sturup är rätt plats och en riktig investering. Många börringebor har med stort intresse bl a följt förhandlingarna och debatterna kring ett eventuellt storflygfält på Saltholmen och då kommit in på den tankegången att Saltholmen kan bli en svår konkurrent till Sturupflygfältet.

Stig F. Hansson gjorde en skiss över flygets utveckling de senaste åren. Den utvecklingen har skett i en enormt accelererande takt och han uttalade som sin mening att även om Saltholmen kommer till stånd, vilket dock torde dröja många år, så kommer båda flygfälten att behövas.

I en efterföljande diskussion följ-



Landstingsrådet Stig F. Hansson tillsammans med Nils Bergman, Albin Svensson, och sittande fr. v. centeravdelningens ordförande Tage Persson, Torild Kristersson samt Bengt Kristersson.

de en intensiv debatt som behandlade bl a de alternativ som landstinget haft att ta ställning till.

Börringe centeravdelnings årsmöte leddes av Tage Persson som också omvaldes till ordförande. Styrelseledamöterna Lars Nilsson, Nils Nilsson, Nils Ivar Nilsson, Bertil Jönsson, Henry Svensson, John Nilsson och Karl-Erik Sjöström omvaldes. Efter Kurt Persson och Sture Nilsson som avböjt återval nyvaldes Svante Lars-

son och Nils Arvid Nilsson.

Revisorerna Hilmer Persson och Börje Larsson omvaldes. Till ombud vid krets- och distriktsstämmor valdes Gunnar Andersson, Bertil Jönsson och Svante Larsson. Till samarbetskommittéledamöter med Svedala centeravdelning valdes Nils Bergman och Tage Persson. Till ombud i CKF:s styrelse valdes Andolv Johanson och till ledamot i CUF:s styrelse Einar Hanson.

SUP-7/3

3 mil

Konstnär gör fartyg i keramik

Vilken är Carsten Ströms i Abbekås rätta titel? Målare, keramik eller författare? Själv anser han, att han i grund och botten är målare. Men de senaste åren har han dock sysslat mest med keramiska alster, samtidigt som han börjar bli erkänd som sagoboksförfattare. Från början var Carsten Ström i huvudsak målare men av olika anledningar råkade han in på andra banor och har sedan endast sporadiskt ägnat sig åt måleriet

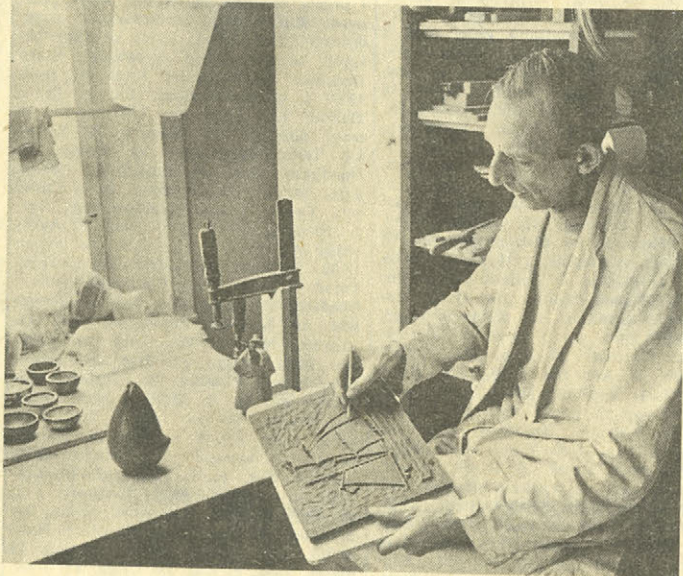
En av anledningarna är, säger Carsten Ström, att har man stor familj, så kräver det kontinuerliga inkomster och målaryrket är sådant att det blir mycket ojämma inkomster.

Att vara keramik är förhållandevis inte så krävande som att vara målare. Måleriet ligger på ett helt annat plan. Där ligger det huvudsakliga arbetet i det ide-mässiga, visionära, det arbete, som utföres med penseln, är endast en liten del av arbetsprestationen.

Impulsen till att prova på keramikeryrket fick han genom besök hos sin vän, keramikern

Cay Cedergren på Ven. Det var i början på 1960-talet. Ström övergick mer och mer till keramiken och efter några år klippte han bort måleriet och ägnade sig helt åt det nya yrket. Men några månader om året kopplar han bort allt keramiksysslande och ägnar sig åt sin "rätta" konstnärsgren, målning.

— Målar gör man inte med sikte på att tjäna pengar. Där är utgångspunkten inte en hägrande inkomst utan att skapa ett verk av hög klass. Men i dag värderas ett konstnärligt verk inte på samma sätt som för några decennier sedan. Smakriktningarna har ändrats eller kanske rättare sagt folk har inget sinne



Målaren-keramikern-författaren Carsten Ström i färd med att "avbilda" ett fiskefartyg i en modell av lera, som skall användas för att framställa en keramiktavla.

för vad som är verklig konst och vad som är mera konstruerad sådan, gjord med sikte på att de skall ge goda inkomster. Så resonerar alltså Carsten Ström som tydligen är målare i hjärta och sinne men som mer eller mindre tvingats ägna sig åt keramiken.

Tydligen har han under senare år mer och mer gripits av sitt nya yrke. Kanske är han inte själv riktigt medveten om det. I keramiken, som han själv med ett litet stänk av förakt betraktar som ett hantverk, en fabrikation av en helt vanlig "handelsvara", smyer sig mer och mer in hans konstnärliga förmåga.

En skapelse som han kallar Fågel, har utomordentligt vackra, vilsamma smekande former. Hans fåglar är attraktiva för de strökunder som droppar in i den lilla pittoreska, gamla fiskarestugan i Abbekås, som användes både som bostad och verkstad. I ateljen finns alster som har direkt anknytning till vyerna utanför — Abbekås fiskeläge och havet.

En annan "linje" som Ström slagit in på är keramiska avbildningar av segelbåtar, fiskefartyg, briggas och skonoter. Det är inga fantasiobjekt utan var och en föreställer en viss typ av respektive båt- eller fartygskonstruktion där fackmannen, sjökaptenen eller fiskaren skall

kunna känna igen formerna på mast, segel, skot, för, stäv och allt vad det nu heter.

Dessa keramiska alster göres i form av tavlor. Carsten Ström tror att det blir en linje som har möjlighet att bli attraktiv och efterfrågad.

Tusenkonstnären i Abbekås har utgivit fem böcker som ser ut att bli en saboboksserie med allt större efterfrågan. Känns titlarna igen? "Gummiguttas nya hus", "Gummiguttas sällsamma resa", "Gummigutta och Svarta Hatten", "Gummigutta och blåbärsmaskinen", samt "Tio gammeldags sagor".

Av de fem böckerna har hittills sålts 75.000 exemplar i Sverige och 25.000 i Norge. Några av böckerna har även översatts till tyska och säljes i Tyskland, Österrike och Schweiz.

I böckerna finns tecknade illustrationer med signatur Carsten Ström. Det är en fördel att själv kunna illustrera böckerna, då får man dem precis som man vill ha dem, säger han.

Det gör ingenting att Carsten Ström smyer sig undan storstäder och "krämeri" och inte gärna visar sina verk vid utställningar utan i stället pysslar omkring i sin lilla hemtrevliga atelje i Abbekås — folk hittar ändå till honom.

Scd.
7/09
13

3 mil

Kontraster på borddukningsexpo: "aftonvard" och "mottagning 69"

Vårt daglig bröd giv oss idag... Det är en liten enkel fräs ur en bön som ligger nära till hands att tänka på vid åsynen av borden "Lillemidda" och "Aftonvard" vid den borddukningsexpo som visades i Skabersjö skola i samband med den försäljning som Skabersjö kyrkliga sällskap nyligen anordnade där

"Lillemidda" är ett dukat bord från den tiden då bordsbönen om det dagliga brödet inte var blott en ceremoni, då det inte var alldeles självklart med så mycket mat på bordet att alla blev riktigt mätta. Då hade bordsbönen före måltiden i ödmjuk och uppriktig tacksamhet.

Vad fanns då på det uppdukade bordet? Jo, potatis, oskalade i en karott, salt sill, små korvbitar och vid sidan om en

lyx och överflöd. I mitten en skål med gröt och skålens mitt en kaffekopp med sirap. Gröten äts direkt ur skålen. Var och en

Text:

TORSTEN HANSSON

Bilder:

HANS SERNERT



Katarina Lundberg serverar gästerna, fr v Bertil Hansson och pastor Edvin Myhrenmark, potatis (oskalade) och bjuder till: salt sill, grädd, grovt bröd, hemmalagad korv och svagdricka vid bordet "Lillemidda".

borden. Där finns tårta på silverbricka med silverspade, där ligger saftiga, blå vindruvor i gedigen skål. I en annan, små läckra chokladpraliner. En stor bricka fullkomligen dignar av mängder med pinnmat och sandwiches: kaviar, rockfortost, camembert, helfet ost, sardeller, sardiner, ägg, sallad, miniatyrköttbullar på pinnar, räkor, rökt lax, rökt ål och mycket, mycket annat.

På bordet "Kalas" lägger man märke till bl a karaff, smörkula, bordstall för ättika, senap, salt och peppar. Där finns också strösockerskål. Och ljusstake med tillhörande ljussax. Det är ett bord som representerar sekelskiftet, berättar fru Alice Olsson från Dalby, som dukat de fem borden och också äger allt som finns på dem.

Det femte bordet är "Mormors kaffebord". Ett litet rart bord med sockerkaka med ritad glasyr, kringlor och gorån.

KASERI OM FASTAN

Skabersjö församling är en liten sådan med endast 422 församlingsbor. Men intresset för den årliga försäljning som kyrkliga sällskapet anordnar i skolan brukar vara stor och den intressanta borddukningsexpo-ningen hade lockat ännu mer folk vanligt. Därför var gymnastiksalen i det närmaste fullsatt när pastor Edvin Myhrenmark efter en andaktsstund kåserade om fastlagen i gamla tider.



Det dukade bordet "Mottagning 69" med tårta och silverspade, vindruvor i gedigen skål, bricka med överflöd av pinnmat, läckra sandwiches och tända ljus i dyrbar, fyrarmad ljusstake utgör en skarp kontrast till det torftiga bordet "Aftonvard".

Så kom då äntligen lördagen, påskaftonen då fastan bröts och alla som kunde, åt sig mätta på fina lammstekar. Under påskhelgen äts också massor med ägg. Äggen betecknades som en symbol till livet och Kristus uppståndelse.

Pastor Myhrenmark berättade om alla de ceremonier som var förknippade med stilla veckan. Det ansågs för högst riskabelt att lämna hemmet, häxorna hade många skumma saker i görningen den veckan, alla spjäll i huset måste stängas ordentligt och inga luffare fick bjudas in eller bjudas

7/3

5,4 mil

Abbekås fiskeläge i vintersömn

Småbåtshamnen skall byggas ut

Vinden tjuver och viner kring den lilla fyren där ute som inte mäter mycker mer än fyra, fem meter på höjden. Det är styv kuling från sydost och vinden är verkligen vass. Högt uppe i luften viner det också. Från vingar och vildgäss i prydliga vinklar, som i hård mot- och sidovind strävar mot mildare, sydligare breddgrader.

Tappert och taktfast blinkar den lilla lampan i fyren. Monoton och pliktroget. Men utan att göra någon nytta. Det blinkande skenet drunknar helt i det skarpa solskenet som blir dubbelt bländande när strålarna reflekteras i vit snö och miljoner iskristaller. Nej. Den lilla fyren längst ute på piren vid Abbekås fiskeläge gör ingen nytta nu på dagen. Men väl när det blir svart natt. Då syns den miltals.

I KÖLDENS KLOR

Vattnet i inner- och ytterhamnen har för länge sedan fått ge vika för den obevekliga och stränga kölden och ligger nu som skrovlig, vitgrå is. Bakom piren guppar några sothönor upp och ned och tar sig helt oförfärat och obekymrat om kylan då och då ett dopp i vattnet. Deras mjuka dun hindrar det iskalla vattnet att tränga in och kyla ned dem.

En vitrödsvarvbrokig katt smyger kring båtarna som ligger prydligt och korrekt uppallade bakom fiskeskjulen. Båtarna paladse upp på hösten, innan gräset hunnit vissna. Därför finns under båtarna fortfarande gult förtorkat gräs, förträffligt för råttor, sorkar och möss att gömma sig i undan blåst och kyla.

SNÖVITA BÅTAR

Runt de färgfriska skjulen ligger båtarna — de flesta vitmålade — med sina bokstavs- och nummerbetäe singlar prydligt handmålade Kärrn. Känne-



Hamnen är tillfrusen och båtarna ligger prydligt uppallade runt om kring fiskeskjulen.

5410
4/10-09

KOMPLICERAT

Sjöfartsstyrelsen betecknar ombyggnaden i Abbekås hamn, som ett ganska komplicerat ärende, då vissa instanser tillstyrkt sjöfartsstyrelsens förslag medan fiskehamnsutredningen avstyrkt. Hela kostnaden skulle enligt sjöfartsstyrelsen uppdelas med 140.000 kr för småbåtsändamål och 80.000 kr för fiskehamnsändamål. Muddringen av hamnen hade man tänkt skulle bekostas av fiskehamnspengarna.

Några fiskehamnspengar lär det emellertid inte bli sedan fiskehamnsutredningen klassat ner hamnen som sådan. Hela kostnaden hoppas man nu istället få på småbåtshamnen och det skulle i så fall ändå komma fiskarna till godo.

ÖKAR I BETYDELSE

Vemmenhögskommun väntar nu på besked — ett positivt

ÄNNU EN SOMMAR

Ännu en sommar kommer idyllen Abbekås fiske- och småbåtshamn att finnas oförändrad. Men både fiskare och seglare har givetvis nytta av att hamnen förbättras och de hoppas därför att utbyggnaden skall komma till stånd.

tecknande för dem alla är att beteckningen börjar med bokstäverna T och G. En av de flottaste, TG18, är också försedd med namnet: Diana Abbekås. Alla båtarna — ett tjugotal — verkar vara väl underhållna. En del är nästan översnöade. Men det tar de ingen skada av. Snart är det vår och då får många "make up" i form av ett nytt lager målning.

VAREN VÄCKER LIV

Snart är det vår och då börjar det så smått bli livligt i hamnen. Inte endast de piskande vågorna och den vinande vinden är aktiva utan även fler och fler måsar och änder och fler och fler människor.

Aktiviteten börjar snart att gnissla, när glada ägare till båtarna börjar vinscha ut dem till vattnet i hamnen. Andra pysslar först om sina små farkoster noggrant. Målar dem, tatar dem och putsar dem.

SVAR SANDDRIFT

Hamnen består nu av två yttre vågbrytare och två mindre, inre vågbrytare som omsluter en yttre respektive en inre hamnbassäng. Den inre är utrustad med kajer och släpställe. Hamnen är svårt utsatt för sanddrift. Fiskarna på platsen anser att igengrundningen främsta hand orsakas av att sand vid stormar från sydost till sydväst sköljer genom och över den sydliga vågbrytaren och att

även i livräddning, konstgjord andning m.m.

Abbekås båtklubb skall snart ha årsmöte och vid detta brukar man göra upp den kommande säsongens program. Våren är i annalkande och säkert är det många som redan nu har börjat förbereda sig för att få båten i vattnet.



Kustremsan vid Abbekås ligger nu i vintertid helt öde. Allting är övergivet. Även den gamla "rullebören".

sanden endast till mindre del kommer in genom hamninloppet.

LÅNGRE KAJ

Ett förslag till förbättring av den idylliska hamnen omfattar bl.a. tätning av södra vågbrytaren genom att på insidan slå ned träspont till tre meters djup, bakom vilken gjutes betong vilande på en rad rälsplåtar. Betongen lägges på till en höjd av en meter över vattenytan och kommer att bilda en två meter bred kaj, sammanbyggd med den nu befintliga vågbrytaren. Kajen blir 75 meter lång och vatten-

djupet intill kajen blir från en till tre meter. Vid denna kaj räknar hamnstyrelsenmed att ytterligare 25 småbåtar skall få plats.

HÖGRE VAGBRYTARE

Förslaget till utbyggnad, som kostnadsberäknats till 220.000 kr omfattar dessutom en meterhög betongparapet på den södra vågbrytaren som således blir en meter högre än den är nu. Betonparapeten är avsedd att förhindra att sand spolats in i hamnbassängen genom eller över vågbrytaren.

besked — från konseljen. Enligt en enmansutredning och inventering som gjorts över alla hamnar i landet ansågs, att Abbekås hamn skulle fortsätta att existera, enär den ökat i betydelse som småbåtshamn. Men för att den skall fortsätta och existera erfordras en ordentlig översyn och upprustning. Inom kommunen är man enig att ställa hälften av den beräknade kostnaden för ombyggnaden till förfogande och då hoppas man också att statsmakterna är villiga att tillskjuta återstoden.

Beviljas 50 procent i statsbidrag bör Vemmenhögborna vara nöjda, säger sjöfartsstyrelsen, eftersom det endast i enstaka fall tidigare har beviljats så hög procentsats.

När förbättringsarbetena kan komma till stånd är för dagen svårt att yttra sig om, säger sjöfartsstyrelsen. Man räknar dock med att kunna starta omedelbart efter beslut av k.m.t och länsarbetsnämnden. Troligen kommer utbyggnaden inte igång förrän tidigast till hösten, eftersom man inte kan arbeta under sommartid, då seglarna bör ha tillgång till hamnen.

S. 40
7/10 - 09

Vind i seglen för nystartade Abbekås båtklubb

"Vind i seglen, skall de va om de ska gå bra, och de' har ju du och ja..." Det är en låt som passar bra in på tämligen nystartade Abbekås båtklubb. Visserligen bildades klubben sommaren 1966, men det var i slutet av säsongen, så aktiviteten kom först någorlunda i gång sommaren därpå och först riktigt på allvar under den sista sommaren. Klubben har ett 30-tal

medlemmar, men efter intresset under den senaste säsongen att döma kommer klubben att växa de närmaste åren. Det är en allmänt utbredd uppfattning att båt- och seglingssporten är en dyrbar sport, som fordrar massor med pengar. Men en bra segelbåt kostar inte mycket mer än en bättre begagnad bil.

En av de som var med och bildade Abbekås båtklubb, Anders Vifot från Skurup, berättar en del om sin hobby segling och om verksamheten i den nya båtklubben.

Förutom Anders Vifot var det ingenjör Lennart Ingelstad, Malmö, Asker Ruberg, Abbekås,

riskerna för att den skall kantra, när nybörjare gör en felmanöver, är synnerligen små. På tal om riskerna nämner Anders att det är obligatoriskt för alla som deltar i båtklubbens officiella arrangemang till havs att bära flytväst.

Under 1967 ordnades endast

har egen båt. Anders Vifot har själv köpt en exakt likadan för egen räkning. Därför känner han till den i detalj.

En trissjolle är av relativt enkel konstruktion, fyra meter lång och med nio kvadratmeter segel. Den väger endast 100 kilo. Priset för en ny är omkring 4.500 kr.

Trissjollen är en allroundbåt. Den är konstruerad för segling men även för att kunna användas för rodd och/eller att kompletteras med motor. En trissjolle kan ta tre seglare ombord, helst inte fler.

EJ DYRBART

4.500 kr för en liten segelbåt. Det verkar kanske avskräckande



En av initiativtagarna till bildandet av Abbekås båtklubb, Anders Vifot från Skurup provar sin nya fina trissjolle vid en av klubbens tävlingar under önskesommaren 1968.

bröderna Nils och Sven Persson samt Anders Jacobsson, samtliga tre från Skurup, samt några till som gjorde upp planerna för den nya båtklubben och bildade denna i slutet på sommaren 1966. Den enda mera officiella verksamheten det året inskränkte sig till en enkel kappsegling. Under vinterhalvåret arbetades det emellertid intensivt på att lägga upp följande års program, skaffa nya medlemmar till klubben och att spara pengar till investeringar till det material som behövdes.

ett fåtal tävlingar. Det var en förständig uppläggning. Först ordentlig utbildning för de intresserade ungdomarna. Under fjoråret köpte klubben en trissjolle, även den avsedd för undervisning, men även för att låna ut till medlemmar som ej

UNDERVISNING

Det första som klubben inriktade sig på var att få i gång ungdomsverksamhet, dvs. att ordna kurser och utbilda unga, intresserade pojkar och flickor i den tjugiga båtsporten. Undervisningen ledes av Anders Vifot och Staffan Rosendahl, Malmö.

Anders berättar att han lärde sig att hantera en segelbåt under sommaren 1964. Han deltog då i en större språkkurs i England ordnad av Folkuniversitetet. Det var en angenäm kurs, där man ägnade sig åt de teoretiska kunskaperna på förmiddagen och på eftermiddagen kopplade kursdeltagarna av med att lära sig segla. Men samtidigt praktiserade de vad som inlärts på förmiddagarna, ty ombord på båtarna pratades endast engelska och de andra språk som kursen gällde.

OPTIMISTJOLLE

Från början var det endast ett 10-tal av medlemmarna som hade egna båtar. Därför köpte klubben en s.k. optimistjolle som helt skulle användas för undervisning. För att bli medlem i klubben behöver man således ej ha egen båt. En optimistjolle är en båt som passar även optimistiska nybörjare, som inbillar sig att de redan från början kan en hel del om seglingssporten. Det är alltså en jolle som är byggd så att

Reportage:

Torsten Hansson (text)
Hans Sernert (bild)

för många, som sneglar åt segel- och båtsporten. Men för det första behöver man nödvändigtvis inte köpa en fabriksny. Man får en bra, begagnad jolle för 3.000 kr. Vidare är det vanligt att tre, fyra personer eller ännu fler köper båt tillsammans. Anders Vifot påpekar vidare: En båt har lång livslängd. Om den blir någorlunda skött mycket längre livslängd än en bil. Att ägna sig åt segelsporten behöver därför inte kosta mer än kanske 700 kr om året.

SEGLARE PÅ TRE VECKOR

För att någorlunda kunna hantera en liten segelbåt och känna sig så säker att man vågar ge sig ut till havs på egen hand fordras endast några semesterveckor med rutinerad undervisning. Vill man bli tävlingsfantast blir man aldrig utlärdd. Men har man goda talanger kan man under en enda sommar nå ganska långt. Inom Abbekås båtklubb siktar man på att samla medlem-

mar som för avkopplings skull vill lära sig segla och eventuellt så småningom själv skaffa sig båt eller köpa en tillsammans med andra klubbmedlemmar.

"FRI" HOBBY

För att få köra bil fordras körkort och för att få flyga flygcertifikat. Men för att segla eller köra motorbåt av ganska stora och avancerade typer fordras inga sorts officiella prov. Ute på havet är det "ingenmansland", om man nu får uttrycka sig så utanför landbacken.

MÅNGA SEKTIONER

Anders Vifot är speciellt intresserad av segling men han framhåller att segling är endast en av flera sektioner inom Abbekås båtklubbs verksamhet. Där finns sektion för motorbåtsport, för vattenskidor, för rodd och fiske. Under den senaste sommaren ordnades tävlingar inom de flesta sektionerna och



YA 10 Mars
1969

2, 2 mil

Riduppvisning Det var mycket duktiga ungdomar, som visade sitt kunnande på hästryggen när Sydslättens ryttarförenings elever i går hade årsavslutning på Jordberga gård. Ett 70-tal elever deltog. Åtskilliga föräldrar fanns på åskådarplats i ridhuset. I programmet ingick bland annat hoppning för de elever som ridit i några år. På bilden avvaktar Birgitta Olsson, Gärdslov, klartecken för ridning.

Flickscouter från Skivarp låg över i Näsbyholm skola

Under veckoslutet har ett 15-tal flickscouter från Skivarp varit för- lagda i Näsbyholms skola, där man bla anordnat tävlingar. Ledare för gruppen var Gull-Britt Adolfsson och Ingrid Holmström, som svarade för ett lyckat program.

På lördagskvällen efter en hel dags aktiviteter samlades man kring lä- gerbålet, där det blev sedvanlig

scoutunderhållning med lekar och sånger.

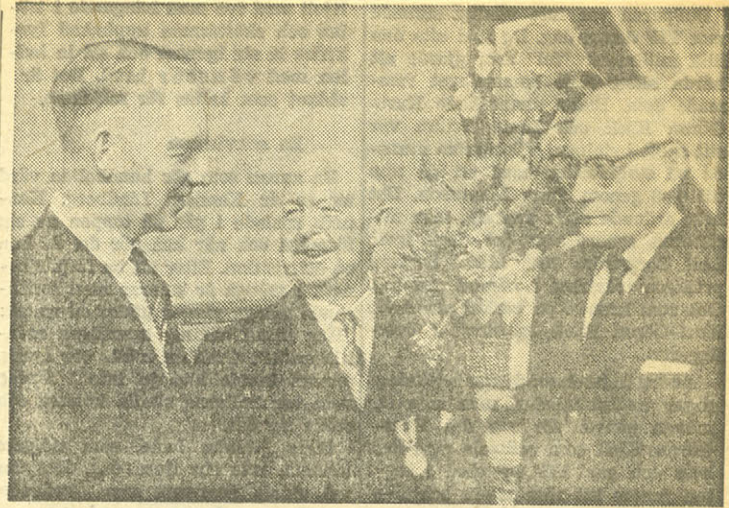
I går slöt också scouter från Trelle- borg upp och gemensamt ordnades en tävling. Senare på dagen hade för- äldrarna inbjudits.

Mellan tävlingarna och scoutöv- ningarna tillverkade flickorna ljus- stakar av trägrenar, man fått ta i närheten av förläggningen.



Ett glatt gäng flickscouter, fr v Marianne Westergård, Eva Olsson, Carina Andersson och Margareta Sonesson.

1,5 mil



Lokalföreningens ordförande Albert Andersson med Nils Ingvarsson och Olof Olsson som var med vid starten 1919.

Högtidligt 50-årsjubileum för Rydsgårds lokalförening

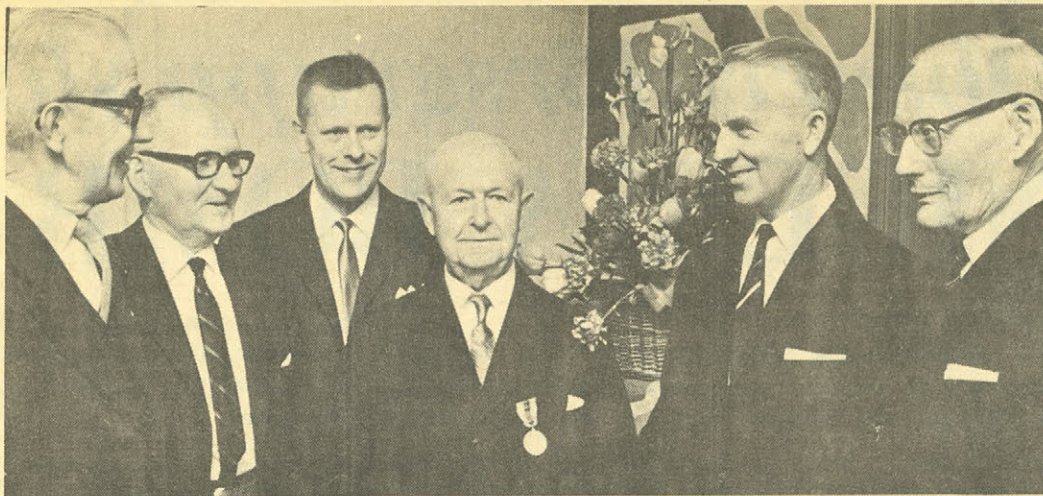
Ungefär 160 personer samlades på fredagen till den jubileumsmiddag som hölls på Rydsgårds gästgivare- gård med anledning av Skånska lant- männens lokalförening i Rydsgård 50- årsjubileum. Speciellt inbjudna till festligheten, som var mycket högtid- lig, kom två veteraner som var med att starta lokalföreningen, nämligen Nils Ingvarsson och Olof Olsson, båda från Rydsgård. Bland övriga jubile- umsgäster märktes organisationsche- fen för Skånska lantmännens cen- tralförening Lars Erlandsson från Malmö.

Nuvarande ordförande i lokalför- eningen Albert Andersson inledde med att hälsa välkommen. Under kvällen talade bla organisationschef Lars Erlandsson SLC om utveckling- en och gjorde jämförelser med tidi- gare år. Förra organisationschefen

Arvid Holmqvist talade också till den jubilerande föreningen. Rydsgårds lo- kalförening fick motta en plakett från SLC.

Bland de övriga talarna var kom- munens representant Erik Magnusson och föreståndare Folke Olsson, och temat var givetvis lokalföreningen och dess kraftiga expansion som gag- nat såväl medlemmar som samhället.

Till de båda veteranerna Nils Ing- varsson, som bla varit suppleant i ett antal år och Olof Olsson, som suttit i styrelsen i 29 år, överlämnade lokalföreningens ordförande Albert Andersson blommor. Även till före- ståndare Folke Olsson (1930-1950), magasinarbetare Edvin Larsson (1923 -1968) och Hilding Hansson lämnade ordföranden blommor.



Sex eldsjälur för SLL i Rydsgård samlade på samma bild: fr.v. Folke Olsson, föreståndare 1930—1950, Edvin Larsson, föreningens allt-i-allo 1923—1967, nuvarande föreståndaren Ingvar Carlsson, veteranen Nils Ingvarsson, med från starten 1919, nuvarande ordförande Albert Andersson samt veteranen Olof Olsson, styrelsemedlem 1919—1948.

SLL i Rydsgård 50-årsjubilerade med grundarna som hedersgäster

Skånska lantmännens lokalförening i Rydsgård har firat 50-årsjubileum med högtidsfest på Rydsgårds hotell. Bland de ca 150 gästerna märktes bl.a. två av föreningens grundare, samt

representanter från centralföreningen i Malmö, som överlämnade en silverplakett med devisen: "Sammanhållning gagnar jordbruket".

Festen inleddes med att ordföranden Albert Andersson hälsade välkomna och presenterade de särskilt inbjudna. Bland dem återfanns två veteraner, som var med om att grunda föreningen 1919, nämligen Olof Olsson, Trunnerup, styrelseledamot under åren 1919—48, och Nils Ingvarsson, Örsjö, medlem 1919—38. En tredje grundare, Olof Samuelsson, Varmlösa, styrelseledamot 1919—42, kunde inte komma på

grund av sjukdom, men uppvaktades med blommor i hemmet.

Vidare presenterades och blomsterhyllades Folke Olsson, Rydsgård, som var föreståndare 1930—50, och Edvin Larsson, som varit ett slags allt-i-allo för föreningen under 45 år.

Från Skånska lantmännens centralförening i Malmö hade inbjudits organisationscheferna Arvid Holmqvist och Lars Erlandsson, och från Ystad regionsorganisationschefen Allan Skoog. Kommunen representerades av kommunalnämndens ordförande Erik Magnusson och jordbrukskassan av kamrer Gunnar Nilsson.

Under middagen hölls flera tal och tacktal. Olof Olsson och Nils Ingvarsson berättade om föreningens bildande och de första kampfyllda åren. Lars Erlandsson från SLC, som överlämnade plaketten drog upp framtidsperspektiv. Han gjorde även tillbakablickar och nämnde de svåra åren på 20- och 30-talet. Han konstaterade dock att Rydsgårdsavdelningen klarat sig ovanligt bra hela tiden och kunnat öka sin omsättning med 2200 procent sedan starten.

Många leverop och fanfarer till jubillarens ära hann utbringas

innan ordföranden tackade alla och envar för vad de betytt och kommer att betyda för föreningen.



Att ta i, det får en scout lära sig. Här är det Ulla Alwén och Hans Göran Hansson som tar i till förmån för Skurups scoutkår.

18 ton papper skörden för Skurups scoutkår

18 ton papper lyckades Skurups-scouterna släpa ihop under lördagens pappersinsamling i Skurup. Det betydde att inte mindre än fyra vagnslaster kunde avyttras i Malmö på söndagsförmiddagen. Drygt 800 kr blev förtjänsten, som ska gå till kårens verksamhet.

I aktionen deltog närmare 40 scout-ungdomar, som med friskt humör for

runt med traktorkärror i köpingen och buntade och lastade papperet. Bskörden bestod huvudsakligen av dags- och veckotidningar.

Scoutledaren Sture Persson, som hållit i trådarna, var mycket nöjd med resultatet, som var lika bra som förra gången för två år sedan. Pengarna kommer väl till pass när det nu börjar bli dags att planera sommarlägren.

Skurups tältbio en dålig affär

I kväl får Skurups kommunalnämnd avgöra om bröderna Bengt och Stig Andreasson i Villie från Rydsgård respektive Skurup ska fortsätta att köra sin tältbio i Skurup tillståndstiden ut, dvs till 1 maj eller om det ska bli stopp den 1 april. Säger nämnden nej till brödernas begäran att få tillbaka

vad de har lagt ut för brandvakt, 500–600 kr tillhoppa, kör de bara för dagen beställda filmer, alltså en månad till.

— Det har gått sämre än vi väntade, omtalar Bengt Andreasson för Arbetet. Det har inte blivit råd till att amortera av på de 7.000 kr vi investerade. Vi får vara glada för att varje föreställning för sig har gått ihop. Kanske folk tror att det är kallt i tältet fast vi har präktig uppvärmning och väntar tills det blir varmt ute. Hur som helst ska Stig i sommar turnera på egen hand på marknader etc för att försöka tjäna ihop till investeringen. Någon mer tältbio i Skurup blir det sedan inte.

I början körde vi fem föreställningar i veckan men har fått gått ner till två varannan vecka och tre inklusive en matiné varannan. Bäst går matinéerna, i genomsnitt 55–60 besökare, mot 35–40 på vuxenföreställningarna. Ja, vuxna och vuxna. Med undantag av Edvard Persson-filmen Blå himmel som delvis var inspelad i Skurup har vi sällan haft någon besökare över 20 år. Blå Himmel sågs av 92 respektive 60 besökare, rekordsiffror.

SUD
11/13 69



Det är trångt mellan brandbilar
och redskap på stationen

Nu går konstnärerna till attack

TRÄNGER UT NASARNA

— Av JAN MARTENSON —

Nu går yrkeskonstnärerna till attack mot tavelnaseriet. Konstnärernas samarbetsorganisation



— Vi måste ta upp konkurrensen med tavelnasarna, säger Einar Emland, en av dem som står bakom Konstnärernas galleri.

(KSO) tränger ut nasarna från "deras" utställningslokaler genom att själva ställa ut där.

— Vi vill ge folk ett alternativ. Om en nasare har varit framme, så arrangerar vi strax efteråt en riktig utställning med kvalitativ konst i samma lokal. Sen får folk välja. I regel kan nasarna aldrig återvända! Så säger Einar Emland, en av dem som arbetar aktivt inom KSO i Malmö. Svaret på hörtorgskonst och fabriksmässigt framställd "konst" är Konstnärernas galleri på Södra Förstadsgatan 25.

— Tavelnasarna säljer sina "verk" lika dyrt som etablerade konstnärer och väljer ofta dyra utställningslokaler, tex hotell och liknande. Dom kan dessutom pruta, gå ner från 2.000 till 1.000 kr. Folk går på det, säger Einar Emland.

STÖD OSS!

De konstnärer som ställer ut på Konstnärernas galleri är anslutna i KRO, dvs riksorganisationen. I dag har de ett stort önskemål: Ekonomiskt stöd av

myndigheterna.

— Om en konstnär får hjälp med hyran, så skulle det vara betydligt enklare att arrangera en utställning. Det ligger ju också i allmänhetens intresse att den kan få ta del av konstnärernas arbete.

Ett 40-tal experimentutställningar har redan gjorts under de drygt tre år som KSO fungerat. Man har ett syfte utöver att nå allmänheten: Ta upp konkurrensen med nasarna.

SAMARBETAR

KSO samarbetar tex med skolorna och bjuder in skolklasser för visning. Men också Osear Stenberg har varit vernissagegäst och ställt sig positiv till konstnärernas nya giv.

Just nu ställer Inger Kihlman ut på Konstnärernas galleri. Hennes grafik och etsningar kostar ca 200–250 kr och finns i en mycket begränsad upplaga. Både i ett, tre och fem exemplar. Hon har haft ett flertal utställningar i Köpenhamn men också i Wien, Stockholm, Göteborg, Lund och gjort studieresor i

Italien, Frankrike, Spanien, Grekland och Holland.

BÄTTRE KONTAKT

Inger Kihlman, som bla studerat vid Konstakademien i Köpenhamn, är representerad på Nationalmuseum, Göteborgs museum och Vejle museum i Danmark.

— Vi vill aktivisera konstnärernas produktion men också skapa bättre kontakt mellan kvalitetskonst och allmänheten, säger Einar Emland.

Utöver utställningar arrangeras konstnärsaftnar med diskussioner, föredrag och debattinslag. För att kunna ta upp kampen mot tavelnaseriet krävs upplysning och aktivitet.

— Vi har också diskuterat att man utomhus skulle kunna sälja kvalitetkonst och även där konkurrera med nasarna. Men det är svårare att arrangera, säger Einar Emland.

Han tycker fö att den moderna affischkonsten med humana priser är ett steg i rätt riktning. Nasarna försvinner troligtvis aldrig. □ □



Inger Kihlman ställer just nu ut på Konstnärernas galleri, kvalitetskonstens svar på tavelnaseriet.

18 februari 1969

Stor avelsdjurs- och lösöreauktion å Näsby gård

Måndagen den 24 och tisdagen den 25 februari med början måndagen kl. 9.30 och tisdagen kl. 11.00 låter Thorsten Ingvarsson, Näsby gård pr Skurup på grund av arrendetidens slut genom auktion försälja hela lösöreboet:

Nötkreatur: C:a 350 st. av låglandsras, därav omkr. 80 nykalvade el. dräktiga kor som kalvat en gång, omkr. 80 dräktiga och betäckta kvigor samt resten yngre kvigor och kvigkalvar.

Maskiner och redskap: Nästan ny lastmaskin LM 620, ett år gammal lastmaskin LM 422, 3 st. 12 fots skördetröskor MF 510, körda en säsong, 14 fots skördetröska S 950 körd en halv säsong, 7 st. praktiskt taget nya traktorer Boxer 600, 2 st. nya traktorer Bison 800, traktor Buster 400 med tolvrädig bethacka, obetydligt använd, BW bogserad betupptagare, 2 st. nya MS 3,96 m såmaskiner, tolvrädig Palms precisionssåmaskin, Ysta-Yrsa 4,8 gödnings-spridare, 2 st. Drabant gödnings-snurra CH 1500, 1 ogräs-spruta med 12 m ramp ett år gammal, Taa-rup 1500 slaghack, kompressor, Trisso och Lilla Harrie betlossare, 2 st. nya fyrskäriga plogar Överum S, 4 st. nya treskäriga plogar Överum S, 3 st. tredelade ringvältar 6 m Br. Andersson 63 p. Kvernelands harv 1963 års mod., 52 p. Röglesharv, fyrdelade och femdelade krokpinsharvar, sexton- och artondelade dubbelharvar, 2 st. tallriksskumplogar och 1 st. tallriksharv, Br. Andersson, påhängskultivator FM.

Lastbil och vagnar: Volvo Viking lastbil med tipp och spridarläm, 1968 års mod., 8 tons påhängsvagn, 4 st. nya 4-hjuliga 8 tons vagnar SLMA, 3 st. 4-hjuliga 8 tons vagnar.

Måndagen den 24 kl. 9.30 säljes vagnar, maskiner och redskap och med början kl. 11.00 nötkreaturen t. o. m. katalog-nr 160

Tisdagen den 25 med början kl. 11.00 resten av nötkreaturen.

Kataloger över nötkreaturen efter rekv. per tel. 040/46 7 204 47.

Villkorlig kredit till 1 oktober

Anderslöv den 12 februari 1969

TURE BENGTTSSON 3

P

19 $\frac{2}{4}$ 69

Civ. ekon. Falk

Menu

Cocktailsandwiches

☆

Gratinerad Sjötungsfilet

☆

Rådjursfilet med Rönnbärsgele

☆

Kronärtskocksbottnar Princesse

☆

Glace

Krokan

Viner

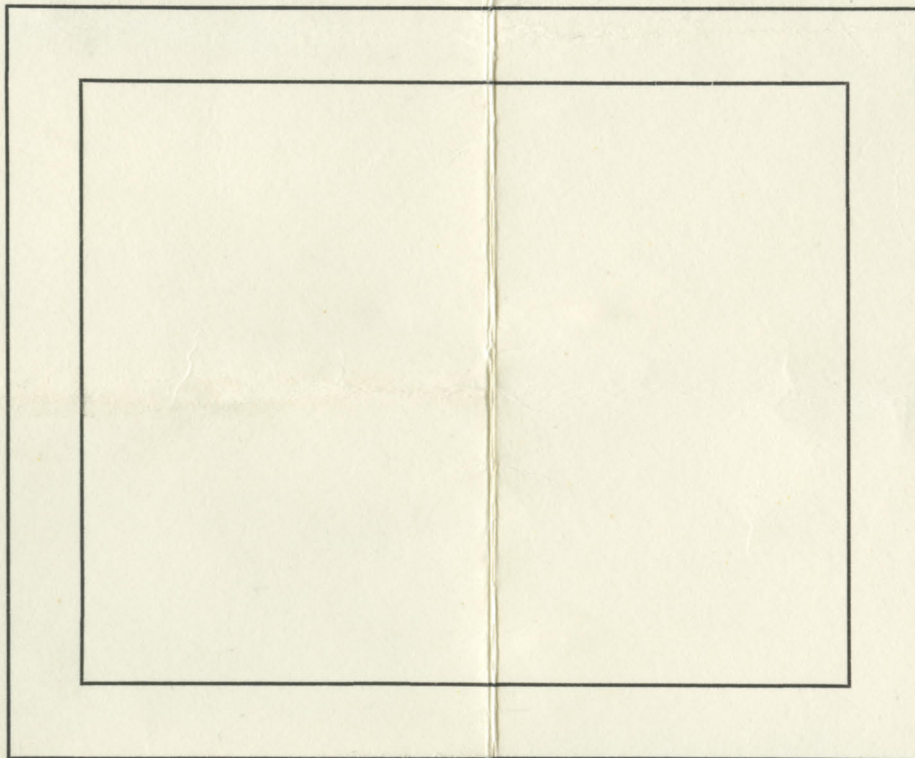
Lanson Brut, Black Label

Geisweiler Grand Vin

Svaneholms Slottsgästgifveri

Fru Strömbom
 Dir. Wennberg
 Med. lic. Kerstin Sjövall
 Lektor Sandström
 Fru G. Sjöström
 Värden
 Bruden
 Brudgummen
 Värinnan
 Med. lic. Sjöström
 Fru Bruskog
 Laborator Sjövall
 Fru Hanzon
 Med. Dr. Odqvist
 Fru Billquist

Dir. Jacobsson
 Fru Odqvist
 Dir. Billquist
 Fru Leodor
 Fil. mag. Bohm
 Fru Jüllig
 Adjunkt Meijer
 Fru Sandström
 Herr L. Unander-Scharin
 Frk. Nordström
 Med. kand. Åkerlund
 Fru Karlsson



Kapten Strömbom
 Fru Wennberg
 Godsägare Hanzon
 Fru Meijer
 Med. lic. Jüllig
 Fru M. Sjöström
 Civ.ekon. Bruskog
 Fru Åkerlund
 Herr Karlsson
 Frk. Paulsson
 Herr G. Altini
 Herr Strömberg

Herr Mårtensson
 Herr S. Altini
 Frk. Kindlund
 Ingenjör Elmberg
 Frk. Flygård
 Herr Hult
 Frk. Falk
 Herr Göransson
 Frk. Modig
 Civ.ekon. Falk
 Fru Bohm
 Herr Timofejev
 Frk. Skough
 Herr B. Unander-Scharin
 Frk. Nemark

Christina - Per

19 $\frac{2}{4}$ 69

T. RÄBY KYRKA

Bröllopsmarsch F. Mendelssohn

Vigselakten

Psalm 329: 1—2

Pris vare Gud! Allena han
Fullkomlig gåva skänker.
Han giva vill och giva kan
Mer än jag ber och tänker.
Han dagens ljus från fästets höjd
Allt levande förunnar.
Han bjuder livets sanna fröjd
Ur nådens rika brunnar.
Allena han
Den rätta glädjen giva kan.

Psalm 472: 3

Snart alla ängar stå i skrud
Och skogen kläder sig som brud,
När livets krafter blomma.
Så komme vår i Jesu namn
I folkens liv, i kyrkans famn,
Till alla själars fromma.

Vigseltal

"Fantasia" Bach

Han gav mig av sin rikedom
Mitt hem, mitt kall i tiden,
Min arbetshåg, min egendom,
Mitt mod i levnadsstriden.
Från år till år, från dag till dag
Hans omsorg jag fått röna.
Jag älska lärt hans rikets lag,
Hans tempelgårdar sköna.
Hans sannings ord,
Hans verk i himmel och på jord .

Skurups brandstation livsfarlig personalhot om förbundsåtgärd

— Skurups brandstation är livsfarlig. Detta fastslår Brandmännens kamratförening i en bister skrivelse till köpingens brandstyrelse, där man fordrar en ny brandstation så snart som

möjligt. I annat fall ser man sig nödsakade att tillskriva det egna förbundet angående det man anser vara grava brister i arbetarskyddet på stationen.

I sin skrivelse till bbrandstyrelsen påpekar brandmännen bla att trångboddheten i brandstationen utgör vid uteckning en direkt livsfara för manskapet. Kläder och utrustning hänger nämligen alldeles intill utryckningsfordonen och risk finns att man, slits med när bilarna körs ut. Vagnhallen saknar dessutom all ventilation och risk för koldioxidförgiftning förligger ständigt. Vidare är belysningen i den ca 100 kvm stora hallen under all kritik. Endast fyra glödlampor finns. En i varje hörn.

Ett allvarigt klagomål är också att stegarna i slangtornet saknar skyddsräcken och att slangupphängningen är livsfarlig. — Vi blir nödgade att erinra förbundet om inte lagen om arbetarskydd skall gälla också för Skurups brandkår, heter det i kamratföreningens skrivelse.

Man anmärker också på de sanitära anordningarna — eller bristen på sådana. Dusch, omklädningsrum och riktigt tvätttrum saknas. Vad som finns i den vägen, är ett tvättställe med fyra kallvattenkranar. Om detta skall 22 man samsas efter övningar och utryckningar. Det enda tvättstället används även till materielvård! De här uppräknade missförhållandena strider definitivt mot lagen om arbetarskydd.

Brandmännens synpunkter delas helt av brandstyrelsen och brandchefen Lars Johansson. Den sistnämnde berättar:

— Tyvärr finns inget att försvara. Brandstationen byggdes för 50–60 år sedan, när man använde hästar i brandkåren. Den har endast två portar och ytan är bara något över 100 kvm mot normalt 300–400 kvm. På denna yta trängs tre utryckningsbilar, ett stort skumaggregat, två motorsprutor, kläder och utrustning. Här är olidligt trångt och det sanitära är undermåligt. Brandmännen har rätt i alla sina klagomål.

Brandstyrelsens vice ordförande Nils Trenk:

— En ny brandstation har i många år varit på tal och behovet är utan tvekan mycket stort. Av någon anledning har emellertid ärendet gång på gång förhalats. Samarbetet mellan centrala byggnadskommittén och brandstyrelsen minst sagt dåligt. Brandstyrelsen har tex inte fått vara med och utforma förslagen till en ny brandstation. År 1967 utsågs en tomt till bygget. Vid fullmäktiges se-



Exteriör av Skurups brandstation

naste sammanträde blev vi av med den och det är vi glada för, den låg nämligen alldeles för nära barndagshemmet, läkarstationen och äldreomsorgen och några riktiga tillfartsvägar dit finns inte. Någon annan tomt är inte utstakad, men det måste göras snart. Brandskyddet här är inte tillräckligt för en kommun av Skurups storlek. Stationen måste

stå klar senast till kommunsammanslagningen. Det räcker inte att börja bygga först då.

Brandchef Lars Johansson:

— Vi är i största behov av en tankvagn, men kan inte skaffa någon förrän vi får en ny station. Vi har åttahundra liter vatten med vid utryckning. Det räcker inom köping-

en, där brandposttätheten är stor, men det räcker inte vid större eldsvådor ute på landet, då det ofta är över 500 meter till närmaste brandost.

— Att rusta upp den gamla brandstationen vore bortkastade pengar, säger Nils Trenk, det enda rätta är att bygga en ny och det kommer en enig brandstyrelse att arbeta för.

SDS.
12/10 E



Skollickorna Kerstin Hansson, Almaröd och Karin Olsson, Ramsbo, premiärsmaker skolmaten med härlig aptit

Ungarna åt med härlig aptit vid skolbespisningspremiär

Aptiten var påfallande och premiärrätten, fiskpanetter, potatis, sås rivna morötter, knäckebröd med smör, samt mjölk tycktes falla i smaken, ty nästan samtliga tallrikar var tomma sedan skolbarnen vid Skivarp, Östra Vemmenhögs och Västra Vemmenhögs skolor avnjutit sin första skolmåltid på tisdagmiddagen.

Tre klasser från vardera låg- och mellanstadiet i Skivarp — sammanlagt 150 skolbarn, äter sina måltider i en riktig gillesstuga. Skolbespisningslokalerna är nämligen inredda i en av bostadsstiftelsen Rasmögårdens källarvåningar. Det är en långsmal lokal som är inredd som gilles-



Oh, va goft, tycker Hans Olof Wjklund

stuga och därför passar utmärkt som utspisningslokal även om utspisningarna inte blir direkt i form av gillen.

Vid kommunens andra två skolor, i Västra och Östra Vemmenhög är utspisningslokalerna inrymda i skolbyggnaderna.

Scan levererar skolmaten i kantine. Utspisningsdamerna, Elsa Holmström och Lisa-Britt Larsson i Skivarp samt Annie Larsson vid Östra och Hildur Nilsson vid Västra Vemmenhögs skolor har inget besvär med disken. Barnen får nämligen äta på engångstallrikar och med engångsbestick — papptallrikar, plastknivar och plastgafflar. Mjölk dricker barnen antingen i engångspappmugg eller med sugrör direkt ur potjonsförpackningen med en kvarts liter mjölk i varje.

Kostnaden per måltid och barn är för både mat, personal och lokalhyror inräknade ca 3 kr och 15 öre — en jämförelsevis låg kostnad. I den kombinerade gilles- och utspisningslokalen i Skivarp har skolbarnen tillgång till garderober, tvättrum och toaletter. Lokalen ligger inte i direkt anslutning till skolan. En promenad på 5 minuter mellan skola och utspisningslokal tycker man dock inte barnen kan ta skada av, snarare tvärtom.

SAD.
12/3



Det var inte alls dumt tyckte Märten Vath och Ase Larsson klass 3, som för första gången åt på skolan.

Premiär för skolmåltider inom Skivarps skoldistrikt

Skolbespisningen är nu helt genomförd inom Skivarps skoldistrikt, sedan skolmåltiderna startade i går för låg- och mellanstadiet i Skivarp. Skolmat levereras också till Östra och Västra Vemmenhög från Scans centralkök i Ystad. Ungefär 150 elever fördelade på två grupper premiäråt i går grilletter och potatis i en källarlokal, som skolan hyr av stiftelsen Ramsbo. Alla åt med frisk aptit och skolstyrelsens ordförande, Torsten Andersson var mycket nöjd med premiären.

Beslutet om införandet av skolbespisningen, som redan är genomförd i grannkommunerna, fattades i höst. Dessförinnan har förhandlingar och undersökningar pågått med Scan. Redan hösten 1966 var rektor Henry Christensson i kontakt med Scan, och man har sedan haft förtlöpande kontakter om hur man skulle utforma bespisningen. Problemet har varit lokalfrågan. Först när den löstes kunde man bestämma sig.

Barnen äter med engångsbestick och på papptallrikar.

— Över 50 procent äter på detta sätt, säger försäljningschef Bertil Björklund, Scan, som ansvarar för storhushållen. Många gör det fastän man har möjlighet att diska, vilket man dock inte har ännu så länge i lokalen i Skivarp.

I en ny skola som håller på att ritas planeras en skolbespisningslokal för samtliga elever samtidigt som möjligheter att ordna disken ges. Troligtvis kommer då engångsartiklarna att försvinna och ersättas med riktiga tallrikar, knivar och bestick.

Skolbespisningen, som den nu är utformad är alltså bara ett provisorium, men fungerar fullt tillfredsställande. Sammanlagt levererar Scan mellan 150 och 180 portioner till Skivarps skoldistrikt. Som helhet lämnar varje dag 8.000 portioner centralköket i Ystad.

Grustäkt tillstyrks

Länsarkitekten i Malmö tillstyrker hos länsstyrelsen bifall till en framställning från Alstad grus AB om tillstånd till grustäkt på fastigheten Lindby 14:28 i Vemmenhögs kommun.

Området utgör en del av en i landskapet markerad höjdsträckning som i täktområdets nordvästra gräns genombröts av Dybäckån i en djupt nedskuren ravin. En äldre inte återställd grustäkt inom området utgör nu ett vanprydande inslag i landskapsbilden.

Området bör vara färdigexploaterat och helt återställt senast 1 november 1973.

Y.A. 12/13-69

Skon köps, slits

Skomakaryrket försvinner

Text: TORSTEN HANSSON

Bild: HANS SERNERT

I Skurups köpinge finns det gott om skomakare. Två av dem har uttalat sig om det numera synnerligen magra skomakarmästaryrket. Det är Gustav Svensson vid Kyrkogatan nr 37 och Hjalmar Nilsson, Kyrkogatan nr 59.

Båda är av den mening att det i dag är helt omöjligt att försörja sig på yrket men att ordstävets säger: "Skomakare bliv vid din läst".

Hjalmar Nilsson startade sin rörelse i Skurup för 18 år sedan. — På den tiden besöktes min skomakarverkstad varje månad av sex eller sju läderhandlare som hade stor sortering av sådana artiklar jag behövde för skomakeriet. Då var det fortfarande gott liv i yrket och folk kastade nästan aldrig sina skor sedan de första paret sulor var uppslitna. Ibland sulades skorna om både två och tre gånger.

Kvaliteten på skorna har emellertid försämrats så att lädret eller ovanskon håller inte så länge som en sula och därmed är omsulningar överflödiga.

— Jag tar 21 kr för en sulning av ett par skor. Det tar ungefär två och en halv timme. Sedan tillkommer materialet. Sedan kan ni själv räkna ut timpengen, säger Hjalmar Nilsson.

Alla maskiner i verkstaden har inget andrahandsvärde. Vem köper i dag t ex en begagnad avlappningsmaskin. Den kostade i slutet på fyrtio-talet 3.100 kr. Det är lika mycket som 6.000 i dag.

Hjalmar Nilsson var p g a sjukdom nödgad att stänga sin rörelse under hela år 1967 och några månader av fjoråret. Han har nu återupptagit sitt gamla kära yrke och nu droppar det in en och annan kund igen i hans lilla verkstad.

YRKET I ARV

Skomakarmästare Gustav Svensson som är 74 år är inte längre så beroende av skomakarmästaryrkets tillbakagång. Han driver nämligen vid sidan om en skoaffär. — Jag kommer att fortsätta flera år än, så länge man är pigg och kry kommer jag att sälja och laga skor.

Gustav Svensson har fått yrket i arv. Hans fader, Johan Svensson startade skomakarmästariet år 1889.

— Far har berättat att på den tiden fanns det inga skofabriker. Då tillverkade skomakarna skorna själv. Kunderna kom och beställde skor, tofflor och stövlar precis som de be-

stälde kostymer och klänningar av skraddarna.

Då var det ett högt aktat mästar-yrke. Gesällerna fick förkovra sig i yrket i fyra eller fem år innan de var färdiga att genomgå det stora provet.

— Själv började jag syssla med skor redan som skolpojke hemma i min fars verkstad. På den tiden hade vi tre eller fyra gesäller. Då var det en "medelstor" rörelse. Att få sytt ett par damskor kostade 8 kr och ett par prima herrstövlar i prima kvalitet kostade 14 kr.

— Det verkar vara billigt, men då var 1 krona mer värd än en tia nu. Titta här! Och så plockar mästare Svensson fram en Skånska Dagbladet daterad den 3 september 1895 och pekar på annonserna. Han läser upp en av Malmö Angköp — tydligen någon sorts restaurangrörelse. Där står så här: Biljetpris: middagsmåltid övre vän. 38 öre, nedre v. 33 öre. Dito i fruntimmerslokalen 35 öre. Aftonmåltid 30 öre. Dito med frukostsmörgås 45 öre.

Skomakarmästaren berättar vidare:

Efter sekelskiftet började så smått skofabrikationen att vinna terräng. Vi skomakarmästare var inte särskilt glada, ty konkurrensen började kännas av redan då. Jag måset säga, skomakaryrket har varit kollosalt seglivat, ty tillbakagången började så smått redan för 60 år sedan. Men den har gått kollosalt sakta. När skofabrikationen kom igång på allvar startade min far förutseende den skoaffär som jag ännu driver. På så sätt blev vi inte helt beroende av tillverknings- och reparationsavdelningen.

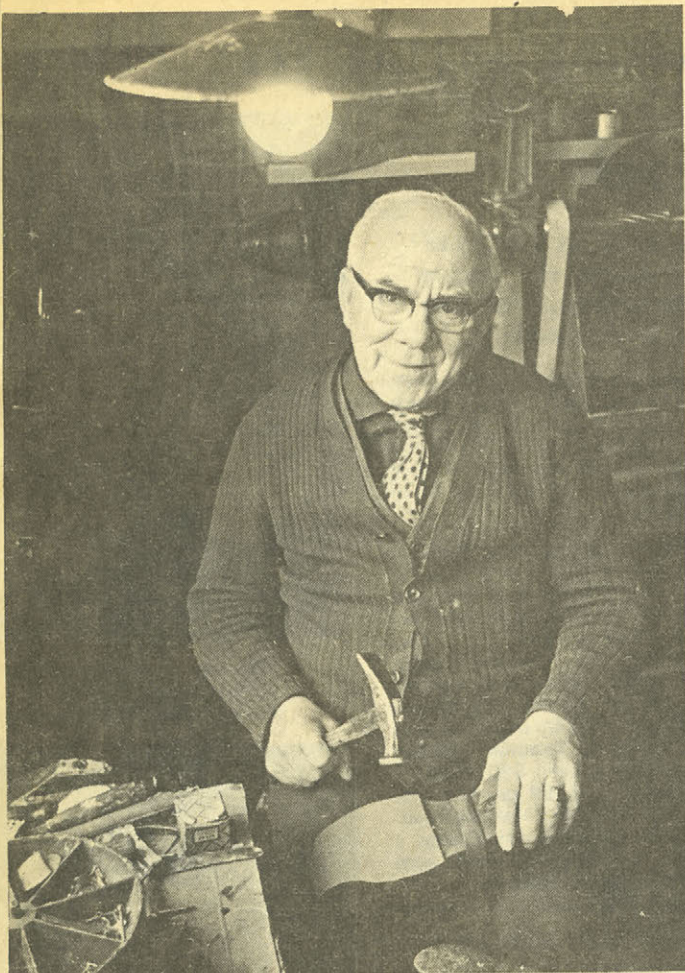
En tid på 1930-talet var det kärt i branschen. Skomakarna var dumma mot sig själv och pressade ned priserna för varandra så att de till slut knappast kunde existera.

1937 bildade jag och några kollegor i Svedala och Dalby Sydvästra Skånes Skomakarörening. Jag har varit med i styrelsen hela tiden och föreningen finns till fortfarande och vi träffas då och då.

Skomakaryrket har genomlevt många kriser. Vid 1:a världskriget omkring 1918 var det nästan omöjligt att skaffa fram läder. De som hade sådant att sälja tog skyhöga priser för det. Även på 1930-talet genomgick vi en kris. Då fick man använda ransoneringskuponger på läder och staten införde priskontroll.

Men skomakarna har klarat sig och dragit sig fram på sitt magra yrke trots alla bekymmer.

Det kommer kunder i affären och vi avslutar vårt samtal med en av Skånes "meste" skomakarmästare som vikt kliver upp på en steg och plockar fram skor till påseende.



Gustav Svensson

och slängs



En vacker, men samtidigt skrämmande vy: havet utanför Abbekåskusten var ett skummande inferno och vildankorna stod nästan stilla i luften, när de försökte flyga mot vinden.

Vinterstormen i Skåne hårdaste på många år

De senaste dagarnas hårda blåst över Skåne, med vindstyrkor upp till 25 sekundmeter, är den kraftigaste på många år. Och den kändes ju inte mindre besvärande därför att kvicksilvret parkerat sig några grader under nollstrecket.

□ Några olyckor som man direkt kan sätta i samband med ovädret har inte rapporterats — det verkar som om det mesta som satt löst

redan har blåst ner vid de tidigare stormarna, menade man när SkD förhörde sig hos Malmöpolisens.

Drygt sex timmar försenade anlande de tågfarjereseväner till Trelleborg på fredagseftermiddagen, som skulle varit i staden redan på morgonen. SJ:s tågfarja, som skulle angöra Trelleborg kl. 7.40 anlande inte förrän kl. 9 och hade då inga tågsätt med sig. Dessa hade blivit försenade i

Tyskland av snöväder och andra orsaker. De fick i stället komma med den färja, som skulle angöra Trelleborg kl. 12. Denna färja kom emellertid inte förrän kl. 15.30, alltså var tågresenärerna i Trelleborg sex timmar senare än normalt. Den lilla fyren på piren i Abbekås hamn sattes på fredagen helt ur funktion genom stark nedisning. Det var indirekt stormen som var orsaken.

□ Stormigt var det också i Ystad och kringliggande bygder. Stormen rev på åtskilliga platser upp moln av sand från vägarna och markerna.

□ I hamnen rapporterade lotsarna att det där låg ett par "vinddrivna" fartyg, nämligen en kusttankbåt och ett tyskt 500-tonsfartyg.

Dansk radio bakom protestsång i Lund

ARBETET
15/3 1969

DEN AMERIKANSKA protestsångerskan Hedy West framträder på Akademiska Föreningen i Lund på onsdag. Bakom arrangemanget står underhållningsschefen på Danmarks radio, Kaj Bruun, som tänker utnyttja sångerskans sverigebesök för inspelning av två program. Anledningen till Hedy Wests besök är en privat inbjudan till Skurups folkhögskola.

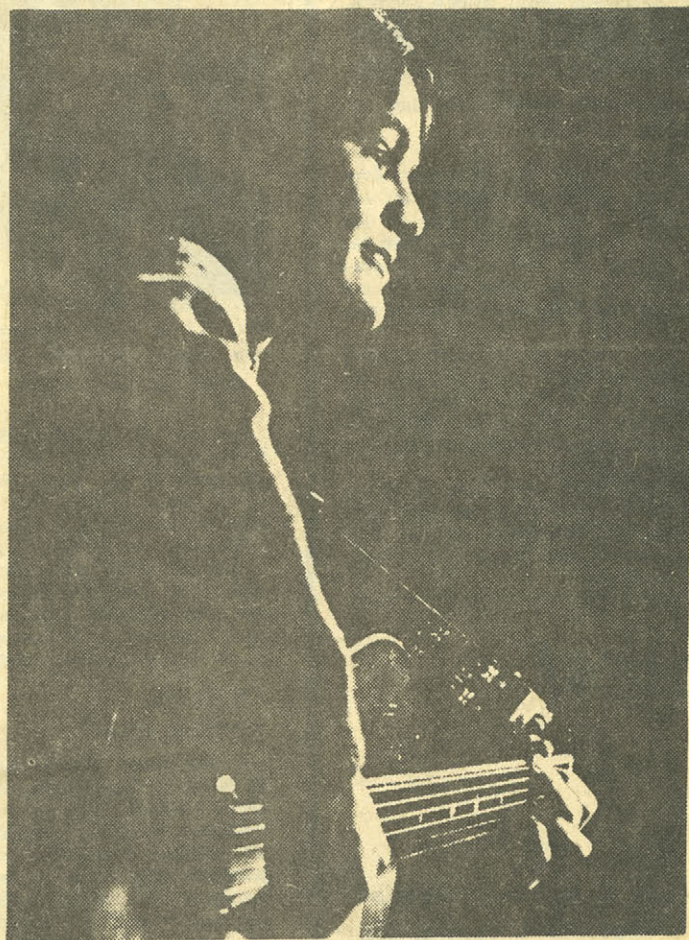
På Hedy Wests program står bl a tonsatta dikter av tyske författaren *Wolf Biermann*. Det ena av de två program som Danmarks radio ska göra gäller just Biermanns produktion i Wests tappning. Biermann har blivit ett världsnamn inte bara genom sina dikter utan också därför att han är i den unika situationen att stå under fängelsehot både i Öst- och Västtyskland för sin antimilitaristiska inställning.

Hedy West är i sitt hemland USA och i England, där hon är bosatt, ett lika välbekant namn som *Joan*

Baez inom genren. Sju LP-skivor har hon hunnit med, och i Tyskland har nyligen utgetts en *Hedy West Song Book*.

Förutom textskrivande, framträdanden och skivinspelningar, har Hedy West även hunnit med en del samarbete med andra artister. Flera av de låtar som sånggruppen *Peter, Paul and Mary* spelat in kommer från Hedys penna.

Utöver konserten på AF i Lund kommer sångerskan att göra en del framträdanden på några folkhögskolor i Skåne.



HEDY WEST ger konsert i Lund.

Skurupsgymnaster i toppform



Truppmärkestagning för Skurups kvinnliga gymnastikförening, längst fram ledare Gull-Britt Akesson, Gull-Britt Larsson, Maj-Lis Larsson, Karin Persson och Sonja Olsson.

Truppmärkesprov har avlagts av Skurups kvinnliga gymnastikförening under fru Gull-Britt Akessons ledning. I proven deltog 17 topptrimmade damer som samtliga godkändes och fick fint betyg av domaren gymnastikdirektör Anna-Britta Olsson, Ystad. Till såväl fru Akesson som gymnastikdirektör

Olsson överräcktes efter provet blomsterbuketter av fruarna Karin Persson och Gull-Britt Larsson. I provet deltog följande (siffran anger hur många truppmärkesprov vederbörande avlagt):

Anna Hansson, 35, Kerstin Hansson, 31, Karin Holsbrink, 7, Gunilla

Jönsson, 1, Ann-Margret Kvist, 3, Gull-Britt Larsson, 6, Majlis Larsson, 3, Birgitta Nilsson, 7, Rosmarie Nordh, 1, Anna-Greta Olsson, 3, Sonja Olsson, 1, Gun Persson, 1, Karin Persson, 6, Margareta Ringberg, 13, Maj-Britt Sandberg, 13, Karin Weberg, 15, Gull-Britt Akesson, 21.

Y 17 15/3 1967

Elever smyckar skola med konst i tegelsten

Korsavadsskolan i Simrishamn kommer i april att kunna ståta med en ovanlig konstnärlig utsmyckning. Ovanlig, därigenom att den utformats av ett 50-tal elever efter en idé av arkitekt Claes B Persson, Simrishamn, 5.000 tegelstenar fick i går sina motiv tryckta av elever på Kanniks tegelbruk vid Bjärred.

Dit färdades man i buss från sim- | skolan har räknat per kilopris fått | vara klar i maj månad, hade länge
rishamnsskolan. Ungdomarna har för | ett mycket billigt konstverk. | diskuterats något slag av konstnärlig
alltid skrivit lokal skolhistoria och | Till Korsavadsskolan, som beräknas | (Forts. sid. tolv)



Anika Björklund bär på en hörnsten i skolmuren.

Elever smyckar ...

från sidan ett

utsmyckning, då arkitekt Claes B Persson lade fram sitt förslag till skolbyggnadskommittén.

Detta gick efter exempel från en annan skola i landet, ut på att eleverna själva — i detta fallet på Jonebergsskolan — skulle trycka motiv från trämallar på 5.000 tegelstenar. Tegelstenarna skulle muras upp mellan huvud- och administrationsbyggnaden.

Förslaget väckte entusiasm bland ledamöterna och teckningslärare Inga Berndin Svensson och konstnär Helge Lundström satte vid terminens början en del elever i arbete med att utforma motiv. Arbetena gjordes på frivillig väg och de bästa färdiga alstren plockades ut till den konstnärliga klottermuren av tegelsten.

Alla ämnen med

— Alla ämnen på skolan har på något sätt samarbetat inför denna stora elevuppgift. Slöjden har exempelvis gjort trämallarna på vilka eleverna byggt upp sina olika kompositioner i ståltråd, plast, löttråd, spik, nubbar och linoleum. Motiven har hämtats ur historien, biologin m m och skildrat olika händelser i skolan, hemmet, stad och land samt utrikespolitiska händelser, säger teckningslärare Inga Berndin Svensson.

Eleverna började med blyertsskisser och överförde sedan skisserna på trämallarna spegelvänt för att texter och motiv skulle komma rätt vid tryckningen.

Kontakt hade också tagits med Kanniks tegelbruk vid Bjärred, som levererar tegel till bygget. Där var man genast med på noterna och ordnade så att allt skulle vara klart, den dag eleverna kom.

Hedersuppdrag

I dagarna blev ett 60-tal trämallar utvalda av en jury och vidare plockade man ut de elever i Jonebergsskolan, — grundskolans högstadium

och realskolan — som skulle få hedersuppdraget att åka till tegelbruket och lägga den sista handen vid verket.

Tidigt på fredagen för ett 50-tal elever med teckningslärare Inga Berndin Svensson och konstnär Helge Lundström i spetsen till tegelbruket, där man under några hektiska timmar skulle göra avtryck med egenhändigt gjorda trämallar på 5.000 tegelstenar.

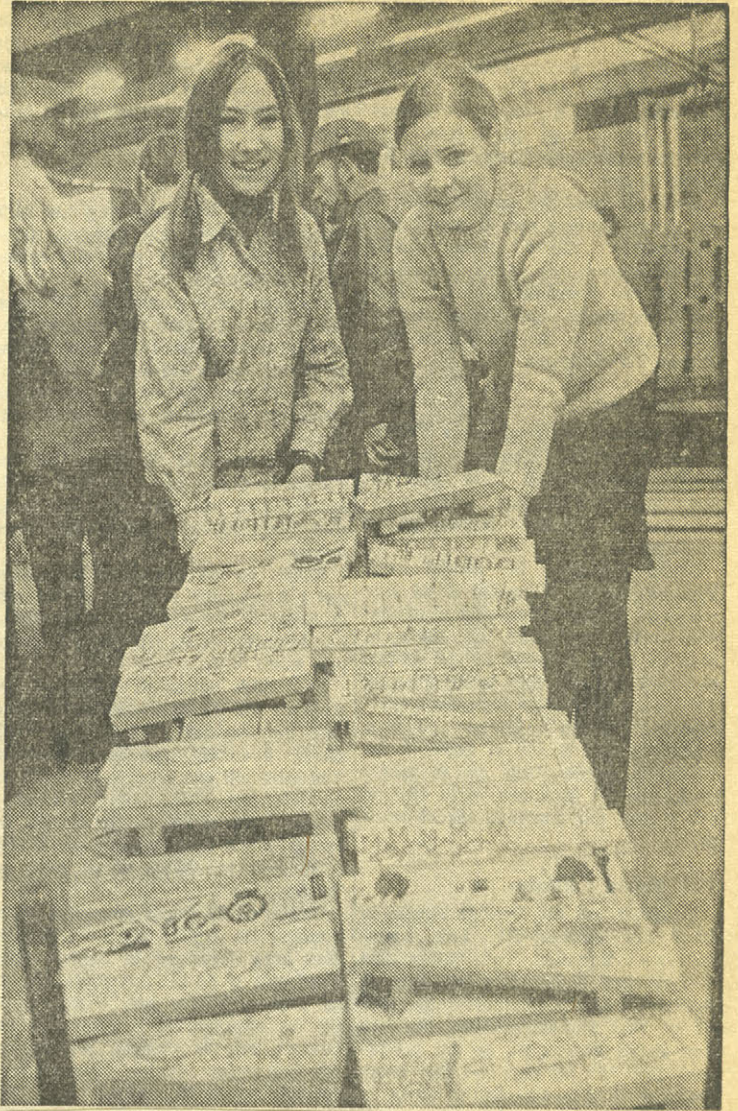
Samtliga hade fått ingående instruktioner om hur arbetet skulle tillgå för att man skulle hinna med så mycket som möjligt. Medan några gjorde en rundvandring på bruket delades den andra gruppen upp i två lag — ett som satte avtrycken och ett som var hantlangare.

På tegelbruket var man väl förberedd för detta ovanliga uppdrag. I den stora hallen hade man byggt upp en stor arbetsbänk intill transportbandet, som matade fram de obehandlade tegelstenarna. Hantlangarna arbetade febrilt med att se till så att kamraterna hade tegelstenar att arbeta med. Förutom de färdiga mallarna fick några rista i teglet med spik. Efterhand som de olika tegelstenarna blev klara lades de på ställningar och kördes in i brännugnarna.

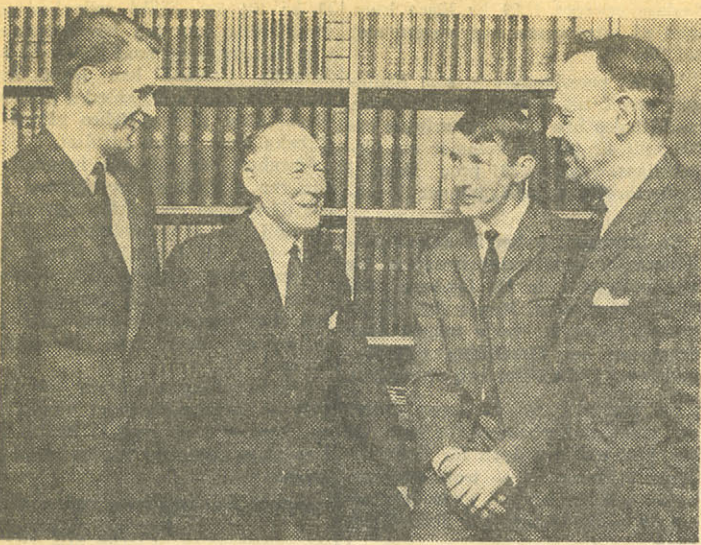
Sammanfogning

Efter elva dygn är tegelstenarna klara och levereras då till skolan i Simrishamn, där det återstår ett lika kärvt arbete med att få dem på plats så att de bildar ett snyggt mönster. Tegelmuren blir gul till färgen, och så länge byggnaderna står kvar skall man kunna få en återblick av vad som präglat året och åren intill byggnadernas uppförande — såväl stora som små händelser inom och utom landet samt inom och utanför skolans värld.

Sett på avstånd kan man tänka sig att det bildar en vacker sammanfattning. Så skolbyggnadskommittén är speciellt glad över att eleverna själva fått klara utsmyckningen, som allt som allt kommer att kosta ungefär 1.000 kronor. I det priset inräknas bl a bussresan för eleverna.



Y.A 15/3 1969



På bildens syns fr v Gert Magnusson, Törreboda, Västergötland. Han tillhör jubileumsgränsen 58-59, den avgående ordföranden Alrik Jönsson, Östarp, år 28-29, Sven Johansson, Sjöbo, 63-64 och Per-Erik Persson, St Jordbergs 48-49

Elevförbundsfest för 200 i Skurup

Skurups Lantbruksskolas Elevförbund hade på lördagskvällen årsmöte på lantbruksskolan under medverkan av ca tvåhundra deltagare. Programmet upptog val av styrelse, en föreställning av teatergruppen Proteus från Lund, middag och samkväm med dans.

I samband med elevförbundsfesten hade jubilerande årskurser inbjudits till ett par timmars samvaro före det ordinarie programmet. De jubilerande grupperna var årskurser från år 1928-29, 38-39, 48-49, 58-59 och 63-64. Ett 30-tal jubilarer hade mött upp och de som inte tidigare haft tillfälle till det, kunde vandra runt och bese nya lokaliteter exempelvis lantushållsskolan och avelssvinstallet.

Pensionerade agronomen Elof Persson och skolans lärare deltog vid jubileumsfirandet.

Vid förhandlingarna tillkännagav förbundets ordförande sedan starten år 1951 Alrik Jönsson, Östarp, att han ämnade avgå och lämna plats för yngre förmågor. Han sade bland annat att lantbruksskolan är ett mönster för god gemenskap och samhörighet och att ingen kunde undgå att trivas där. Skolans gynnsamma utveckling under en skicklig styrelse

gläder alla gamla elever sade Alrik Jönsson vidare. Han hälsade särskilt välkomna skolans ordförande, landstingsrådets Stig F Hansson och teatergruppen Proteus. Landstingsrådet Hansson tackade den avgående ordföranden för hans insatser till förbundets fromma och från skolans styrelse fick han blommor och en brocka som bevis på uppskattning. Också Ernst Nilsson, Abbekås, tidigare sekreterare och kassör var med från förbundsstarten och avgick nu. Han var inte närvarande vid årsmötet. Kassaförvaltaren Albin Jönssons mandatperiod utgick i år och han omvaldes. Nya i styrelsen blev Karl-Erik Olsson, Blentarp och Erik Jönsson, Tågarp. Kvarstående styrelsemedlemmar är Hjalmar Jönsson, Bussjö, Bengt Mattsson, Vellinge, Per-Egon Malmqvist, Skytts-Vemerlov och självskrivne ledamoten, skolans rektor Gunnar Knutsson.

Alrik Jönsson blev hedersordförande

Initiativtagaren till bildandet av Skurups lantbruksskolas elevförbund och tillika dess ordförande under de 18 år som förbundet funnits till, lantbrukare Alrik Jönsson, Östarp, utsågs på lördagen i samband med årsmötet enhälligt till förbundets hedersordförande.

Karl-Erik Olsson, Lihult, Blentarp, och Erik Jönsson, Tågarp.

Den tredje styrelseledamoten som stod i tur att avgå, sekreteraren Albin Jönsson, Skurup, omvaldes, liksom revisorerna Harry Olsson, Ellestad, och Erik Esbjörnsson, Folkestorp.

Alrik Jönsson som i och med årsmötet lämnade ordförandeposten fick också motta gåvor som bevis på medlemmarnas uppskattning av allt det arbete som han nedlagt för förbundet. En av Alrik Jönssons kolleger som också varit denna styrelseledamot under alla 18 åren avgick också på lördagen. Det är Ernst Nilsson som också blev hedersledamot. Även han blev föremål för avskedshyllningar.

Till årsmötet och det efterföljande programmet hade ca 175 av förbundets medlemmar mött upp.

Sedan vice ordföranden, Hjalmar Jönsson tolkat förbundets och styrelsekollegernas tack till de två avgående veteranerna bjöd teatersällskapet Proteus, Lund, på ypperlig teaterunderhållning. Det var Molières "George Dandin" eller "Den konfunderade maken".

Teaterföreställningen i skolans aula blev synnerligen uppskattad. Efteråt följde middag, samt samkväm med dans.

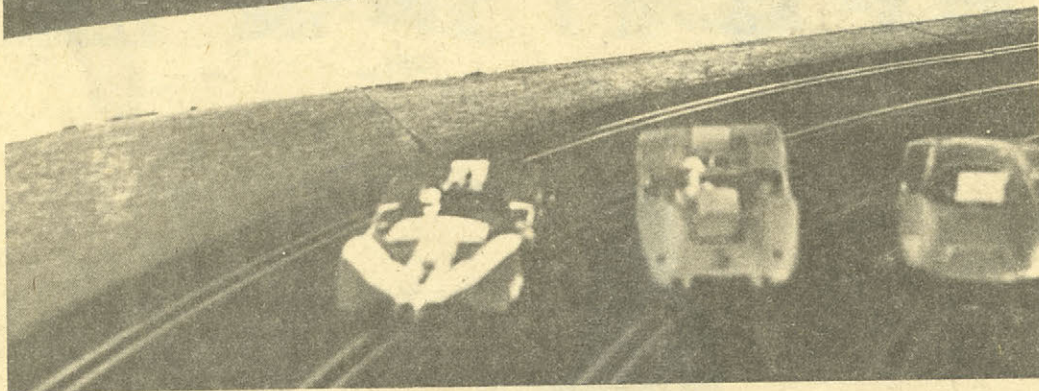
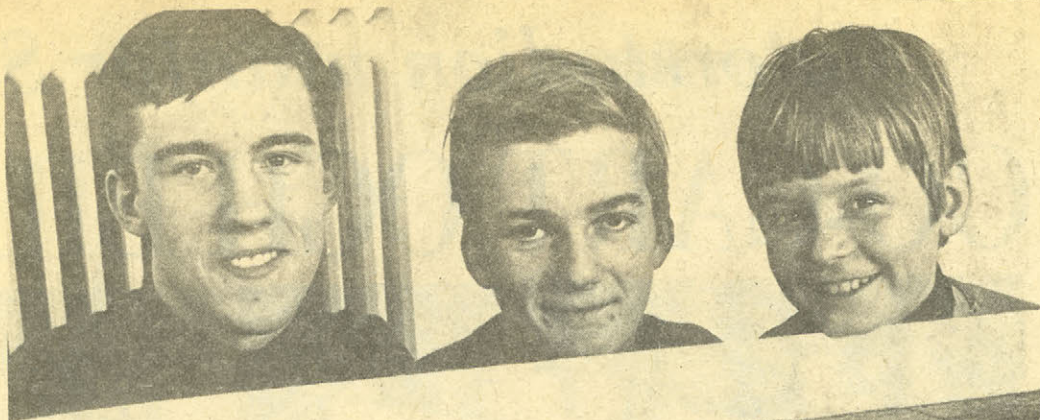
Till nya styrelseledamöter valdes



Rektor Gunnar Knutsson tillsammans med f.d. eleverna, fr. v., Anita Olsson, Grönby och hedersordföranden Alrik Jönsson, Östarp.

Handwritten signature and date: *Alrik Jönsson 17/10-69*

Handwritten signature and date: *Alrik Jönsson 16/10-69*



Dagens segerherrar fr v Jan Olof Olsson, Lars Wendel, Leif Bengtsson närmast kameran.

Full fart i Skurups MHF

Skurups MHF hade på söndagsförmiddagen anordnat tävling på klubbens miniracingbana. I finalheatet segrade Jan Olof Olsson med sin Lola T 160 med körda 132 varv, 2) Lars Wendel 125 varv med MC Laren, 3) Leif Bengtsson Por-

che Carrera, 115 varv, 4) Tommas Ek Chaparral 2 E 106 varv, 5) Bo Wendel Prins 96 varv, 6) Tom Akesson Cheetah 92 varv. I tävlingsjuryn fanns Ake Persson, Kjell Ek, och Leif Olerup. Varje tisdag,

torsdag och fredag är skurupsungdomar välkomna till klubblokalen och miniracingbanan för att träna mellan kl 18.30 och 21.00. Ledningen har planer på att inbjuda andra klubbar till ädel tävlan på banan.

arkivet 17/3 ~69

Brandmännen i

LIVSFARLIG

— Det var när vi hörde att barn-daghemmets tillbyggnad eventuellt skulle komma före en ny brandstation som vi ilsknade till på allvar och skickade den här skrivel-sen till brandstyrelsen. Brandsta-tionen ser likadan ut i dag som när jag blev brandman för 20 år sedan. Undra sen inte på att den kan vara livsfarlig vid uttryckningar och när slangarna skall hissas upp och ner.

Så säger för **Arbetet** den kanske hårdaste pådrivaren i Skurups brandmäns kamratförening, verk-mästare Alf Karlstedt, som en kommentar till den bistra skrivel-se man tillställt brandstyrelsen och där man kräver en ny brandstation så fort som möjligt.

Vid kommunalfullmäktiges se-naste sammanträde spolades den tomt som tidigare anvisats för en ny brandstation. Den ligger för nära barn daghemmet, för nära lä-kairstationen och kronikerhemmet.



Brandchefen i Skurup,
Lars Johansson.

Vidare skulle den bli för liten ge-nom barn daghemmets tillbyggnad. I kväll träffas ånyo Centrala bygg-nadskommittén och brandstyrelsen för att dryfta ett par, tre andra tomtförslag vid Femkorset och Erikstorget. Skuba tomten var på tal men visade sig för liten. Det är den tomt bageribolaget Skuba köp-te för att bygga nytt men bytte till kommunen mot mark på industri-området.

— Det är ett rent under att det inte inträffat någon olycka på brandstationen, menar Alf Karl-stedt. Det är så trångt att även ut-tryckningar kan bli farliga, särskilt i mörker. Utrustningen hänger på väggen alldeles intill fordonen. Ser man sig inte för dras man ned av de hängande prylarna. Vagnhallen saknar ventilation så det är stän-dig risk för koloxidförgiftning. Be-lysningsen är under all kritik: fyra glödlampor, en i varje hörn.

— Ännu mera betänkligt är det att stegarna i slangtornet saknar ordentliga skyddsräcken och att slangupphängningen kan braka när som helst. Vem vet hur murkna slanghållarna av trä egentligen har blivit?

En koppling väger ett par kilo och känns således om man får den i huvudet. Slangarna firas med rep. Tappar firaren greppet dunsar så-ledes hela rasket ner. Tidigare fanns det bara en trätappa i tor-net. När brandmännen vägrade gå upp i den bytte man till stålste-gar men dessa saknar ordentliga rä-cken.

ETT TVÄTTSTALL

Brandmännens kamratförening skall nu kalla ut skyddsinspektö-ren. Det blir således en hel del han får att titta på. Det gäller även bristen på sanitära anordningar. Det finns varken dusch, omklä-dningsrum eller riktigt tvättrum. Det enda är ett tvättstall med fyra kallvattenkranar. Här skall 22 man samsas efter övningar och utryck-ningar. Enda tvättstället används även för materielvården.

Vem är då syndabocken för att Skurup inte sen länge har en ny brandstation? Ja, brandstyrelsen vill inte torka på sig något enligt ordf William Sjösten. Han pekar på trögheten i andra inkopplade nämnder. Måhända syftar han när-mast på Centrala byggnadskomit-tén som först från i år låter be-rörda specialnämnder vara med och diskutera projekten, detta efter fullmäktigebeslut. Sjösten tycker dock att skrivelsen har fog för sig.

— Det är fyra fem år sedan vi började diskutera en ny brand-station. Men emellan har kom-mit den brandförsvarsutredning som Kommunförbundet presente-rar i april först. I blivande kom-munblocket finns ytterligare tre brandkårer. Hur Sjösten tänker sig det nya brandväsendet vill han inte säga i dag. Det är alltför känsligt. Se på Simrishamn som avfärdade Kommunförbundets ut-redning i ärendet!

Skurup vill ha ny station VID UTRYCKNING



Interiör från brandtornet i Skurup: Bräckliga räck och plattformar. Närmast kameran Alf Karlstedt och Nils Nilsson hänger upp slangar till tork.

Centrala byggnadskommitténs ordf Torsten Hansson pekar på att kommittén först i fjor fick hand om utredningen om ny brandstation. Att behovet finns är

givet, tillägger han.

Brandchefen Lars Johansson slutligen omtalar att en ny välbehövlig tankvagn inte kan anskaffas förrän det finns ny brand-

station. För dagen får man nöja sig med 800 liter vid utryckningar. Det räcker inom köpingen där brandposterna ligger tätt men inte

för större eldsvådor ute på landsbygden där det ofta kan vara drygt 500 meter och mera till närmaste brandpost.

arbets 17/3 69
E



Några av deltagarna i Skurups kvinnliga gymnastikförening framifrån Gul-Britt Larsson, Maj-Lis Larsson, Karin Persson, Sonja Olsson och ledaren Gull-Britt Åkesson.

Spänstigt i Skurup

Skurups kvinnliga gymnastikförenings damer har nyligen avlagt sitt årliga truppmärkesprov.

Damerna erhöi gott betyg och gymnastikledare Gull-Britt Åkesson fick en extre eloge för att hon håller damerna i fin form och spänst.

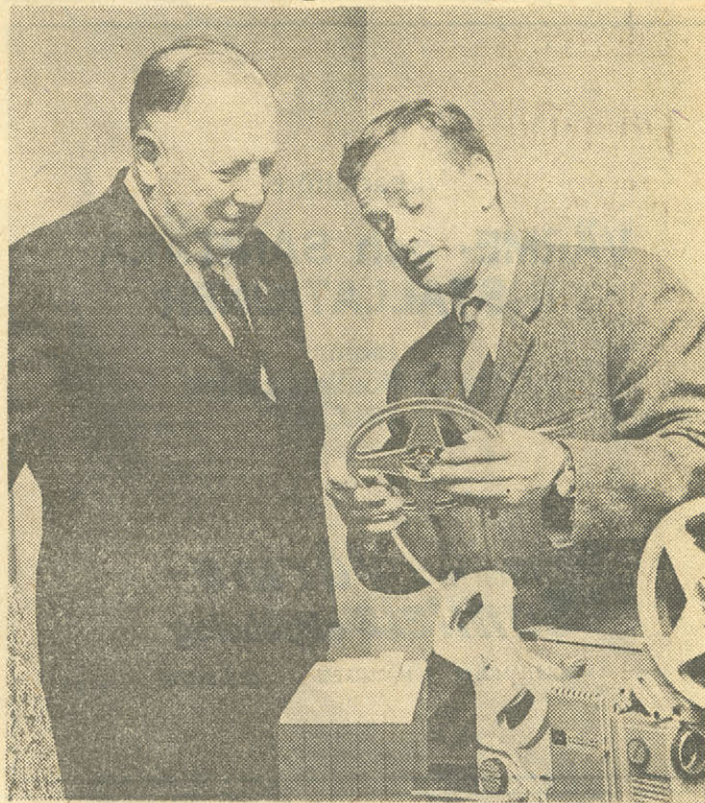
I truppmärkesprovet ingick olika moment i såväl fristående som hopp och bom.

Många av gymnasterna har eröv-

rat truppmärket åtskilliga gånger och nedan följer en förteckning:

Anna Hansson 35 gånger, Kerstin Hansson 31, Gull-Britt Åkesson 21, Karin Weberg 15, Margareta Ringberg och Maj-Britt Sandberg vardera 13, Karin Holsbrink och Birgitta Nilsson vardera 7, Gull-Britt Larsson och Karin Persson 6, Ann-Margret Kvist, Maj-Lis Larsson och Anna-Greta Olsson 3, samt Gunilla Jönsson, Ros-Marie Nord, Sonja Olsson och Gun Persson vardera 1 gång.

93-årig förening är rikslägst i premie



Här har jag granna detaljer från OS-ridingarna i Mexico, säger ryttmästare Dag Nätterqvist till ordf i rekordföreningen, lantbr Tryggve Wilhelmsson.

En i dubbel mening rekordpig åldring biand djurförsäkringsföreningar är Södra Skånes Lantbrukarsäkringsförening, vars medlemmar på sin förenings 93-årsdag bl a fick beskedet att de redan låga premierna kunde sänkas med över 20 procent. Därmed skulle dessa enligt styrelsen vara de lägsta i Sverige.

Andra glädjebud vid årsmötet på Skivarps Gästis var att det gångna året gett föreningen stor vinst och ökat antalet försäkrade hästar, för närvarande 318, därav de flesta varmblod. Försäkringssumman är nu uppe i sammanlagt 837 000 kr. Stämman fastslog med stark optimism att faran för tillbakagång före 160-årsjubileet var obefintlig — trots de senare årens konstaterade "avhästning".

Assuransföreningen har bibehållit sitt ursprungliga namn från starten, då dess verksamhet omfattade även nötkreatur. Men i alla fall de senaste 40-50 åren har den varit försäkringsförening för enbart hästar.

Trots de på stämman beslutade rekordlåga premierna, — de tas ut i efterskott — blev föreningens årsvinst för det gångna verksamhetsåret 8 256 kr, som tillfördes reservfonden. Den stiger därmed till drygt 84 000 kr.

I styrelsen sitter som ordf och sekr lantbrukare Tryggve Wilhelmsson, Skurup, känd hästkarl sedan många år, Hans Walter Persson, Möllerup (v ordf), Torsten Hansson, Skurup (kassör) samt hrr Gösta Jönsson, Årsjö, Ingvar Wilhelmsson, Svartemölla, Nils Göransson, Hedeskoga

och Kjell-Arne Wilhelmsson, Beddinge, vid stämman nyvald efter hr Ernst Olsson, Sjörup, som varit med i 30 år, de senaste 19 åren i styrelsen. Denne valdes på stående fot till hedersledamot.

Efter förhandlingarna följde "middagsrast" och sedan pratade ryttmästare Dag Nätterqvist, Blentarp, häst och visade film från olympiaden i Mexiko.

Landsantikvarien förklarar sig i yttrande till länsstyrelsen i Malmö inte vilja motsätta sig en ansökan om exploateringstillstånd för grusfyndigheter vid Bökeberg inom Skabersjö gods. Några fasta fornlämningar med synligt märke ovan mark finns inte inom de planerade täktområdena. Omedelbart utanför ett av områdena samt i närheten av ett annat finns emellertid ett flertal stenåldersboplatser och sannolikt finns sådana också inom täktområdena. Med hänsyn härtill skall all avbanning stå under antikvarisk kontroll.

1873-69

1913 S. D. S.
 Skurups lantbruk
 försäkringsförening

S D S 20/3 -69

Nya stadgar — ny ordförande i Rydsgårds jordbrukskassa

Rydsgårds jordbrukskassa antog vid föreningsstämman på måndagskvällen nya stadgar. Dessa skiljer sig inte nämnvärt från de tidigare stadgarna. I och med de nya stadgarna får Rydsgårds jordbrukskassa möjlighet att utöva fler rörelser av bankkaraktär.

I paragrafen 15 står att jordbrukskassan äger utöva följande rörelser: Utlåna lån till medlemmar, motta inlåning från allmänheten såsom ombud för centralkassan, samt i övrigt bedriva sparfrämjande verksamhet, driva handel med inländskt mynt, växlar, checkar och andra anvisningar, ombesörja likvider och därmed jämförliga ärenden, driva inkassorörelse, samt förmedla belåning i fastigheter.

I moment 2 står att jordbrukskassan därutöver, efter medgivande av centralkassan — äger rätt att utfärda garantiförbindelser för medlemmar, uthyra bankfack, förmedla köp och försäljning av fastigheter, medverka vid emissioner av inhemska obligations- och kommunlån, samt idka handel med obligationer och andra för den allmänna rörelsen avsedda förskrivningar utom förlagsbevis.

Moment 3 upptar följande: Efter medgivande av centralkassan och tillstånd av vederbörlig myndighet rätt att motta värdehandlingar till förvaring och förvaltning, utöva notarieverksamhet och driva sådan verksamhet som avses i 2:a paragrafen valutaförordningen. Samt slutligen att jordbrukskassan ej utan tillstånd av centralkassan i varje enskilt fall får utlåna lån eller utfärda garantiförbindelser utan särskild säkerhet (s.k. blankokredit).

Ett annat viktigt tillägg är att dagordningen för ordinarie årsstämma alltid skall uppta en punkt om fråga om valberedning. Stämman är inte tvungen att välja



Fr. v. avgående ordföranden Arvid Mårtensson, Rydsgård, nyvalde ordföranden Sture Persson, Trunnerup, kamrer Gunnar Nilsson samt kamrer K. Gunnar Frennessen, Centralkassan.

sådan men stämman skall vid varje ordinarie årsstämma alltid ha möjlighet att välja sådan.

Vidare står i stadgarna att till ledamot eller suppleant i styrelsen eller till revisor eller revisorssuppleant får inte utses den som uppnått 70 års ålder eller som under det kalenderår då valet äger rum uppnår denna ålder.

NY ORDFÖRANDE

Avgående ordföranden, lantbrukare Arvid Mårtensson, Rydsgård, som varit ordförande i 11 år och styrelseledamot i ett 20-tal år blev föremål för hjärtlig avskedshyllning. Det var vice ordföranden lantbrukare Sture Persson, Trunnerup, som tolkade styrelsekamraternas och medlemmarnas tack för det goda samarbete som alltid rått mellan dem och Arvid Mårtensson. Centralkassans tacksamhet för gott samarbete tolkades av kamrer Frennessen.

Till ny styrelseledamot efter Arvid Mårtensson valdes Nils Danerup, Örsjö. De övriga i tur avgående ledamöterna Emil Hansson, Villie och Bernhard Svensson, S. Vallösa, omvaldes.

Även revisorerna Alfred Kristensson, Varmlösa, Och Arne Nilsson, Trulseryd, omvaldes. Till ombud vid stämmor med centralkassan i Malmö valdes jämte ordföranden även Harald Hansson, Ekarp.

ÖKAD IN- OCH UTLÅNING

Kassans förmedlade inlåning till centralkassan ökade under året med 602.719,86 och utgjorde vid årets slut 6,97 miljoner fördelade på 508 kapitalräkningar, 5,21 miljoner kr., 314 sparkasseräkningar 1,25 miljoner kr. och 202 checkräkningar, 0,51 miljoner kr.

Kassans utlåning ökade med 1,68 miljoner kr. och var vid årets slut 8,70 miljoner kr. Medlemsantalet var vid årets slut 263.

SKD 19/3 - 69



Ryttmästare Dag Nätterqvist, Blentarp, lantbrukare Tryggve Wilhelmsson, Skurup, ordförande i Södra Skånes ladugårdsass-förening, avgående styrelseledamoten Ernst Olsson, Sjörup.

Hästar försäkras billigast i Skåne

Södra Skånes ladugårdsassuransförening höll på tisdagen på gästgivaregården i Skivarp sin 93:e årsstämma under ordförandeskap av lantbrukare Tryggve Wilhelmsson, Skurup. I sitt välkomstanförande sade ordföranden att det gångna året varit gott enär antalet försäkrade djur ökat och att vinsten varit god. Om en mekanisering inom jordbruket undantränger den kallblodiga hästen kommer den varmblodiga i stället i ökad omfattning och de i föreningen försäkrade hästarna är nu övervägande varmblod. Trots att föreningen redan förut jämfört med andra bolag haft lägre premier kunde styrelsen med hänvisning till den goda ekonomiska ställningen och årets vinst föreslå en mer än 20-procentig sänkning av premierna. Detta blev också stämmans beslut. Därmed har Södra Skånes ladugårdsassuransförening landets lägsta premier.

Under året bedrev bolaget försäkring genom 11 sockenkommitteer inom Vemmenhögs, Ljunits och Herrestads härader. I medeltal var 318 hästar försäkrade med en försäkringssumma av 837.300 kr. Antalet försäkrade djur ökades med 14 och försäkringssumman med 130.750 kr. Balansräkningen slutade på 85.178 kr och vinst- och förlusträkningen på 39.389 kr. I skadeersättningar utbetalades

17.234 kr. Årets vinst, 8.256 kr, beslöt stämman tillföra reservfonden som därmed uppgår till 84.826.

De avgående styrelseledamöterna Tryggve Wilhelmsson och Hans Walter Persson, Möllerup omvaldes. Kjell Arne Wilhelmsson, Beddinge nyvaldes. Även revisorerna Gustav Petrici, Klagstorp och Bror Axel Olsson omvaldes. Styrelsen konstituerade sig enligt följande: Tryggve Wilhelmsson,

Sekreterare och ordförande, Hans Walter Persson vice ordförande, och Torsten Hansson kassör.

Efter stämman samlades deltagarna till gemensam middag på gästgivaregården. Flera tal hölls och särskilt hyllades med tal och blommor avgående styrelseledamöten Ernst Olsson, Sjörup, medlem i 30 år och styrelseledamot i 19 år. Han utsågs till föreningens hedersledamot.

Ryttmästare Dag Nätterqvist, Blentarp visade sedan film från olympiaden i Mexiko.



Ernst Persson, Sjörup, t. h. avgick efter 19 år i styrelsen och avtackades av föreningens ordf. Tryggve Wilhelmsson, Skurup, T. v. föreningens kassör, Torsten Hansson, Skurup.

Ladugårdsassuransföreningen sänkte premierna 20 procent

Södra Skånes ladugårdsassuransförening är billigast i Sverige när det gäller att försäkra hästar, och vid årsmötet på Gästis i Skivarp beslöts om ytterligare sänkning av premierna. Det gångna året hade nämligen gett ett mycket gott resultat och det förslag som styrelsen lade fram om en 20-procentig sänkning hade de närvarande hästägarna förstas inget emot. Även i andra avseenden kan assuransföreningen erbjuda en rad förmåner som går vida längre än vad andra bolag kan presentera.

Ur föreningens synpunkt är det förstas också glädjande att antalet försäkrade hästar ökat under året —

avhästningen till trots. Ökningen uppgick till 14 hästar och försäkringssumman hade stigit med 130.750 kr till 837.300 kr. Totalt fanns 318 hästar försäkrade i föreningen under 1968. Ökningen får helt tillskrivas det allt större intresset för varmblodiga hästar.

Verksamheten gick alltså i rätt riktning under 1968, sade ordf. Tryggve Wilhelmsson, när han hälsade välkommen till föreningsstämman, den 93:e i föreningens historia, för övrigt på årsdagen av dess bildande. De senaste årens förlust vändes i fjor till en liten vinst och denna ökade ytterligare i år, till 8.256 kr, som man beslöt tillföra reservfonden. I skadeersättningar utbetalades 17.234 kr.

Även om hästantalet alltså ökat något blir antalet hästägare mindre. Detta har lett till att föreningens sockenkommittéer från och med i år minskats från 13 till 9. De som dragits in är Balkåkra, Villie, Önnarp och Sövestad. Vid årsmötet diskuterades även ett förslag att helt slopa sockenkommittéerna, men dessa ansågs fortfarande ha en uppgift att fylla, inte minst ur kontaktsynpunkt.

När man kom till valen avsåg sig vice ordf. Ernst Olsson, Sjörup, som suttit med i styrelsen i 19 år. Till hans efterträdare utsågs Kjell-Arne Wilhelmsson, Beddinge medan övriga avgående, Tryggve Wilhelmsson, Skurup och Hans Walter Persson, Skivarp valdes om. I styrelsen ingår även Torsten Hansson, Skurup, Gösta Jönsson, Årsjö, Nils Göransson, Hedeskoga och Ingvar Wilhelmsson, Svartemölla. Suppleanter blev Mauritz Nilsson, Öja, Hjalmar Persson, Vemmenhög. Hans Olsson, Sjörup och Hans-Göran Persson, Högalid. Revisorerna, Gustav Petrici, Klagstorp och Bror Axel Olsson, Östra Torp valdes om liksom deras ersättare Nils Gustav Rydberg, Solberga och Ragnar Nilsson, Beddinge.

I samband med den följande mid-dagen avtackades Sture Persson av föreningens ordf. Tryggve Wilhelmsson som överräckte en blomsterupp-sats. Vidare berättade ryttmästare Dag Nätterqvist, Blentarp och visade bilder från utländska ryttartävlingar, i vilka han deltagit, ett inlägg som blev mycket uppskattat.

SKD 20/3 - 69

ya 20/3 - 69

Pendelharvar visade på demonstration i Skurup

Cani Trading Co AB i Landskrona lät på onsdagseftermiddagen premiärvisa bl. a. Vicon pendelharvar vid en lantbruksmaskinutställning på Skurups lantbruksskola.

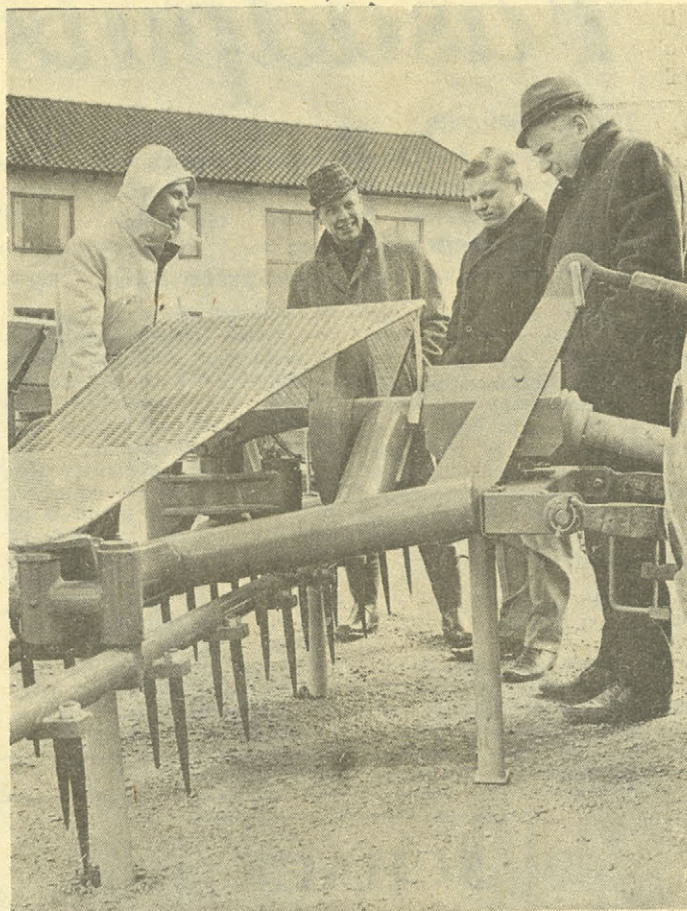
Den nya pendelharven bereder en färdig såbädd i ett enda arbetsmoment.

Den har två arbetsbredder: 3 meter och 4,3 meter. Herr Åke Gravin berättade om fördelarna med pendelharven och tekniska data om denna: Vicon pendelharv är speciellt avsedd för såbäddsberedning på plöjda fält med relativt liten stenförekomst. De två bommarna arbetar växelvis i sidled, vilket gör att pinnarna endast sönderdelar markens ytskikt, så att den råa och kalla jorden ej drages upp till ytan. Härigenom kan en fin, klumpfri såbädd framställas i ett enda arbetsmoment. Både tid och pengar sparas genom att antalet bearbetningar reduceras och att sådden därigenom kan påbörjas tidigare. Dessutom innebär det mindre antalet körningar på fältet, att jordens struktur förbättras.

Pendelharven arbetar vibrationsfritt eftersom traktorns lyftarmar kopplas till maskinens dragbom, vilken i sin tur är anfäst vid redskapets rörliga pivåpunkt. Som extrautrustning kan sladdplanka (kombinerad planerings- och djupinställningsbalk) för utjämning av den obearbetade jorden erhållas.

Den bredare typen har 59 pinnar och den mindre 36 pinnar. Bearbetningsdjupet är max 20 cm. Kraftbehovet är 50 resp 30 hästkrafter och vikten 350 resp 310 kg. Arbets hastigheten är för båda mellan 4 och 10 km/tim.

Cani Trading Co AB lät också visa en del andra lantbruksmaskiner av märke Vicon, t. ex. konstgödselspridaren Spandicar Mark II, höskördsmaskinen Vicon Acrobat som



Fr. v. herr Åke Gravin representerande generalimportören Cani Trading Co AB i Landskrona beskriver detaljer i Vicon pendelharv för Kornelius Verweij, Skurup, Lennart Agnesson, Vollsjo och Allan Martinsson, Katslösa.

både räfsar, vänder och sprider, samt hövåndaren Super Speeder.

Inne i lantbruksskolans aula visas bl. a. filmen "Vicon Spandicar i arbete". Åke Gravin berättade att Vicon-maskinerna tillverkas i Holland. Produktionen av Spandicar är exempelvis 50.000 ped år.

Visningen av Vicon-Maskinerna på lantbrukssolan är inledningen till en landsomfattande visningsturné. I dag, torsdag anordnas en liknande visning på Önnestads skola varefter turen fortsätter till Blekinge, Småland och Halland.

SKD 20/3 - 69

FRÅGA "FARBROR UR" TID ÄR HANS HOBBY

Om 1.000 år kan människor avläsa hur mycket klockan är, vilken datum och veckodag det är, årtal och mycket annat på Hugo Lindbergs astronomiska urverk som han beräknar blir helt färdigt i slutet av detta år. Om 1.000 år. Hur tror ni det ser ut i Slimminge då? Om vi kunde leva oss in i framtiden och få vetskap om livet i Slimminge då hade vi förmodligen blivit chockade. Utvecklingen går fan-

Om någon gör den här invändningen om Lindbergs ur: Skottdagarna kommer att få urverket att halta och skillnaderna mellan normaltids och sann soltid kommer att göra att urverket visar fel tid, så gör vederbörande sig skyldig till en underskattning av Hugo Lindberg i Slimminge. Han har tagit med allt i beräkningen och konstruktionen.

Med djupt allvar säger Lindberg: En viss undantagsregel för skottdagar gör att det astronomiska urt måste stannas helt under dygnet den 29 februari år 3.000, annars kommer det att visa fel efter den datumen.

— Det blir förmodligen någon "guling" som kommer att göra det tilllägger Lindberg, kanske mest för sig själv. (Därmed har Hugo Lindberg avslöjat att han tror att den gula rasen så småningom kommer att erövra världen och så småningom därmed också bosätta sig i Slimminge).

INGA RITNINGAR

- ★ Urets konstruktion är en ganska väl bevarad hemlighet. Dvs det finns inga tekniska ritningar eller beskrivningar på det.
- ★ Hugo Lindberg har funktionerna "i huvudet".
- ★ Tre ingenjörer har varit och tittat på verket. De har räknat och kallsvettats och kommit underfund med att Lindbergs ur kommer att visa rätt datum, månens läge, solens upp- och nedgång, påsk och pingst, rätt tid på sekunden, dagens ökning respektive minskning, vårdagjämning, höstdagjämning, jordaxelns

- ★ lutning, midnattssolens vandring,
- ★ solens vandring genom de olika stjärnbilderna och flera andra saker ända tills den 29 februari år 3.000.
- ★ — Det som får dem att kallas svettas och chockas är när de konstaterar att Lindberg har byggt upp verket utan någon förhandsritning.

Hugo Lindberg har gjort upp en liten förteckning på hur mycket material som kommer att finnas när verket är helt färdigt. Det kommer

Text: Torsten Hansson

Foto: Hans Sernert

då att innehålla bl a 2.800 skruvar, 100 fjädrar, 5 kvicksilverströmbrytare, 120 axlar, 1 luftbroms, 3 oljebromsar, 57 hjul (köpta = standard), 40 hjul och skivor gjorda för hand, 500 siffror och bokstäver och ca 10 meter elkabel.

Det största handgjorda hjulet innehåller 365 kuggar med ett största fel av 0,1–0,2 mm. Vid skottdag fränkopplas dess matarverk automatiskt (den 29 februari år 3.000 är emellertid en "extra" skottdag och den dagen måste alltså matarverket stannas genom en människas försorg).

Det "långsammaste" av hjulen i verket gör ett varv på 400 år.

"ENKELT"

Att beskriva hur verket tekniskt

fastiskt fort. Och fakten accelererar. Vad som däremot inte kommer att ändras är solen, månens och jordens rörelser i förhållande till varandra. Astronomerna kan räkna ut när solen går den 21 mars år 2.969 från Slimminge horisont räknat. Därför blir Hugo Lindbergs geniala verk knappast omodernt. För vi tror knappast att människorna har hunnit så långt att de kan knuffa solen ur sin bana om tusen år.

fungerar överlåter vi helt åt herr Lindberg.

— Jo, det är enkelt, säger han. Verket består av tre "huvuddelar". För det första ett vanligt urverk med lod. Det har jag hittat uppe på vinden. Den delen kallar jag centralverk.

För det andra är det ett elektriskt drivet verk styrt från centralverket. Och för det tredje finns 5 st elektriska strömkretsar för matning, därav 2 st med 8 volt likström för startspolar och 2 st med 220 volt växelström för drivande motorer. Lindberg fortsätter: Den elektriska strömmen ledes först till ett fördelarhus där den uppdelas i 3 st komponenter. Den ena går till en transformator och därifrån till en likriktare för att sedan via kvicksilverströmbrytare vid lämplig tidpunkt gå till 2 st olika startspolar. Komponent nr 2 driver frammatningsmotorn som utgöres av en miniatyrmotor som är nerväxlad så att slutaceln gör ett varv på omkring 20 set varpå denna motor automatisk stannar. Komponent nr 3 går till ett nytt fördelarhus och delas i 3 st nya komponenter. En går till en mindre motor som ombesörjer oinställningar vid månads- och nyårsskiftningar. De två övriga till vardera en kontakt varigenom lysrör kan tändas på verkets gavlar för inspektion.

13 HJUL KORRIGERAR TVÅ SEKUNDER

Detta är endast en liten början av Lindbergs muntliga beskrivning av sitt verk. Vi skall nöja oss med att

nämnas en av dessa tekniska "utsvävningar".

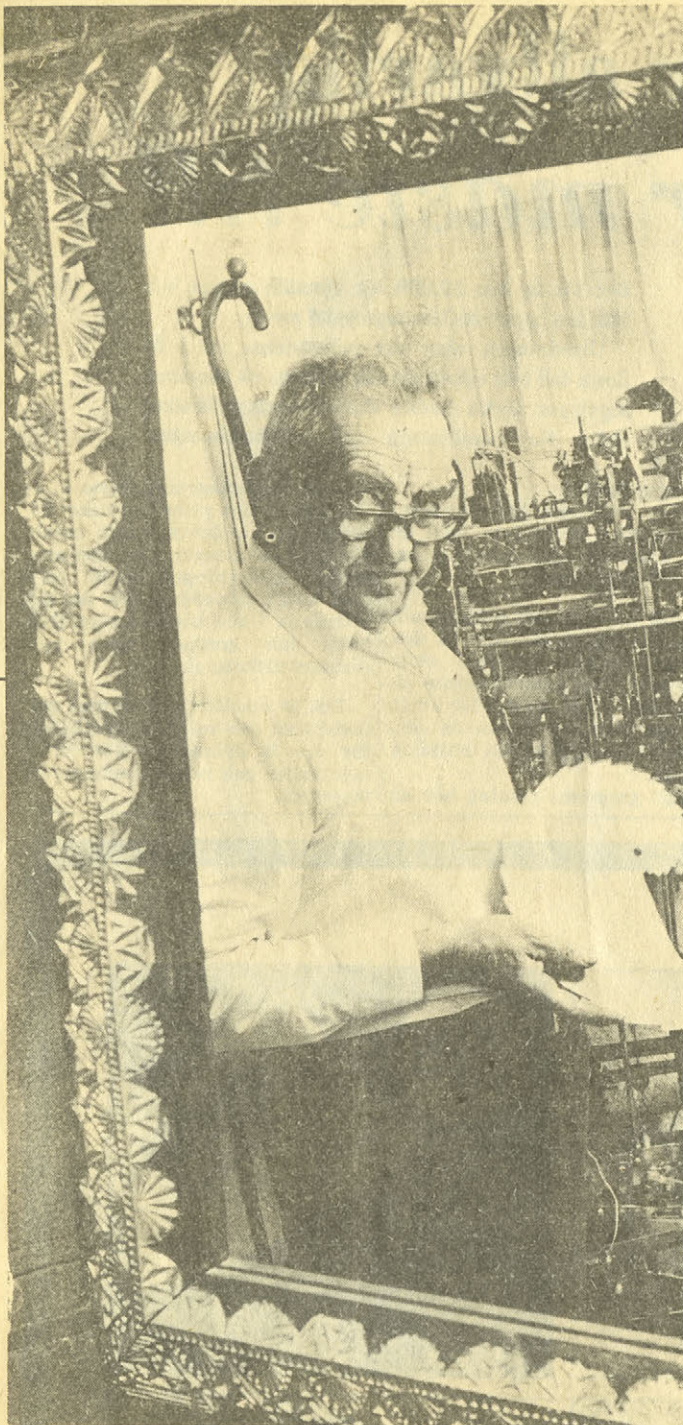
- ★ — Det verk som visar månens utseende vid varje tidpunkt mellan två nytändningar vars tidslängd är 29 dygn, 12 timmar, 44 minuter och 2,8 sekunder fortar sig två sekunder per dygn eftersom det är tekniskt omöjligt att framställa hjul så stora att fullständig samstämmighet med dygnsrytmen erhålles. Denna transmission kräver inte mindre än 13 hjul. Genom att en gång om året ändra ett hjul en kugg kommer felet att ligga mellan -6 och +6 minuter per år och är därmed "utjämnat". För praktiskt bruk saknar emellertid denna lilla missvisning varje betydelse och kan endast iakttagas genom astronomiska observationer, säger hr Lingbert.

ETT HALVÅR KVAR

De olika urtavlor som visar alla de saker som nämnts är ännu ej påmonterade. De är emellertid provade och kontrollerade och kommer att monteras på när jag fått det inre verket helt klart.

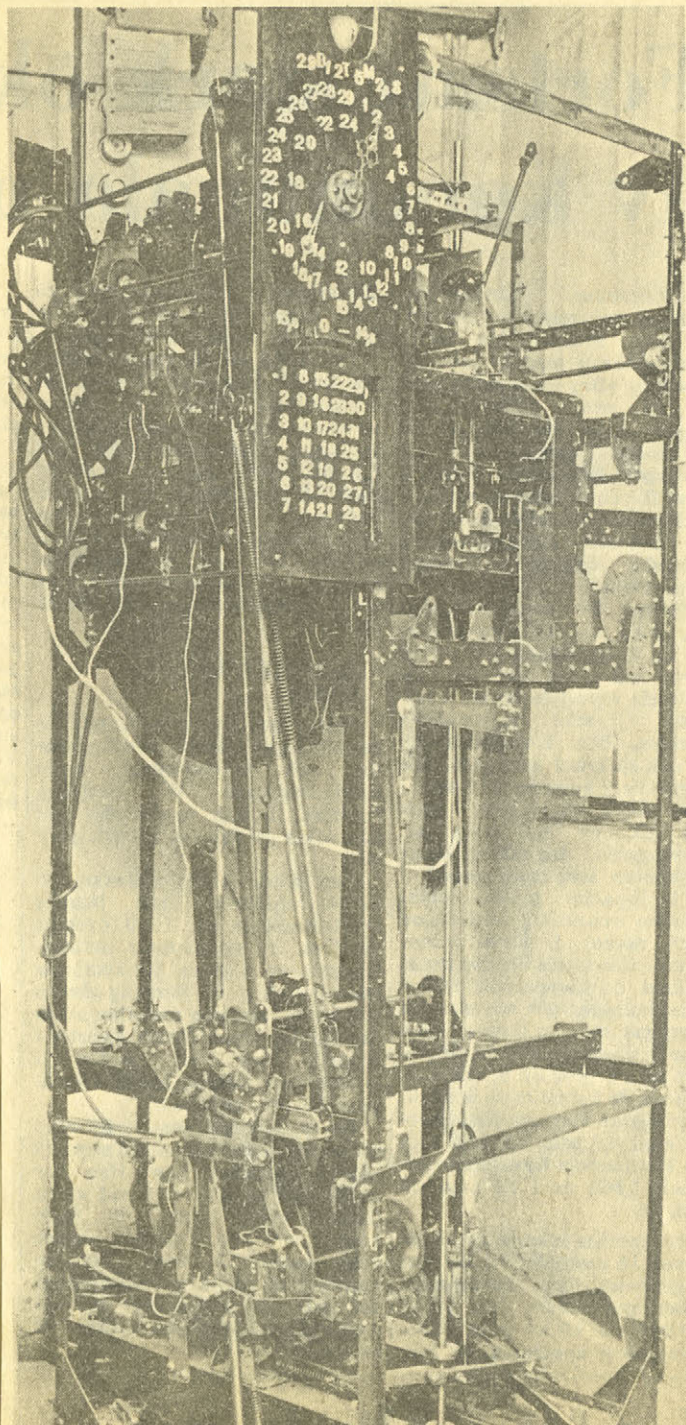
Än återstår en del arbete men före jul hoppas Lindberg kunna visa sitt verk helt färdigt.

Att fundera ut hur det skulle fungera tog honom 3 år och nu har han hållit på att bygga det i två år och nu återstår "endast" ett halvårs arbete innan det är helt klart.



Mästaren Hugo Lindberg...

515 911 19



... och hans geniala verk

Äntligen klar med U(NDE)R-VERKET

Ett mycket komplicerat urverk har Hugo Lindberg, Esarp, de senaste fem åren hållit på att mixtra ihop på lediga stunder. Att kalla det tekniska maskineriet för urverk eller klocka är orättvist. En klocka visar i regel tid och vissa även datum. Herr Lindbergs verk visar mycket, mycket mer. Där kan man bl a avläsa vad det är för veckodag, månad och årtal.

Det visar också vems namnsdag det är. Det beräknar påsk och pingst och månens utseende vid varje tidpunkt, alltså om den är ny, nedan, fullmåne etc.

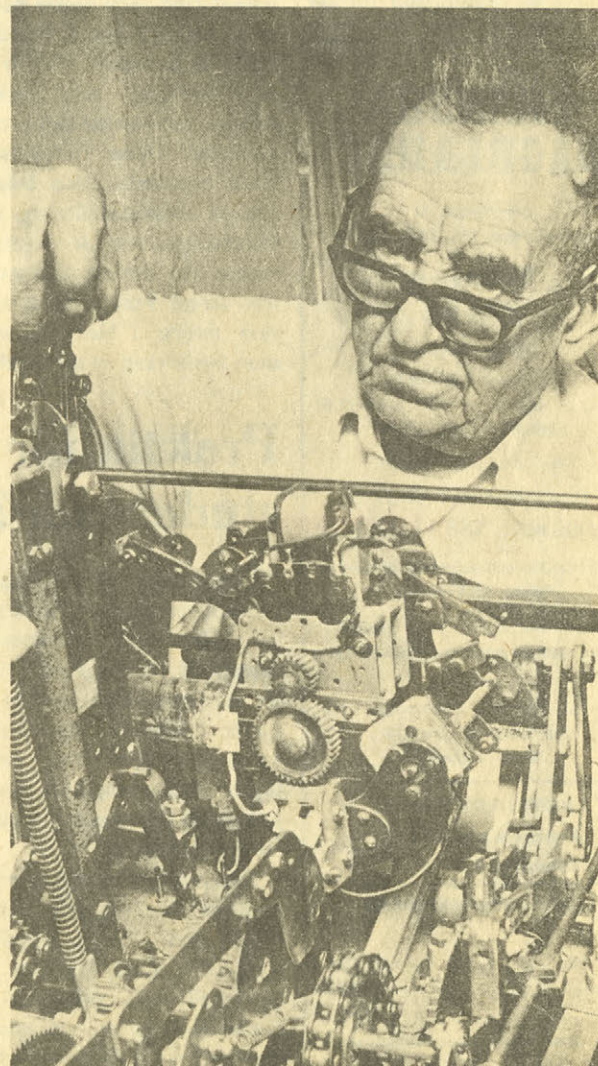
Detta sinnrika verk visar också solens uppgång och nedgång, dagens ökning respektive minskning, jordaxelns lutning och to m midnattsolens vandring, för att inte tala om solens vandring under året genom olika stjärnbilder.

Hugo Lindbergs tekniska u(nde)r-verk är ett automatiskt astronomiskt ur som visar en lång rad astronomiska fakta, vika har med solens, månens och jordens rörelser i förhållande till varandra och därmed också olika slag av "jorde-tider".

Om det hade varit ett verk av ingenjörer hade "byggnationen" förmodligen föregåtts av mängder med tekniska beskrivningar, skisser, skalor, projekteringsritningar etc. Sådana har inte Hugo Lindberg behövt.

— Jag har det i huvudet, säger han.

SIDAN FYRA



skD 21/3 -69



Den amerikanska folksångerskan Hedy West tillsammans med två elever på folkhögskolan, Jack Henriksson, Malmö och Lennart Lindberg, Börringe.

Världsartist ger gratis föreställning i Skurup

Skurupsborna kan i kväll stifta bekantskap med en artist av världsklass, då den amerikanska protest-sångerskan Hedy West gör ett fram-

trädande i folkhögskolans aula i köpingen.

Bakom besöket i Sverige står rektor Bertil Järneström som nu låter allmänheten få höra en artist som i sitt hemland är lika uppskattad som Joan Baez. Under Sverigebesöket bor hon hos rektor Järneström i Skurup, som är en känd radioröst i P 3 med sitt program "Folk bag".

I onsdags gästade Hedy West akademiska föreningen i Lund och gjorde ett bejublat framträdande. Bakom arrangemanget stod underhållningschefen vid Danmarks radio Kaj Bruun, som utnyttjade besöket med att göra två inspelningar för Danmarks radio. Sångerskan besökte i går Tomelilla folkhögskola och även här röntes hennes uppträdande uppskattning bland den ungdomliga publiken. Sverigebesöket, som lagts under några dagars ledighet från större uppträdanden och skivinspelningar, avslutas i Stockholm på lördag. I nästa vecka väntar en skivinspelning i London innan Hedy åker över till San Francisco för en turné.

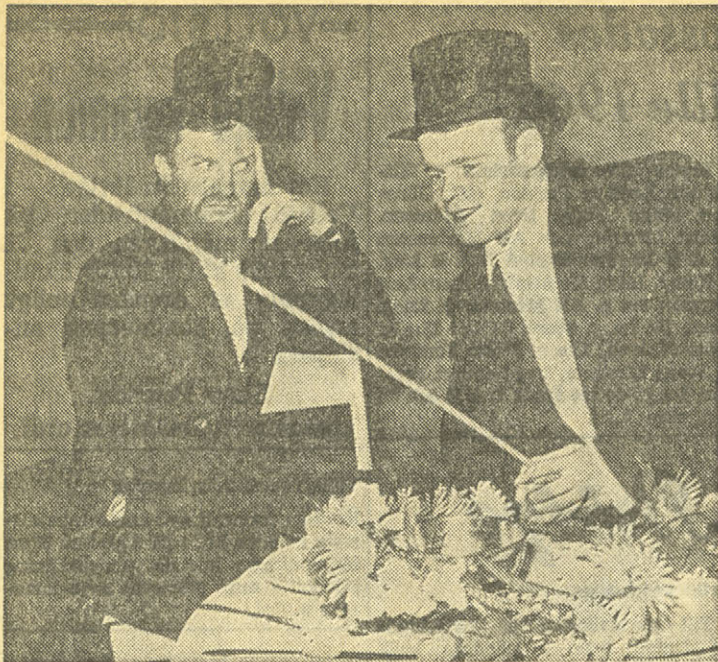
Hedy West är ett stort namn bland "förståsigpåare" i hela världen. Hon skriver en hel del låtar själv och har

vidare på sin repertoar tagit upp gamla folksånger, som hon hört dem i sin barndom. Hon har hunnit med att göra 7 LP-skivor och i Tyskland har för en tid sedan utgetts en Hedy West song book. Förutom det ovan nämnda samarbetar hon med andra artister inom grenen. Peter i "Peter, Paul and Mary" bjöd henne en gång på flygresan från San Francisco till New York och åter för en sångs skull. Flera av denna välkända grupps sånger har fö skrivits av Hedy.

På programmet står bl a tonsatta dikter av författaren Wolf Biermann i Hedys tappning. Biermann är ett världsnamn som diktare men har också gjort sig känd därför att han står under fängelshot både i Öst- och Västtyskland för sin antimilitaristiska inställning.

Kvällens föreställning kl 19.30 bjuder förutom på framträdande av Hedy West, som självfallet blir kvällens höjdpunkt, även på sång- och musikhållning av några band från Lund och Malmö. Alla intresserade går in gratis. Hedy West gör sitt framträdande omkring 20.30 och har sedan vikt kvällen åt Skurupspubliken.

Ya 21/3 - 69



En bild från föreställningen av "Villande hav". Fr. v. "Den tjocke", Kjell Lundqvist, Piteå och "Den lille, Berndt Tryman, Grimslöv.

Teater på Folkhögskolan för Husmodersföreningen

Husmodersföreningen i Skurup hade den här gången förlagt sitt månadsmöte till folkhögskolan, där medlemmarna fick vara med om en teaterföreställning av några elever. Tillsammans med övriga elever vid skolan såg man premiären på Slavomir Mrozoks enaktare "På villande hav". I ensemblen ingick Kjell Lundqvist, Berndt Tryman, Anders Bergman och Martin Ahl. Deras framförande blev mycket uppskattat.

Efter kaffesamkväm följde förhandlingar varvid man beslöt anslå 500 kr till cancerinsamlingen genom röda fjädern-aktionen. Den 23 april

skall husmodersföreningen ordna soaré på Svaneholm med modevisning och sång av kören. Från vårens program kan vidare nämnas att man planerar en utfärd till Danmark och i juni blir det ett besök på Skånegården i Abbekås. Någon utlandsresa blir det inte i vår men event satsar man i stället på en tripp söderut till hösten.

Från programmet vid månadsmötet kan vidare nämnas att Elsa Norling visade vackra bilder och kåserade om Skåne, man sålde påskris och kvällen avslutades med diktläsning av Kjell Lundqvist och Berndt Tryman.

Ya 21/3-69

Guldmedaljör från Rydsgård hyllad av Mjolkpropagandan



Fr. v.: Nils Nilsson, Dalslund Rydsgård, guldmedaljör 1964, Agnes Olsson, Hylteberga, Skurup, silvermedalj, Albin Jönsson, Sjörup, årets guldmedaljör.

Lantbrukare Albin Jönsson, Sjörup 19, Rydsgård blev på fredagseftermiddagen varmt hyllad av mjolkpropagandan för sin utomordentligt fina mjolkhantering. Albin Jönsson erhöll för några veckor sedan mjolkpropagandans högsta utmärkelse, en guldmedalj, vilken utdelades under högtidliga former i Stockholms konserthus.

På fredagen fick han ta emot hyllningarna mera på "hemmaplan" i samband med mjolkpropagandans utdelning av diplom, plaketter och medaljer på Skurups lantbruksskola. Utdelningen förrättades av rektor Gunnar Knutsson assisterad av mjolkpropagandans konsulent agronom A Östensson.

En fin utmärkelse erhöll även Agnes Olsson, Hylteberga 14, Skurup. Hon tilldelades mjolkpropagandans silvermedalj.

Efter utdelningarna höll agronom Östensson ett föredrag om långlagring av mjolk, samt visade filmer.

Nedan följer en förteckning över de utmärkelser som utdelades i respektive mejeridistrikt:

Lunnarp: Diplom I: Signe och Lenart Persson, Snöftarp, Rydsgård.

Malmö nya mejeri: Diplom I: Arne Jönsson, Torsjö 11, Skurup och Agnes och Lars-Eric Larsson, Holma, Skurup.

Skurup: Guldmedalj: (utdelad i Stockholms konserthus den 10/3) till Albin Jönsson, Sjörup 19, Rydsgård.

Silvermedalj: Agnes Olsson, Hylteberga 14, Skurup.

Silverplakett: Anna Nilsson, Gusnava 15, Rydsgård.

Bronsplakett: Ragnar Andersson, Ekarp, Skurup, Johan Hansson, Villie 27, Kydsgård, Ruth och Anton Hansson, Varmlösa 1, Rydsgård, Hedvig Jönsson, Herreberga, Blentarp, Hilding Jönsson, Örsjöhäll, Rydsgård, Tage Persson, Leröd, Skurup.

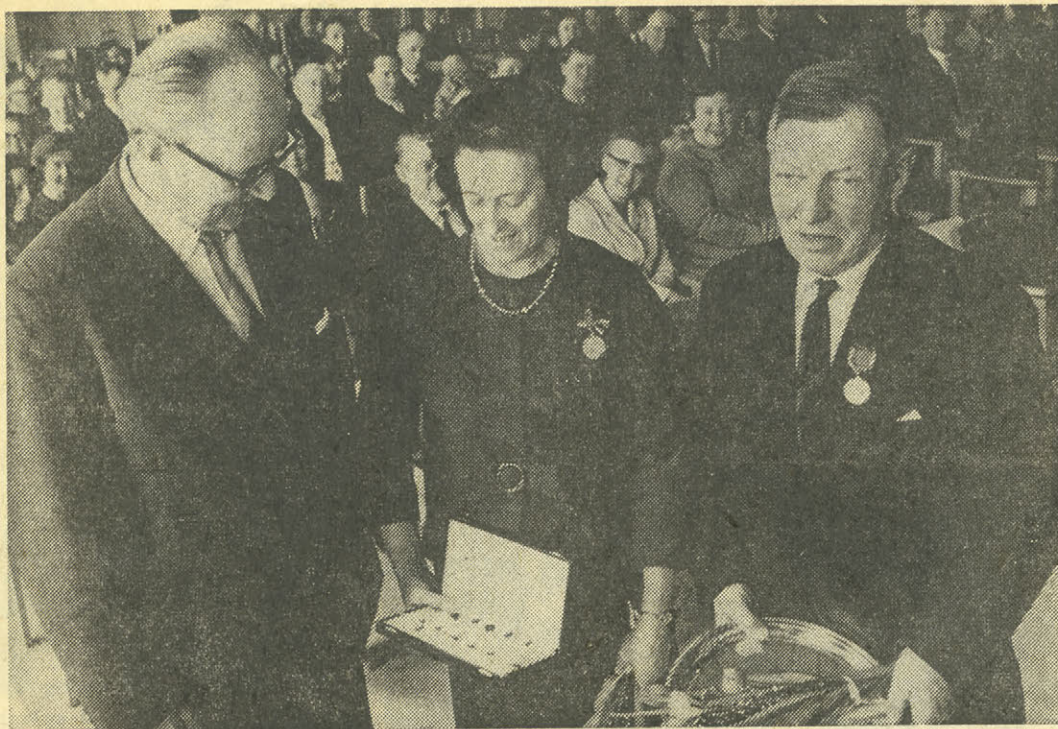
Diplom III: Svea och Erik Andersson, Gusnava, Rydsgård, Elvi Jönsson, Kumlatofta, Blentarp, Dagny Karmsten, Kulladal, Skurup, Elsi och Gunnar Larsson, Trunnerup 4, Rydsgård, Klara och Assar Magnusson, Villie 30, Rydsgård, Albin Nilsson, Oran 1, Slimminge, Skurup, Elsa Nilsson, Kladdarp, Blentarp, Elsa och Gunnar Olsson, Norra Vallösa

16, Rydsgård, Ellen och Gösta Persson, Gamleå, Skurup, Limméa och Emil Sjödin, Oran 1, Slimminge.

Diplom II: Emil och Martha Andersson, Bleckstorp, Rydsgård, Sonja och Hilding Andersson, Karlsborg, Rydsgård, Nils Jönsson, Alicehem, Skurup, Valborg och Knut Jönsson, Örsjö 14, Rydsgård, Göta och Nils Kullberg, Skramlan, Skurup, Elsa och Knut Larsson, Herreberga, Blentarp, Rosa Larsson, nr 11, Blentarp, Alvar Nilsson, Lanteryd, Blentarp, Gunnar Nilsson, St Gydarp, Slimminge, Margith och Gösta Olsson, Johannesberg, Tingaröd, Rydsgård, Agnes Persson, Skårby 14, Rydsgård, Ella och Evind Pero, Varmlösa 5, Rydsgård, Marta och Johan Persson, Herreberga, Blentarp.

Diplom I: Kjell Hansson, Solberga 5, Rydsgård, Malin Mårtensson, Slimminge 1, Skurup, Isabella och Yngve Olsson, Stenberget, Blentarp, Inga och Sven Svensson, Karlsborg 21, Rydsgård.

Trelleborgs mjolkcentral: Diplom I: Julius och Elisabeth Larsson, Hemmestorp, Veberöd.



Direktör C. V. Lassen, Skånemejerier, har överlämnat utmärkelserna till fru Agnes Olsson, Skurup och Albin Jönsson, Rydsgård.

Mjolkpropagandan i Skurup belönade mjölkleverantörer

Lantbrukare Albin Jönsson, Rydsgård, som för en tid sedan fick motta mjolkpropagandans guldmedalj vid lantbruksveckans allmänna möte i Stockholm av kronprins Carl Gustaf, fick ännu en utmärkelse i samband med mjolkpropagandans traditionella sammankomst i Skurup på fredagen. Direktör C V Lassen Skånemejerier överlämnade ett silverfat till honom, som tack för 31 år som leverantör till Skurups mejeri. Fru Agnes Olsson Skurup fick silvermedalj för 27 år och fru Anna Nilsson, Rydsgård silverplakett för 19 år.

De sistnämnda utmärkelserna liksom ett 40-tal andra diplom och övriga förtjänstmärken delades ut av rektor Gunnar Knutsson på lantbruksskolan. Diplomutdelningen, som är årligen återkommande, inleddes med att agronom A Östensson Malmö hälsade samtliga välkomna. Han fortsatte sedan programmet med att hålla ett aktuellt föredrag om långlagring av mjölk — fördelar och problem. Efter diplomutdelningen följde en filmvisning. Filmen berörde gårdstankar och tankhämtning. Den visade nya system för transport av mjölk samt hur man kan förenkla och förbilliga transporter.

Mottagare av förtjänstmärken är följande: Skurup: guldmedalj Albin Jönsson, Rydsgård för 31 år, silvermedalj fru Agnes Olsson, Skurup 27 år, silverplakett fru Anna Nilsson, Rydsgård, 19 år.

Lunnarp) diplom I Signe och Lenart Persson, Rydsgård.

Malmö nya: diplom I Arne Jönsson, Skurup och Agnes och Lars Eric Larsson, Skurup.

Trelleborg mjölkcentral: diplom I Julius och Elisabeth Larsson Veberöd.

Skurupsutdelningen: bronsplakett (15 år): Ragnar Andersson, Skurup, Johan Hansson, Rydsgård, Ruth och Anton Hansson, Rydsgård, Hedvig Jönsson, Blentarp, Hilding Jönsson, Rydsgård och Tage Persson, Skurup.

Diplom III: Svea och Erik Andersson, Rydsgård, Elvi Jönsson, Blentarp, Dagny Karmsten, Skurup, Elsa och Gunnar Larsson, Rydsgård, Klara och Assar Magnusson, Rydsgård, Albin Nilsson, Skurup, Elsa Nilsson, Blentarp, Klara Nilsson, Blentarp, Elsa och Gunnar Olsson, Rydsgård, Ellen och Gösta Persson, Skurup och Linnea och Emil Sjödin, Skurup.

Diplom II: Emil och Martha Andersson, Bleckstorp, Sonja och Hilding Andersson, Rydsgård, Nils Jönsson, Skurup, Valborg och Knut Jönsson, Rydsgård, Göta och Nils Kullberg, Skurup, Elsa och Knut Larsson, Blentarp, Rosa Larsson, Blentarp, Alvar Nilsson, Blentarp, Gunnar Nilsson, Skurup, Margith och Gösta Olsson, Rydsgård och Agnes Persson, Rydsgård.

Diplom II: Elsa och Edvin Persson, Rydsgård samt Martha och Johan Persson, Blentarp.

Diplom I: Kjell Hansson, Rydsgård, Malin Mårtensson, Skurup, Isabella och Yngve Olsson, Blentarp samt Inga och Sven Svensson, Rydsgård.

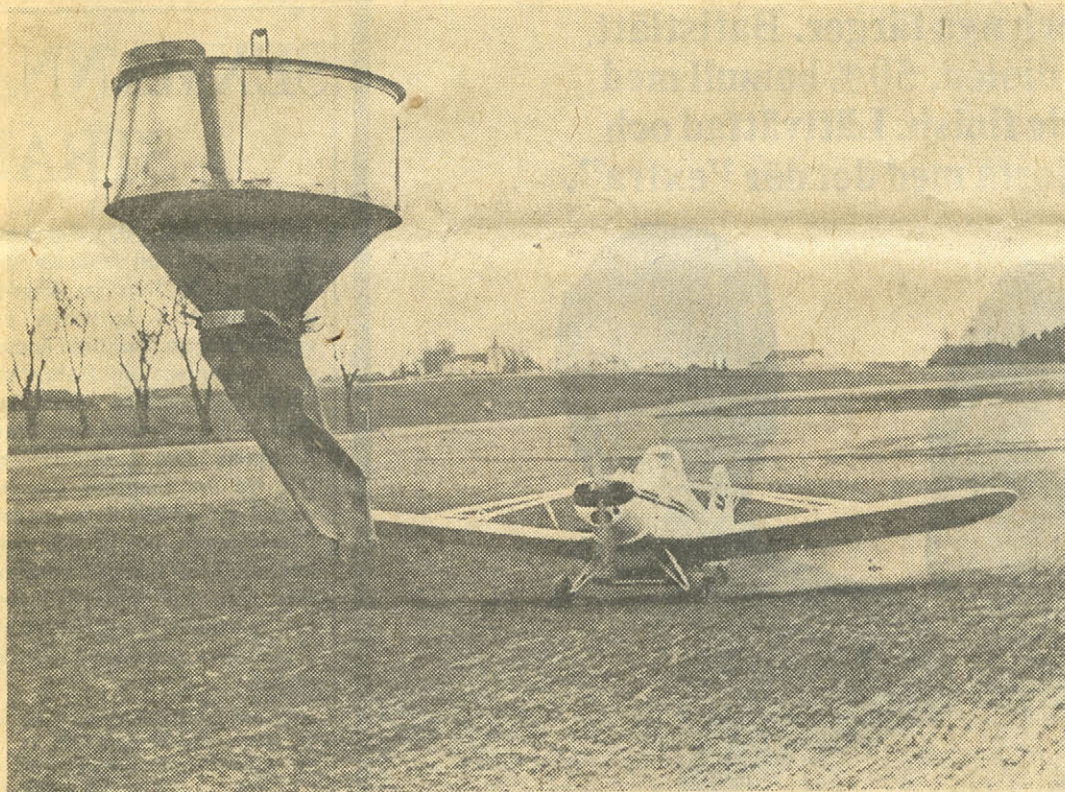
Vårvärme? — sånt trams!



Allt snack om att våren är på väg är ju bara trams, synes 6-åriga Vippe i Slimmingeby anse om rådande väderlek. Hon fryser bara hon kommer i närheten av ytterdörren hos husse Hugo Lindberg i Slimmingeby. Hon cirklar i stället helst runt kaminen. Första gången hon sökte värma sig hoppade hon upp på spisen — men kom kvickare än fort därifrån. Men husse placerade en stol intill "värmestugan" och där sitter nu Vippe och har det skönt — och längtar liksom alla andra efter påtagliga värtecken.

23/3 805
89

Snabbgödsling per flyg



I förgrunden behållaren med gödning som tappas i en behållare i flygplanskroppen

Det finns fortfarande en utbredd uppfattning att flyget i dag är dyrbart i jordbrukets tjänst. Inte desto mindre används det i stor utsträckning för bepudring och besprutning. Men att nyttja flyg för gödsling är däremot mera ovanligt.

Unge godsägaren Claes-Ebbe Alwén på Tärnö tvekar dock inte och

har just haft i gång två plan för gödsling från luften med kalkammonsalpeter över 200 tunnland raps och höstvetete. På fem timmar var saken klar och som ytterligare fördel märkas att inga markskador uppstår.

Planen som rekvirerats genom Skånska Lantmännens Centralför-

ening i Ystad tar per gång 500 kg i "tanken" — det är alltså fullt förklarligt att gödslingen går undan på nolltid. Kostnaden beräknas till omkring 7—8 kr per tunnland. Det är således inte riktigt så exklusivt som många föreställer sig i relation till hur snabbt det avverkas och att inga problem med körskador uppstår.

AE / s. 201 - 3 '69



Hedy West i aktion inför fascinerade folkhögskoleelever i Skurup.

Succéframträdanden i Skurup av amerikansk folksångerska

Sverige är tydligen ett populärt resmål för amerikanska sångerskor just nu. Förutom Judy Garland turnerar även Hedy West, folksångerska i världsklass i landet. I fredags kväll gjorde hon ett bejublat framträdande i aulan på Skurups folkhögskola. Skolans rektor, Bertil Järneström, hade ordnat en musikgala, som förutom Hedy West också upptog en del inhemska förmågor. Rektor Järneström är själv en stor kännare av amerikansk folkmusik och känner dessutom sångerskan personligen sedan tidigare.

Det var en förväntansfylld och entusiastisk publik, som hade samlats, och den blev inte heller besviken. Hedy West är kanske inte så känd för den stora allmänheten, men för de speciellt intresserade av den här genren är hon ett absolut toppnamn.

Föreställningen inleddes med ett blue-grass-band från Malmö, Flat Country Rebels, bestående av sex studerande ungdomar. Med två gitarrer, banjo, bas, mandolin, fiol och sång fyllde de aulan med ett härligt blue-grass-sound.

Därefter kom kvällens stora positiva överraskning. Henry Leskinen, en 21-årig malmöbo. Han har tidigare varit gitarrist i popgruppen Bamboo, känd bl.a. från ett framträdande i onsdagsträffen i TV. Han sjöng amerikansk folk-blues. Hans medryckande stil gick genast hem hos publiken, som klappade händer och stampade i takt till hans sånger.

Lennart Rosén från Jönköping kom därefter och spelade några

Tom Paxton-låtar. Han hade först lite trassel med sin gitarr, som blivit ostäm. Men publiken väntade tåligt medan han stämde om och snart fick de sin belöning. När han spelade, fick han den

t.o.m. att stämma in i refrängerna.

Så var det alltså dags för kvällens huvudattraktion, Hedy West. Hennes sätt att uppträda, hennes nasat klingande röst och hennes genuina känsla är unik och snart lade hon salongen för sina fötter. Hon ackompanjerade sig själv på gitarr och banjo, och gjorde korta kommentarer till sångerna. I den improviserade repertoaren ingick några sånger från hennes senaste LP-skiva. En av dem, "Anger in the land", var skriven av hennes far, Don West, och tonsatt av henne själv.

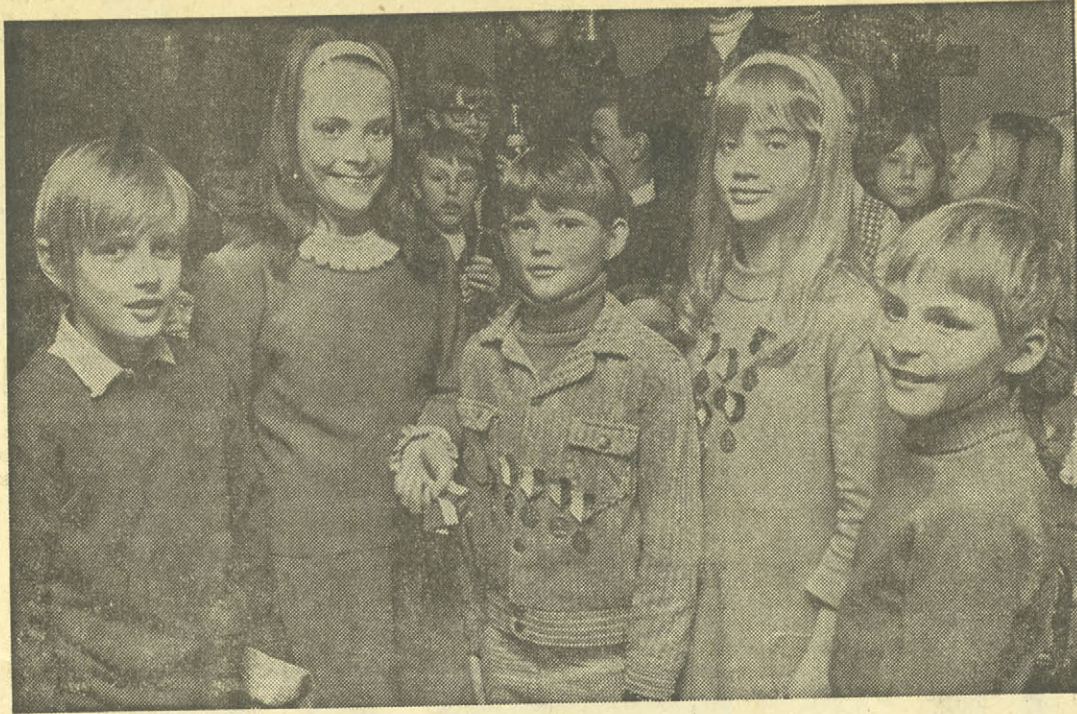
Ett mycket uppskattat inslag var hennes potpurri på amerikanska student- och valsånger. De handlade bl.a. om Lyndon Johnson och George Wallace och gick i den satiriska stilen.

En annan sång som gjorde publiken entusiastisk hette "Hilda - The Hillbilly Hippie", och handlade om en flicka som propagerade för kärlek i stället för krig.

Efter föreställningen blev det allmän diskussion och ämnet var naturligtvis - amerikansk folksång.

Kul-i-fem-deltagare prisbelönade

4.A.
29/2



På fredagskvällen kom epilogen för årets Kul i fem-tävlingar i Skurup, åtminstone vad låg- och mellanstadiet beträffar, då priser delades ut till ett 100-tal skolelever i klasserna 3-6. Utdelningen skedde i samband med en skoldans som ordnades i skolans bespisningslokal. Stämningen var hög bland ungdomarna när de fick gå fram och motta sina pris av lärarna Knut Andersson, Brita Karlsson och Sven Persson.

Förutom de individuella priserna delades utmärkelser ut till de bästa klasserna, som blev 6 a och 3 b. Senare i veckan kommer högstadiets pristagare att få sina pris. Liksom tidigare om åren var det en imponerande fin prissamling som skingrades till vilken de olika deltagande föreningarna bidragit.

Sammanlagt bästa poängplockare bland mellanstadiets flickor Yvonne Olsson 13 p följd av Annette Romner

med 10 p. Mera jämnt var det mellan pojkarna i mellanstadiet där Robin Lindstedt blev bäst med 12 p tätt följd av Hans Nyberg med 11 p. Anders Schöning blev med 6 p bästa elev i lågstadiet.

På bilden ses de bästa eleverna i klasserna 3-6 frv Hans Nyberg, Yvonne Olsson, Robin Lindstedt Annette Romner och Anders Schöning.

Påskmarknad räddade damklubbens ekonomi

Vad gör man i Börringe bygdegårds damklubb när det börjar bli ebb i kassan? Jo, man ställer till med påskmarknad. I lördags var det stor familjeafton i bygdegården med kaffe och dans, lotterier och en liten auktion på fina handarbeten och mycket annat, som medlemmarna själva knäpat ihop. För de ca hundra gästerna blev det en glad och trivsamt kväll, och för damklubben en lönande affär.

Det är damklubbens 15 flitiga medlemmar som stått för den stora uppsnygningen av bygdegårdens interiör. De har tapetserat och skaffat nya möbler och en ny glasservice. Allt detta har givetvis gått hårt på klubbens kassa, som var helt bottenkräpad.

Därför hoppades damerna mycket på sin påskmarknad. Förhoppningarna infriades över förväntan. 2.081 kr. ropade de köpvilliga gästerna ihop. Det är rekord hittills. Som auktionsutropare fungerade Bengt Hansson. Bland de mångahanda varor han kunde bjuda ut fanns dukar, kuddar, lampor och en ryamatta,

allt handarbetat. Intresserade kunde t.o.m. ropa in handslagna rep i äkta hampa.

Efter auktionen drogs vinsterna i två av klubbens lotterier. Inspektör Arne Paulsson förrättade prisutdelningen i det stora varulotteriet, där högsta vinsten utgjordes av en stor handbroderad linneduk. Den vanns av Henry Johansson.

Två än så länge okända vinnare har vinster att hämta. Det gäller vinst nr 3, som utföll på lott nr 406, och vinst nr 18 på lott nr 388.

I det lilla lotteriet vann Olof Bengtsson första priset, som bestod av en docka.



Ibland mängden av hemslöjdsalster såldes även handgjorda rep av äkta hampa. Kvaliteten på repen demonstrerar fruarna närmast kameran fr. v. Ragnhild Hansson, Önnarp, Gunni Klyft, Karin Paulsson, Margit Hansson, Börringe.

SUB
24/2

Länge bebådade skurupsboken försäljningsklar i oktober



En del av dem som håller i trådarna till Skurups historia, fr v fil lic C E Edvardsson, kassör Tord Christians, Skurup, fil lic Alf Erlandsson, kulturnämndens ordf Hasse Andersson, Skurup, fil kand Eric Mårtensson, Skurup.

Om ett halvårskallden ligga på bokhandelsdiskarna, boken om Skurup, som sannerligen låtit vänta på sig sedan den först signalerades för femton år sedan. När planerna hade mognat räknade man nämligen helt optimistiskt med att ha verket klart till köpingens 50-årsjubileum 1964, en förhoppning som emellertid sprack sedan det visat sig att förarbetet var betydligt mer omfattande än man räknat med. Undan för undan fick man sedan skjuta på utgivningen, men har nu äntligen gått in på slutvarvet. I oktober skall allt vara klart.

Större delen av bildmaterialet till boken skall fotograf Hans Sernert leverera, och under veckohelgen var bokens författare tillsammans med ledamöter av kulturnämnden samlade för att gallra i bildmaterialet. Det kommer att bli bilder från både gamla och nya Skurup, och ytterli-

gare ett sammanträde skall hållas för att ytterligare sovra bland fotografierna.

Samtliga avsnitt i boken är färdiga sedan länge, och för samordning och slutredigering av manuskripten svarar fil liv Alf Erlandsson vid lansarkivet i Lund. Dr Erlandsson har också skrivit ett av avsnitten i Skurupskronikan — det som behandlar tiden 1650—1800. För det arkeologiska avsnittet svarar fil kand Rolf Petré medan docent Lars-Olof Larsson behandlat perioden från medeltiden fram till mitten av 1600-talet. För Skurups historia under 1800- och 1900-talensvarar fil lic Carl-Edward Edvardsson och dessutom har intendenten på Svaneholm, fil kand Erik Mårtensson, bidragit med ett kapitel om Rutger Maclean.

Det var som nämnts redan under första hälften av 1950-talet tanken

på en bok om Skurups historia från hednatiden till nutid väcktes. Som första mål sattes köpingens jubileumsår 1964, och därefter inriktade man sig på 1966. Disputationer, flyttningar och sjukdom gjorde emellertid att manusleveranserna försenades och undan för undan fick kulturnämnden spika nya uppskov.

Arbetet.
25/3-69.



Fridhemsområdet, en ny stadsdel i Skurup

SKOLUTBYGGNAD AKTUELL

Stiftelsen Skurupshem bygger på Östergård 74 lägenheter i flerfamiljshus och projekteringen är igångsatt, stadsplanen fastställd och när området är färdigställt kommer 3-vånings flerfamiljshus att inrymma 200 lägenheter. Inom området har man planerat en skola för mellanstadiet och i den yttre bostadsringen 45 lägenheter i villa. De senare även för uthyrning. Denna form av villautyrning var Skurup först med och systemet har visat sig attraktivt.

Den länge omtalade Prästajorden har nu äntligen kommit i köpingens ägo och här kommer man att uppföra 60-talet friliggande villor för enskild bebyggelse. I snar anknäring till detta område och i närheten av skolan har man inköpt tomtmark med tanke på skolans utbyggnad. Skolstyrelsen har sagt ja till en utökning av skolan på 1200 kvm. Ett större jordområde öster om skolan har vikts för allmännyttiga ändamål. Inom parentes kan sägas att man tänkt sig tennisbanor, hockeybanor och badhus. För den senare fritidsaktiviteten har man redan fonderat 200 000 kronor. Förslag till stadsplan för södra delen av Prästajorden etapp I finns och stadsplanen för Munkaholm II A ligger hos länsstyrelsen för fastställelse.

Det nya älderdoms hemmet, Flintebrohemmet, invigdes officiellt för ett år sedan och man har planer på en tillbyggnad. Man umgås också med tanken på att strax intill bygga pensionärsbostäder i villor i form av kedjehus. Man räknar då med att dess invånare skall få all tänkbar service från Flintebrohemmet. Inom samma område vill man bygga småhus med tanke på att boendemiljön skall erbjuda både pensionärer och yngre familjer med barn gemensamma grönområden. Norr om detta tilltänkta finns mark planerad för landstingets behov. Möjligheterna finns att läkarstationen eller sjukhem kan behöva byggas ut och det glunkas även om att man vill uppföra en tandläkarstation.

Vad industribebyggelse och etablering anbelangar har man markreserv för detta och av 50 tunnland för detta ändamål ligger 50 000 kvm klara för omedelbar industribebyggelse. Många företag har hört sig för, men man kan inte bestämma sig förrän det finns klara direktiv från länsmyndigheterna på hur de nya vägsträckningarna till och från Sturup kommer att ligga.

Bewe

rett med tanke på de rörelsehindrade. 4 trapphus kommer att finnas med trappor och tre hissar där de två är avsedda för rörelsehindrade som på så sätt även kan komma ut på terrassen med självservering under sommarmånaderna. I den andra skänkeln blir en tandläkarklinik med behandlingsrum och i denna del av hästskon inreds en konferenssal samt kontorslokaler.

Hela projektet är kostnadsberäknat till ca 5 miljoner.

BEWE

Skurup byggplanerar friskt Hoppas på inflyttningsrush

Satellitkommunerna runt Sturup känner sig aningen misskrediterade vad det gäller bostadskvoten. Årets tilldelning har varit snål och trots uppbackning de närmaste åren ser det inte muntert ut. Man behöver mer än vad man får. Skurup, som ligger längst österut och av många anses få minsta biten av kommande kaka, står välrustad inför morgondagens expansion. Man är välförsedd med markområden för bostadsbyggelse för några år framöver, men för att ha en reserv för oförutsedda händelser köper man än i dag upp mark för bostadsbebyggelse.

Bostadskvoten för i år är 32 lägenheter och för nästa år 50 — en bra ökning men inte tillräcklig, när man ser på kön av bostadssökande som är 150 i dag, och som backas på för varje dag. För en månad sedan anmälde sig 65 egnahemspekulanter och man räknar med att fler skall komma. Med andra ord står man rustad i Skurup för en större invasion "nybyggare".

Stor del av kommande bostadsområden är planerad och stadsplaner antagna, all mark ägs av köpingen och hitintills har man inte behövt köpa via upplåning i banken. Trots detta har utdebiteringen under de senaste tre åren hållit sig på 19:50.

Under innevarande år kommer man att på Munkaholmsområdet i etapp I uppföra 22 stycken småhus i enskild bebyggelse och området kommer att färdigställas nästa år med ytterligare 22 småhus. Samtidigt är man verksam på Solgården där man bygger 22 småhus i år och fortsätter 1970 med ytterligare 30. Inom detta område har man redan börjat sälja tomter och stadsplanen för området är fastställd. Senare i år kommer man att lägga ut ytterligare gator och VA-arbetena påbörjas i samband med detta. Byggnadsloven är dock ännu inte klara.

Centrumhuset i Skurup färdigt sommaren 1970

Lagom till semester- och turistsäsongen sommaren 1970 skall Centrumhuset i Skurup stå klart. Kommunaltekniska planeringsbyrån i Skurup som står som totalprojektör har gått på den helt underhållsfria linjen och använder uteslutande naturmaterial med bl a aluminiumfattningar för samtliga fönster. Fasaden blir annorlunda och i stället för tegel kommer man att uppföra byggnaden i marmorkross på övre våningarna och hyperit (svart natursten) på bottenplanet. Byggherre är Skurups Fastighets AB.

Denna nybyggnad är en direkt följd av Sturups-projektet och huset kommer att innehålla många serviceinrättningar för de såväl flyg- som bilburna resenärerna. Skurups gene-

ralplan säger att Stora Torggatan kommer att bli gågata och på denna sida av service-huset skall en arkad byggas och bion får sin placering här, liksom kiosken i gatuköpsstil. Byggnaden blir i trapphusstil med såväl en, två som tre våningar där det i ena våningsplanet blir en terrass. Den totala volymen är 25 000 kbm.

På bottenplanet kommer Skandinaviska Banken i Skurup att flytta in liksom biografen och en saluhall på 1 000 kvm. En liten boutique etableras även den i gatuplanet precis som kiosken. På andra våningen flyttar de kommunala förvaltningsorganen in på 750 kvm. En advokatbyrå och restaurangen kommer att placeras här. Restaurangen är tänkt för 200 personer med en avdelning för bordservering och en för självservering. Tanken är att man på kvällen skall kunna göra om självbetjäningsservice till bordservering och då skall det bli dans och även roulettspel.

Eftersom huset är U-format blir tredje våningen uppbyggt i U-ets två skänklar där den ena skall inrymma hotellavdelning med plats för 30 gäster fördelade på 9 dubbel- och 12 enkelrum. Ett av rummen är in-

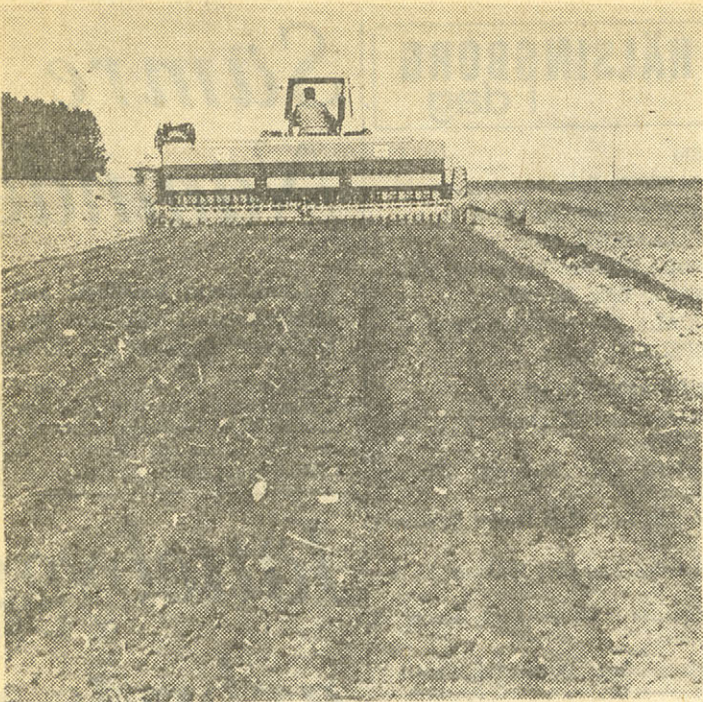
Handwritten notes:
A.P.H.
26/3 1969



J 17
 28/3
 1969

”Såningsman”

Vintern har varit envis och kall, men börjar nu vika tillbaka för den anstormande våren. Ett omiskännligt vartecken är vårsåddspremiären, som nästan traditionsenligt äger rum på Dybecks gård. Där var man, som YA omtalade redan i går, först ute även i år. Thure Karlsson heter ”såningsmannen” som sår Ingridkorn på Dybecks marker i södra Vemmenhög.



Vårsådd på tjäle

I måndags provade godsägare Ebbe Alwén på Dybeck myllans be-
Han gjorde det medan TV-filmare
tittade på. Resultatet av sondering-
en blev att han på tisdagen satte
igång såmaskinerna för att plantera
ut Ingrid-korn. Han lär vara en
av de första i Skåne och den förste
i sydöstra provinsen som påbörjat
vårsådden. Men han torde så på tjäle,
vilket dock inte har betydelse
för en god vegetationsperiod och fin
skörd.

— 1964 gjordes likadant på Öster-
len, säger jordbrukskonsulent Assar
B Thorsson i Gärsnäs. Det året gav
också bra skördar trots att vid så-
ningstid många jordar överst hade
ett lager mylla lämpat för kärnorna
men undertill ett annat lager av all-
jämt tjälebehärskad jord.

— På Österlen har mig veterligt
ännu ingen satt igång med vårsådd,
det har varit för torrt och kallt hit-
tills. Det fryser ju och töar om vart-
annat.

HÖSTSADDEN ILLA UTE

Höstsådden är illa ute nu, det gäl-
ler närmast raps, höstvetete och råg.
Plantorna torkar helt enkelt ut i
brist på regn och därtill kommer de
envist starka vindarna som ytterlig-
gare pinar både jord och vegetation.

En tidig vårsådd som hos godsäga-
re Alwén på Dybeck är enbart posi-
tiv, för lantbrukare som har marker
planerad i god tid.

Vårsådden inledd



Vårsådden kom i går eftermiddag på allvar i gång på Dybeck hos kapten
Ebbe Alwén. Det var det tidiga Ingridkornet som nedmyllades. Inalles är
det 300 tunland som skall besås med korn på Dybeck. Dybeck är varje år
tidiga med vårsådd. I fjor startade man den 22 mars, 1967 den 7 mars.

Bild: Traktorskötare Thure Karlsson fyller sålådor med Ingridkorn.

AA 26/3
E
1969

onbilet
E 26/3-69

Sandåkra — idyll vid vägen delas nu i två lika delar

Det lilla idylliska samhället Sandåkra by håller i dagarna på att delas i tvänne delar av stora

Tomtindelning i Skurup

Länsstyrelsen har fastställt av byggnadsnämnden i Skurups köping antaget förslag till indelning av kvarteret Abborren i tre tomter, kvarteret Gösen i två och kvarteret Spiggen i fyra tomter.

Höger-årsmöten

Skurups, Rydsgårds och Vemmenhögs högerföreningar håller sina årsmöten på Skivärps gästgivaregård i morgon, fredag kl 19.

robusta gräv- och schaktmaskiner. Den nya sträckningen av väg nr 11 kommer nämligen att gå rakt genom byn och vägen inklusive vägrenar tar stor plats. Den nya vägsträckan börjar vid den sk röda räck-kurvan några kilometer norr om Skurups samhälle. Huvudleden kommer istället för att vrida i en skarp kurva söderut mot Skurup att fortsätta i sin längdriktning rakt fram till Sandåkra samhälle. Därefter gör den en svag böjning i

östsydöstlig riktning och ansluter till väg nr 102 i närheten av Bjäresjö samhälle.

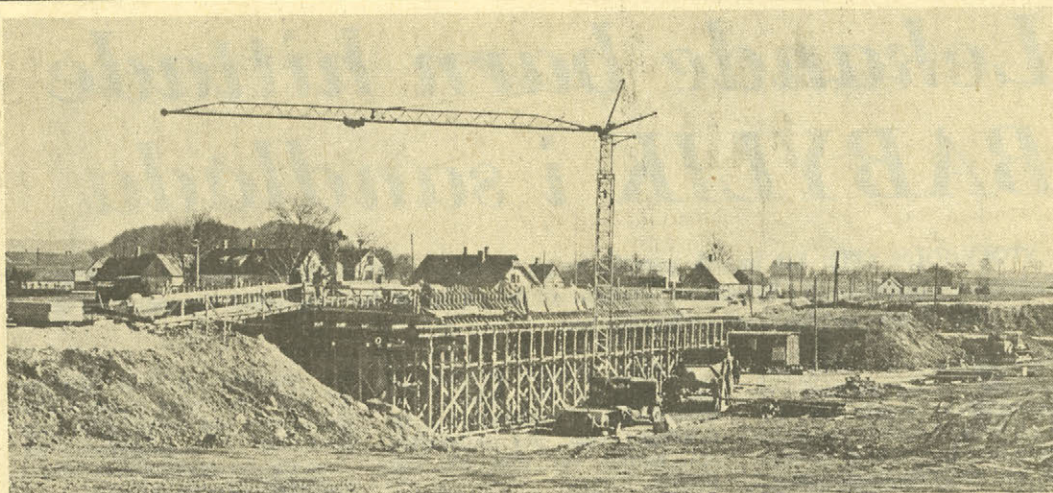
Hela vägprojektet från Skurup till Bjäresjö beräknas kosta ca 23,7 miljoner kronor upplyser ingenjör Lindegren på Malmöhus läns vägförvaltning. De vägviaduktbyggen som pågått det senaste

halvåret har utf. som beredskapsarbete. Sedan denna första etapp mellan Röda räckkurvan norr om Skurup och fram till Sandåkra samhälle är klar, kommer det att

bli uppehåll i vägbyggandet under våren och sommaren. Därefter fortsätter man österut mot Villie-Rydsgård.

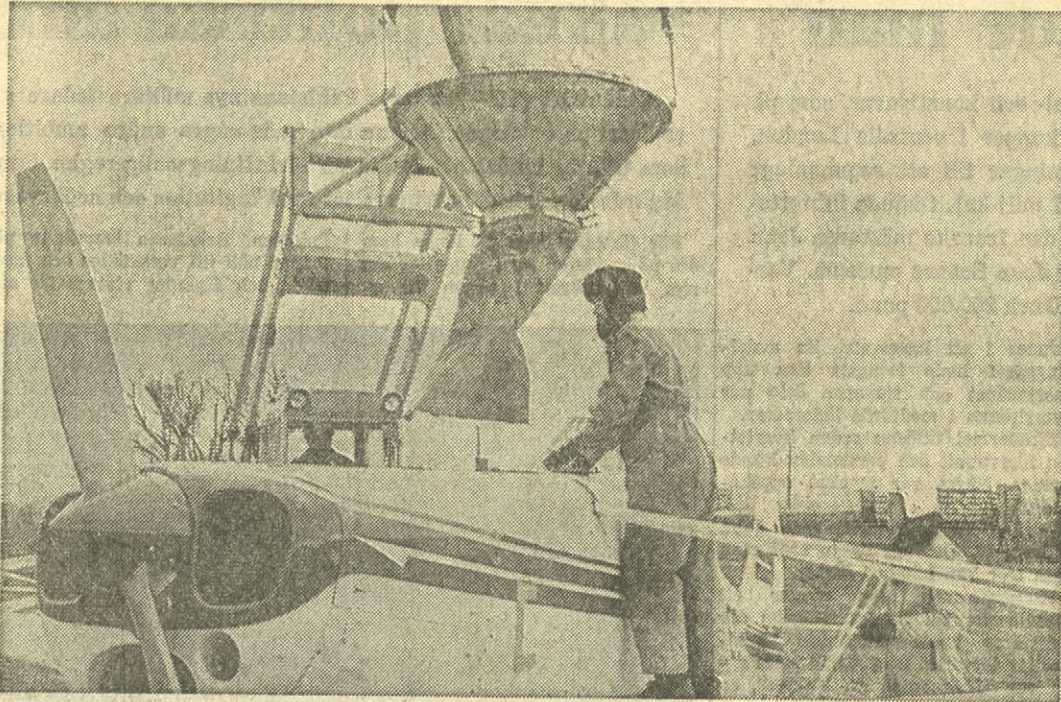
Denna nya vägsträckning mellan Skurup och Bjäresjö, alltså väg nr 11s nya sträckning, beräknas kunna tas i bruk först i oktober år 1972.

Väggorsningen mellan Sandåkravägen och väg nr 11 kommer att gå i två plan — väg nr 11 över och Sandåkravägen under. Sandåkravägen får ej samma sträckning som nu utan kommer att flyttas något västerut.



I dagarna är vägförvaltningens männa ifärd med att bygga vägbron som kommer att gå över nya Sandåkravägen. Det blir således väggorsning i två plan

Gödsling av 200 tunnland med flyg



På Tärnö utanför Skurup har Claes-Ebbe Alwén utnyttjat två plan för gödsling från luften med kalkamonsalpeter. Det tog fem timmar för de två planen att gödsla över 200 tunnland höstvetete och raps, och för dem som tror att det här måste bli

fantastiskt dyrt, kan vi säga att kostnaden per tunnland ligger på omkring 8 kronor. Planen hade rekviderats från Skånska lantmännens centralförening i Ystad.

Varje plan tar en last av 500 kg per gång och det är alltså inte alls så märkvärdigt att man klarade göds-

lingen så snabbt. Oberoende av markens bördighet kan man också skrida till verket. Gödsling med flyg hör dock till det sällsynta än så länge medan man anlitar flyget — mer för besprutning och bepudring. På bilden gör man klart för gödsling med att fylla behållaren i planet.

Barnboksdag i Skurup

För första gången celebrerade Skurups grundskola i går internationella barnboksdagen, som ordnas till minne av H C Andersens födelse den 2 april. Litet i förväg har man i år fått ordna firandet, eftersom den världsberömde danske sagoförfattarens födelsedag råkar infalla mit under skolornas påskferievecka.

Till barnboksdagen i Skurup ha-

de författarinnan Inger Brattström, Saltsjöbaden, inbjudits, och han berättade under dagen för central-skolans elever om sig själv och sina böcker. Inger Brattström debuterade redan som tonåring med boken "Elsies svåra år", och har i dag bakom sig ett 40-tal ungdomsböcker, av vilka många översatts till danska, norska och tyska, och snart också kommer ut på ameri-

kanska marknaden. Inger Brattström har belönats med Nils Holgersson-plaketten.

I trädarna för barnboksdagen i Skurup har bibliotekarie Hans Nilsson hållit, och för att ytterligare stimulera ungdomarnas intresse hade också ordnats en tävling med Inger Brattströms böcker i pris.



Den "internationella barnboksdagen", som firas i anslutning till H. C. Andersens födelsedag den 2 april, uppmärksammades på torsdagen för första gången i Skurups grundskola. Från kl 12 till 14 fick eleverna i hög- och mellanstadiet i tre pass möta barnboksförfattarinnan Inger Brattström (bilden) som inbjöds att berätta om sig själv och läsa avsnitt ur sin produktion. Hon har skrivit 40-talet böcker och fått flertalet av dem översatta till samtliga nordiska språk men också till tyska. För några år sedan fick hon Nils Holgerssonplaketten.

Fredag 28 mars 1969.



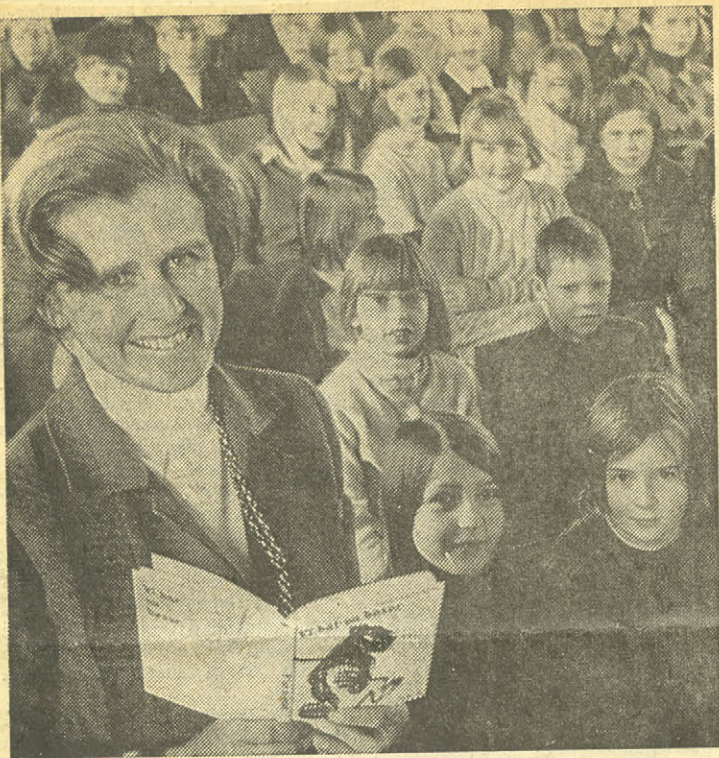
En sagostund mitt på dagen fick mellanstadiets elever när författarinnan Inger Brattström läste avsnitt ur sin bok Vi har en Boxer.

ADP
28/3
09

E

skoleket
28/3

E



Inger Brattström läser för mellanstadiet.

Inger Brattström besökte Skurup på barnboksdagen

Den internationella barnboksdagen, som i går firades över hela världen till äminnelse av H C Andersens födelsedag, uppmärksammades på ett speciellt sätt i Skurups grundskola. Man bjöd nämligen in författarinnan Inger Brattström Saltsjöbaden, som under två timmar höll ett intressant föredrag i skolans aula för samtliga klasser med undantag av lågstadiet.

Hon valde att först ge en tillbakablick på sitt arbete som inleddes i 16-årsåldern, då hon skrev Elsie svåra år. Under åren har hon sedan hunnit med att skriva ett 40-tal böcker som inrymmer såväl tonårs- som barnbokslitteratur. Vidare har Inger Brattström åstadkommit några djur- och sagoböcker.

Efter dessa små inblickar i författarskapet läste hon några avsnitt ur sina senaste verk — Le lite grann och Vi har en boxer. Den förstnämnda är väldigt aktuell och skildrar en ung flicka med några av dagens mest akuta problem såsom knark m.m.

På skolan arrangerades också en fävlings- och riserna utgjordes av signerade böcker av Inger Brattström, som eleverna hade möjlighet att studera i den utställning, som ordnades samma dag i biblioteket.

Torsten Vollmer ny källarmästare på Stäket i Lund

Torsten Vollmer, välkänd skurupsbo och tidigare krögare på Svaneholm, kommer nu att tillträda en ny befattning som källarmästare på restaurang Stäket i Lund. Stäket är det senaste förvärvet i Savoykoncernen, som även omfattar Kockska krogen i Malmö och Skanörs gästgivaregård. Stäket med en omsättning av ca två milj kr, skall nu närmast genomgå en renovering, bland annat skall köket rustas upp, berättar källarmästare Vollmer.

Torsten Vollmer var som nämnts tidigare krögare på Svaneholms slottsrestaurang och har därefter varit anställd i Söderköping. Han kommer inom kort att flytta till Lund från Gärdslöv, där han varit bosatt sen Svaneholms-sejouren. En bosättning som bekant ledde till att han tvangs lämna sitt uppdrag som ordförande i Skurups kommunalfullmäktige. Hr Vollmer har även lämnat sina övriga kommunala uppdrag i Skurup liksom ordförandeposten i folkpartiet.

Svedaladamer i Skurup för maskininformation

”Hushållsmaskiner för miljoner — köpträna” är namnet på en kurs som medlemmarna i Svedala, Kärrstorps, Skabersjö och Törninge sockengille i lantbruksnämndens regi nyligen anordnat med ett 40-tal deltagare. Kursen har omfattat två på varandra följande torsdagar — den första med föreningslokalen, Svedala som lokal för den teoretiska delen och den andra förlagd till Skurups Lanthushållsskola för den praktiska delen av kursen.

Kursen leddes av hemkonsulent Birgit Bengtsson som berättar att större delen av lantushållsskolans lärarpersonal välvilligt ställde sig till förfogande för att demonstrera tvättmaskiner, hushållsmaskiner,

diskmaskiner m.m. för kursdeltagarna. Kursen har till uppgift att ge vägledning vid inköp av dylika maskiner. Det finns så många märken och typer att välja på och därför är det av stor vikt att känna till vilka egenskaper hos de olika maskinerna som är de väsentligaste och till vilka priser de bör kunna inköpas.

De flesta av kursdeltagarna ingår som medlemmar i Svedala CKF-avdelning vars ordförande Margit Hansson berättar att CKF-avdelningen flera gånger tidigare i lantbruksnämndens regi har genomgått nyttiga och lärorika kurser. T.ex. sömnad, köttstyckning, städrationisering.

Kurserna är kostnadsfria och har i samtliga fall lockat många deltagare. Nästa kurs blir förmodligen inom ämnet matlagning.



Damera Elsa Nilsson, Irma Bergh, hushållslärare Karin Sjöström och Hildur Andersson studerar skolans moderna tvättsluga.

28/3 09
JF

SUP.
29/3-09

Skånska lantbrukare oroliga för nederbördsfattigt mars

Mars månad har i år varit sällsynt nederbördsfattig. De skånska lantbrukarna börjar bli oroliga, ty speciellt höstrapsen börjar nu att ropa efter regn. Barfrosten under vintern och den uteblivna nederbörden har gjort att höstrapsen nästan håller på att helt tyna bort. Kommer det

inte regn inom en vecka eller fjorton dagar är det fara värt att många lantbrukare får plöja upp sina höstrapsfält och så om.

Samma problem är det för rybsen och i någon mån även för höstvetet.

Några siffror från väderleksnoteringarna vid Skurups Lantbruksskola ger klart besked om att mars månad varit den nederbördsfattigaste denna generation varit med om.

Nederbördsmätningarna vid Skurups Lantbruksskola sker ytterst noggrant. Även om det inte faller mer än en enda tiondels mm regn noteras detta i väderleksjournalen.

Här är noteringarna för mars 1969: den 6/3: 0,1 mm, den 10/3 0,2 mm och den 11/3 0,1 mm. Summa 0,4 mm. När detta skrives är det visserligen tre dagar kvar av mars månad men av väderleksrapporterna att döma blir även lördag — söndag — måndag regnfattiga.

Den genomsnittliga nederbörds mängden för mars månad har under 11-årsperioden 1957—1967 varit ca 28 mm enligt statistik i Skurups Lantbruksskolas väderleksjournal.

Säkert kommer många lantbrukare att nödgas använda en eller flera av påskens helgdagar

Text: Torsten Hansson
Bild: Hans Sernert

till att klara av en del av vårsådden.

Tjälén har ännu ej gått ur jorden men enligt lantbrukare i Skurupstrakten räcker det en eller två frostfria nätter för att tjälén skall försvinna. Mycket talar för att vådrets makter kommer att se till att lantbrukarna liksom så många gånger tidigare inte kan använda påskhelgen till äggätning och påskfirande utan till att arbeta från tidigt på morgonen till sent på kvällen med att få "tillsatt". På de allra lättaste jordarna hinner de flesta med att både påbörja och avsluta vårsådden före påsk

men på de medellätta jordarna blir de två första veckorna i april som blir de mest jäktiga ur vårsåddsynpunkt.

De som har styva lerjordar kan emotse en lugn påskhelg såvida inte det blir särdeles kraftig väderleksförändring med mycket värme och solsken.

INTE SENT

Någon tidig vårsådd är det inte i år men ej heller speciellt sen. På Dybecks gård söder om Skivarp för kaptén Ebbe Alwen noggranna anteckningar om första vårsåddagen på Dybeck. Här är premiärvårsåddagarna de senaste åren: 1963: den 17 april, 1964: den 27 april, 1965: den 25 mars, 1966: den 10 mars, 1967: den 7 mars, 1968: den 22 mars och 1969: den 25 mars.

I sammanhanget skall påpekas att på Dybecks gård har man lätta jordar och brukar därför kunna påbörja vårsådden betydligt tidigare än på de flesta andra sydsvenska egendomar.



Gödsling med flyg på Tärnö Näsbyholm. I förgrunden behållaren med gödning som tappas i en behållare i flygplanskroppen.

SLEO
29/3-69.



ARBETET
E

Lekfarbror och underhållare Bertil Nilsson lastar kaffeburkar på fru Berith Kristiansson, Skurup, som klarade musikfrågorna bäst.

Konsum-fest i Skurup

Med ca 500 deltagare anordnade Konsum i Skurup på lördagen sin traditionella familjefest som för första gången sårades från distriktsstämman. Denna hålls i stället fredagen den 11 april. Trots konkurrensen från ett laddat program i

TV blev uppslutningen alltså mycket god men så kunde man också bjuda på ett fint program.

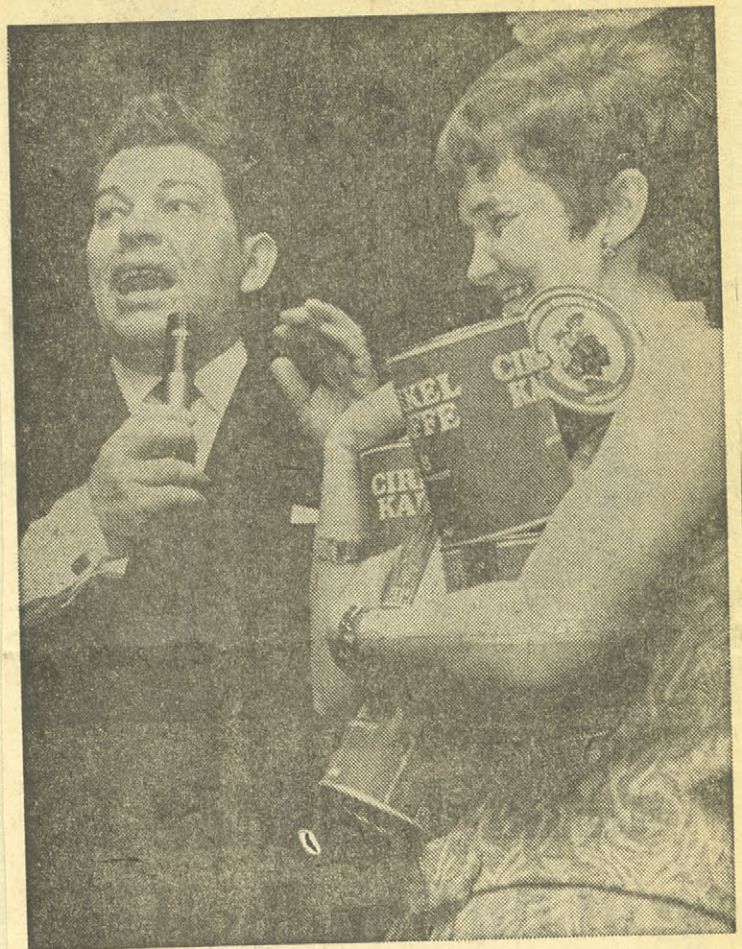
Sedan affärschef K G Kruus hade hälsat välkommen tog från bl a TV välkände Bertil Nilsson från Hälsingborg över. Han höll i

trådarna för ett halvannan timme långt underhållningsprogram som började med lekar för de yngsta och slöt med ett karusellprogram för resterande publik. Vinster var kaffepriser. Den lyckade samvaron slöt med dans.

Livat på konsumfest i Skurup



Säkert vårtecken På söndagsförmiddagen startade 19 motorcykelfantaster från Svanholms slott på ett rally anordnat av Skånes motorcykelklubb. Bilden: Ulrik Förster, Malmö, med Monika Mårtensson säkert förankrad med armarna runt Ulriks midja klara för start.



Cirka 500 personer hade samlats i Skurups Folkets park när Konsumentföreningens Skurupsdistrikt bjöd på familjefest på lördagskvällen. Tidigare har man kombinerat detta med årsmötet men föredrar i år att dela på de båda arrangemangen. Ett försök som tycktes slå enbart väl ut av de nöjda rösterna att döma. Till den lyckade kvällen bidrog för-

stås TV:s lekledare Bertil Nilsson, som först roade barnen och sedan körde i gång ett karusellprogram med tävlingar för de äldre. Därefter vankades kaffe innan man avslutade den lyckade kvällen med dans efter Manolitos orkester.

På bilden ses Bertil Nilsson överlasta fru Berith Kristiansson, Skurup, med kaffe efter seger i frågetävlingen.

BETET.
31/3-69

4A 31/3-69

VÄN MED LIVET



Text o. bild:
Wilborn Ågren

HAN VAR bara 17 år gammal, då han fick barnförslamning. Sedan dess har Gunnar Magnusson i Havberg, Skurup, icke kunnat stå på sina ben. Tiden går, och det är nu 41 år sedan han blev offer för polio. Han ställdes på sidan av livet, sedan halva kroppen nekat att göra tjänst. Och trots detta, har han helt vägrat att bli en isolerad och bortkopplad varelse. Hela hans varelse utstrålar vitalitet, livsaptit och tro på nuet, där han sitter i skräddarställning på golvet. Trots allt: för det mesta har han haft sin dag fylld med nyttiga saker.

Det tar inte lång tid för att bli god vän med Gunnar Magnusson, 58, i Havberg. Han är en öppen natur, en positiv medmänniska. Han har hunnit med att tänka åtskilligt under 41 år sen sjukdomen växlade hans liv in på ett annat spår.

Men tro inte att han för en sekund ödslar tid på att beklaga sin egen ställning. Gång på gång antyder han att livet ändå givit honom mycket. Han har fått nog för varje ny dag. Visserligen har han måst avstå mycket. Men vad batar jämmar? Tacka för vad man har, det berikar det egna och andras.

Det hänger en lyckohästsko över köksdörren hos Gunnar Magnusson. Den är en symbol i hans stuga. Här bor lyckan — trots allt!

Han sköter på egen hand hemmet. Bor ensam i föräldrahemmet, en 1800-talsstuga, dit familjen kom 1927. Han har oljekamin vilken han sköter, vatten och avlopp finns i huset. Bänkspisen av eltyp står på golvet, och där reder Gunnar sina måltider. Det är rent och prydligt i hans hus, Lyckebo!

Wass 21
- 1969

DET MÄRKLIGASTE av alltsammans är den omständigheten, att vännen Gunnar Magnusson bor ensam i en liten stuga i skogsbygden vid Havberg. Han har ingen människa som passar sig. En bra karl reder sig själv, och det är ett omdöme som i speciell mening gäller om honom. Först blir man överraskad av att finna honom allena i sitt hus. Har man väl stannat hos honom någon timme finner man snart att han lever ett liv precis som vi andra. Ja, utan att kunna stå på sina ben förstås. Inget jäkt, riv och slit bör väl ha nått in i hans hus.

INGEN BITTERHET har intagit hans liv och tillvaro. Gunnar i Havberg har efter förlamningen endast tänkt att göra det bästa möjliga av sin beskurna frihet. Hans ögon berättar om att man i honom möter en mycket levande och livsintensiv personlighet. Han fascinerar genom sitt naturliga sätt att vara. Hans liv är en prestation. ETT AN-NORLUNDA LIV är ett omdöme som faktiskt gäller om honom. Sitt handikapp med vad som hör dit bär han annorlunda och starkare än andra.

Hos lantarbetaren Magnusson fanns det nio barn, varav Gunnar var yngst. Fadern arbetade under Svaneholm och hade andra jobb varstans i bygden.

1926 drabbades familjen av en svår olycka, som man betecknade saken på den tiden. Yngste sonen, 17 år, fick polio. Ett hårt slag. Han kom till epidemin i Skurup, senare till Lund. Framtiden mörk.

□ Snart bra igen

Det fanns endast små möjligheter till en rehabilitering för folk som blev handikappade i slutet av 1920-talet. Gunnar fick aldrig någon egentlig chans alls. Han skickades hem. Föräldrarna fick ta vård om honom så gott det gick. Ersättningen var en mager pension. Tiden var lindrigt sagt omild för en poliotskadad då.

— Jag tänkte under sjukdomstiden, att jag snart skulle bli bra igen. Men så kom jag till klarhet om att förlamad skulle jag bli livet igenom. Så måste jag acceptera den tanken. Den var svår, men ofrånkomlig.

Gunnar Magnusson hade under skolåren varit vallpojke. Passat kreatur för tio kronor i månaden jämte mat och logi. Efter skoltiden blev det tillfälliga jobb. Någon utbildning hann Gunnar aldrig med. En dag satt han där hemma, oförmögen att stå på benen. 17 år gammal.

□ Invalidvagnen

Från samhällets sida gjordes ingenting de första tio åren. Först 1936 fick han en invalidvagn, med vilken han kunde åka omkring i bygden. Den drog han med egen armkraft, och tränade upp sin armstyrka alltmer. Han till och med drog sin vagn till

Malmö, omkring fyra mils väg. Inte förrän i förfölj byttes den vagnen bort mot en mopedvagn.

Han fick egentligen aldrig någon hjälp till start in i ett nytt sammanhang. Ingen hjälpte honom till omskolning. Han blev sittande i hemmet, sysslade med lite av varje. Gunnar fick faktiskt söka att ta egna initiativ.

Han övade upp sig i sadelmakeri, och arbetade i facket på Brodda gods under några år från 1938 och framåt. Det blev en liten inkomst, men främst upptäckte Gunnar, att han fick en uppgift. Han kände sig inte totalt onyttig.

□ Lite rosor

På egen hand har han tagit upp olika sysselsättningar. Han har ägnat mycken tid åt måleri, och är en duktig amatör. Det hänger av hans tavlor i en del hem i bygden. Han har sålt lite grand, han har fått goda vitsord, detta har uppmuntrat honom mycket.

— Särskilt under vintern måste man ha någonting att syssla med, säger han. På sista tiden har jag arbetat med pastellfärger. Det är rätt roligt.

Ett par månader på sommaren jobbar han i en rosenodling i närheten. Han "tricklar", skär bort taggarna.

Han får en känsla av att Gunnar Magnusson i Havberg faktiskt alltid skär bort taggarna ur tillvaron. Han har fastmer strött rosor omkring sig, men mindre törnen.

En tid på 1940-talet var han en av dem här i landet som högg gengasved. En rolig syssla, tycker han, och inkomstbringande. Men så tog det slut.

□ Livet går vidare

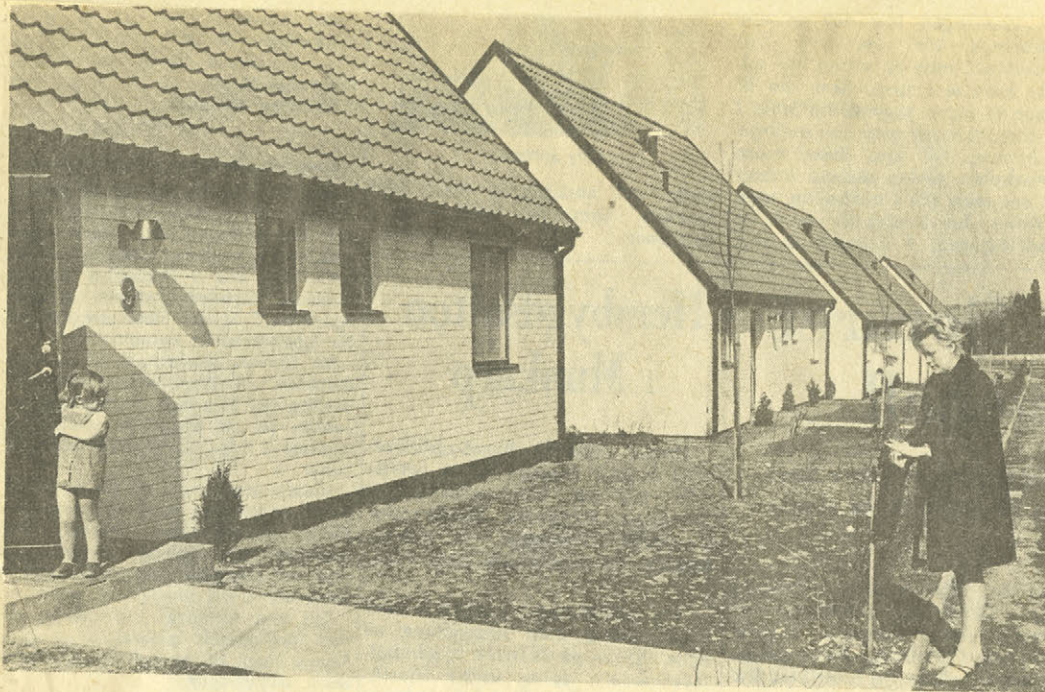
— Jag tycker att jag rätt mig bra hittills. Jag har ingen som helst anledning att klaga. Så länge jag har hälsan, och orkar, stannar jag i mitt hem. Man har erbjudit mig en pensionärlägenhet i Skurup. Men det är så underbart, så skönt i stugan, och där har jag rotat mig under 40 år. Jag har en trogen vänkrets. Mina vänner kommer ofta hit.

Gunnar har inte haft svårt att få kontakter med människor från den friska världen. Även en del av hans barndomskamrater har han ännu kontakt med. Han håller sig igång, andligt och fysiskt.

Ingen hemhjälp har han anlitat. Det tycker han är omständigt! Gunnar är en karl som beslutat klara sig trots handikappet.

Ett annorlunda liv? Ja. Ett fattigt liv? Nej, inte i Gunnar Magnussons sammanhang. Människan kan endast göra det bästa av den situation man råkat i. Gör man det går livet vidare.

Jag trycker hans hand, ett trofast handslag egentligen. När jag kliver ut genom köksdörren går jag under lyckohästskon.



Familjen Eneberg har för kort tid sedan flyttat in i nya villaområdet i Genarp: Annika, 4, kikar efter sin mamma.

Förtjust i huset

Huvudparten av de som köpt villorna är folk från städerna. Inte endast från Malmö utan även från många andra svenska städer. Vi hälsar på fru Karin Eneberg. Hon berättar att familjen flyttade in i november i fjor.

— Varför bosatte ni er i Genarp och just i detta villakvarter?

— Jag och min make Bengt, som arbetar som representant, och våra barn, 4-åriga Annika och 7-åriga Anders, har tidigare bott i Malmö, men vi stod inte ut med miljön. Vi var helt enkelt rädda för att våra barn skulle ta skada av den synnerligen "tuffa" miljö som barn lätt kan hamna i i en storstad. Vi bodde först på Östra Förstadsgatan, alltså i centrum av staden. Nästan dygnet runt blir de som bor där liksom överallt annars i stadens centrum störda av stadens larm, trafik och jäkt. Vi föredrog att flytta till ytterkanten av staden, närmare bestämt till Kirsebergstorget. Men vi bedrog oss. Det var "ur askan i elden". Miljön i det hus vi bodde var allt annat än

Fritt för barnen

Vi får en liten pratstund med Birgitta Sandell som berättar att hon och maken, ingenjör Per Erik Sandell och deras tre barn flyttade in i sitt hus i Genarps nya bostadskvarter i september i fjor. De har tidigare bott i en mellansvensk stad.

Frågan till fru Sandell blev densamma: — Varför flyttade ni just hit?

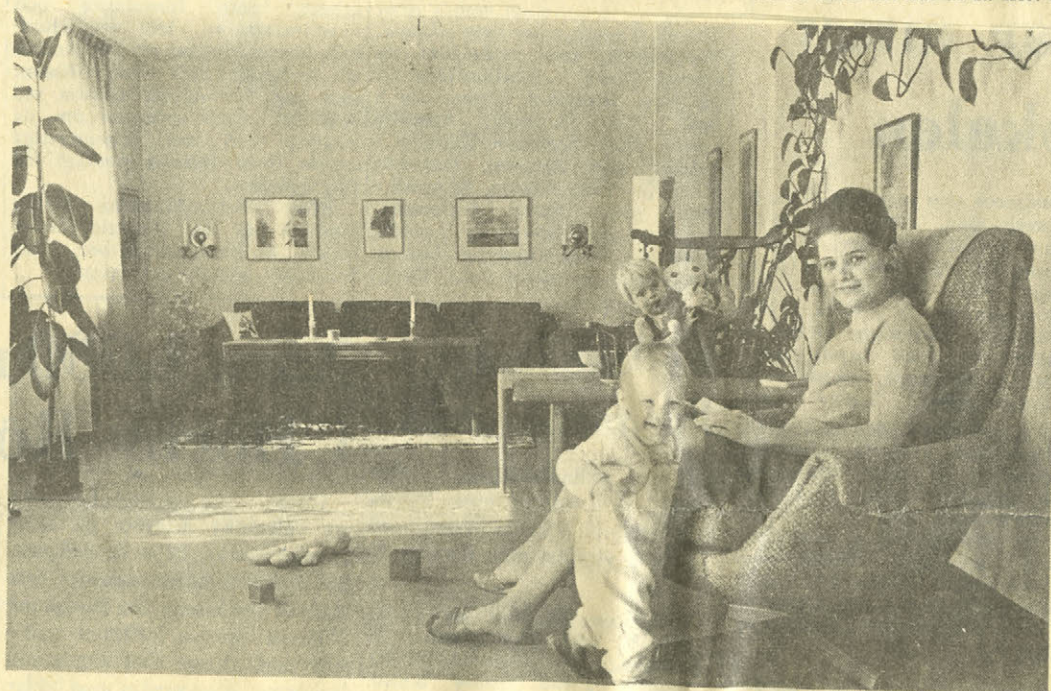
— Vi hade bestämt oss för att inte mer bosätta oss i staden. Vi sökte bostad i många samhällen längs kusten men fann att det var mycket höga priser på hus och villor där. När vi kom till Genarp blev vi genast förtjusta över samhället. Samhället har ett så trivsamt och idylliskt läge i närheten av skog och vacker natur. En avgörande faktor har också varit att här är så fritt och

Det ovan nämnda nya bostadskvarteret är endast ett av många i Genarp, och fler blir det.

De senaste åren har kommunen gjort flera stora markinköp för att i framtiden ha tillräckligt med tomtmark till förfogande. Och för att i god tid kunna göra upp ordentliga planer på den översiktliga planeringen som den nyvalda generalplanekommitten med byggnadsnämndens ordförande godsägare Bo Wersäll i spetsen skall genomföra.

Sälunda har 90 tunnland mark inköpts norr om samhället. Den marken sträcker sig upp till Höje å. Vidare har å mark saminköptes år 1964 bestående av området där fd Härkeberga sågverk har legat gjorts en plan för bebyggelse av att 100-tal villor.

Generalplanen skall först göras klar innan bostadskvarteren kan planeras i detalj, säger fullmäktigeordföranden, friherre Thure-Gabriel Gyllenkrok.



— Se nu kan jag snart gå riktigt! Ettåriga Lena tultar omkring vid mammas knä och storsyster Ann, 2,5 år, leker i bakgrunden. Stilfull miljö i ett av de nya husen i Genarps bostadsområde.

Lunds kommunblock tillhör de mest expansiva inom landet. Till detta bidrager naturligtvis närheten till storstadscentret Örestad. Det är därför helt naturligt att staden växer både befolkningsmässigt och arealmässigt. Inom kommunblocket finns en rad mindre satellitorter. En är Genarp, som trots närheten till det kommande storflygfältet, satsar enormt på utveckling som sovstad. Människorna söker sig gärna ut till Genarp för att njuta av lugnet och friden, men också få tillgång till en av Skånes vackraste naturmiljöer.

SAD

1/4-69.

Rese.

Många barnfamiljer överger stan för Genarps utmärkta boendemiljö

Genarps samhälle är ett ungt samhälle vars nuvarande bebyggelse i huvudsak har tillkommit efter bildandet av storkommunen Genarp år 1952 av kommunerna Genarp, Lyngby och Gödelöv.

Det märks tydligt på samhällsexteriören att det mesta planerats "från grunden" och med modern arkitektur. Genarp har utvecklats till en idyll med trivsamma bostadskvarter för folk söker en bättre boendemiljö — en

En person som i stor utsträckning har medverkat till samhällets nuvarande utformning och då framförallt de nyaste bostadsområdena är arkitekt, professor Sten Samuelsson, Lund.

Denne skicklige arkitekt har ritat skola och folktandvårds- poliklinik som uppfördes i början av detta decennium liksom det fina ålderdomshemmet som räknas till Skandinavien's finaste ur arkitektonisk synpunkt. Professor Samuelssons senaste verk är det nya villaområdet i nordvästra delen av samhället, söder om kyrkan.

Det nya bostadsområdet med 23 villor skiljer sig märkbart från de flesta andra bostadskvarter i de skånska samhällen. Den som färdas västerifrån mot Genarp och närmar sig samhället kan knappast undgå att frapperas av de vackra villa-vyer som finns där. Det är 23 synnerligen stilfulla hus med bländande vita väggar och svarta tak. De ligger i samhällets ytterkant och gränsar till vacker jordbruksbygd.

Så vackra och välplanerade villakvarter kan huspekulanter knappast finna i städerna. Men i så fall, till avsevärt gögre priser än Genarps kommun kan sälja

dem för. Förklaringen ligger bl a i att inköpskostnaden för tomterna ligger på avsevärt lägre nivå och att själva produktionskostnaderna också i regel är lägre på landsbygden än i städerna.

Arkitekten för bostadskvarteret, professor Samuelsson, har lyckats utomordentligt väl med att placera husen i sådant läge till varandra att man absolut ej märker att husen har exakt samma former. Genom den utmärkta placeringen blir det ej en monoton helhetsbild som det blir över gruppbebyggelse.

Det är Genarps kommun som bygger husen, vilka privatpersoner sedan får överta med de till respektive hus hörande länen. Husen är av högsta kvalitet och byggda i två plan med tre rum

och kök i nedanvåningen och två stora rum i ovanvåningen. Till vart och ett av husen finns också en garagebyggnad med förutom garageurtymme även pannrum, tvättstuga och förråd.

Miljö av stor betydelse

Trots att villorna inte ligger i lägsta prisklassen har Genarps kommun ändå haft en strykande åtgång på dessa. Några problem att sälja villorna har det inte varit utan snarare en aning bekymmer med att ordna "bostadskön" för alla spekulanterna. Kommunen måste alltså ta en viss hänsyn till hur stora första-insatser som köparna kan lämna.

Varför är då villorna i Genarp så efterfrågade? Vi har frågat några av villaägarna och svaren har en sak gemensamt. Det är den goda boendemiljön i Genarp

sund boendemiljö där hela familjen har förutsättningar för att trivas. De kommunalt ansvariga i Genarp har också siktat på att ge Genarps invånare den bästa tänkbara service.

De vill inte att bostadsbyggandet skall ske i högre takt än att kommunen hinner med att göra de investeringar i serviceinrättningar som behövs för att trivseln skall vara tryggad.

nyttig, varken för vuxna eller barn. Nästan omgående funderade vi på att flytta till något annat ställe i staden.

En söndag körde vi en lång biltur som sträckte sig bla genom Genarp. Vi fick syn på de vackra vita och svarta villorna. Jag sade till min man: — I ett av de husen vill jag bo. Och sannerligen blev det ingen större diskussion om den saken. Vi blev genast båda förtjusta i husen och framförallt i den, jämfört med staden, lugna och fridfulla miljö som Genarp präglas av. Här är underbart att bo. Och tänk så nyttigt för barnen. Här är inga "busligor". Man behöver aldrig vara orolig för vilket umgänge barnen väljer. Här på landet är det praktiskt folk.

Karin Eneberg fortsätter spontant och glädjestrålade när hon tänker på hur hennes familjs boendemiljö i så stark grad ändrats till det bättre: — Jag är infödd stadsbo och har nästan alltid innan hällit staden för något som i alla hänseende stod högt över landsbygden. Men nu vet jag annat.

— När Anders började skolan märkte vi ganska omgående att han inte hade på långa vägar den skolunderbyggnaden som barnen har här ute i Genarp. Undervisningen är tydligen mycket bättre här ute. Men nu har Anders "hunnit ifatt" de andra barnen och trivs utmärkt i skolan.

bra för barnen. Det måste vara lyckligt för dem att få växa upp här i sådan miljö, jämfört med den skrämmande miljön som väntar skolbarnen i staden.

Slipper trafiken

Familjen Jan och Gull-Britt Schalin och deras barn Lena, 1 år och Ann, 2 1/2 år var den tredje familjen som flyttade in i Genarps nya bostadskvarter. Det var närmare bestämt den 1 juli i fjor.

Familjen kommer närmast från Göteborg.

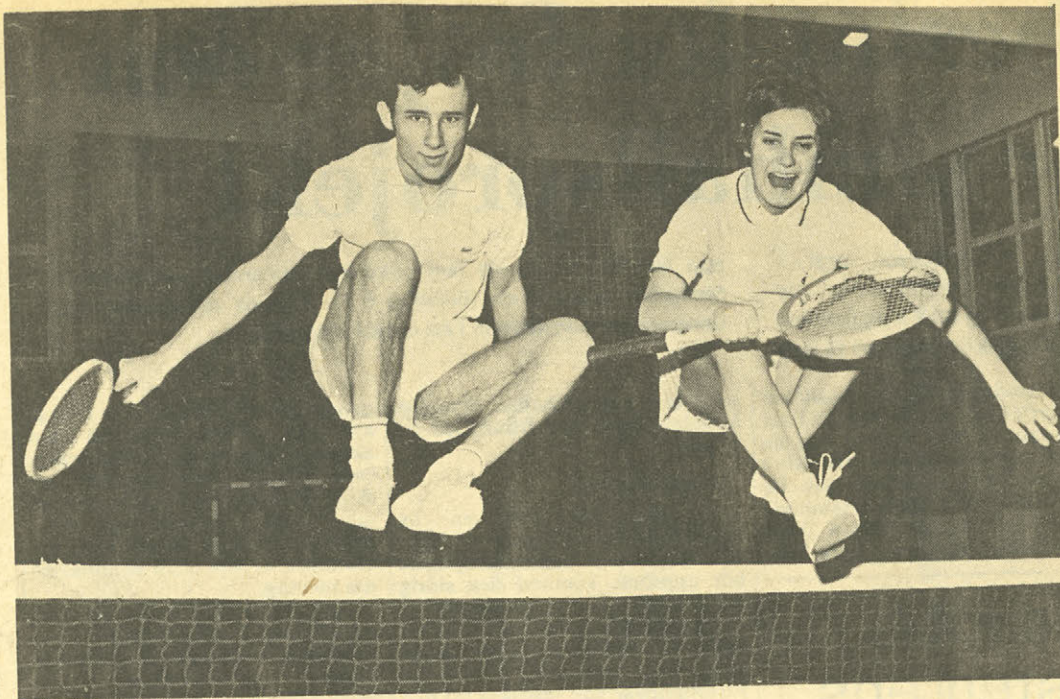
Att bestämma oss för att välja just Genarp och en av dessa villorna var inte särskilt svårt.

Det är verkligen trevliga hus att bo i, säger fru Schalin och fortsätter: — Här har barnen det underbart fritt jämfört med storstaden Göteborg. Här är rena paradiset mot de stora bostadsområdena i Göteborg som saknar trädgård och planering. Husen förs upp på löpande band och någon "efterplanering" finns inte tid till.

Här är nära till staden, Lund, men ändå fjärran från industrier, rök och livlig trafik. Här är idealiskt att bo. Det är inte många affärer i Genarp men vi har ju så nära till staden.

Stora markinköp

SUD 1/4



Den nykorade skånske juniormästaren Tommy Ljunggren tar ett skutt över tennisnätet tillsammans med kollegan i Skurups tennisklubb, Ann-Kristin Wickman som blev tvåa i dubbeln.

Tommy Ljunggren från Skurup skånsk tennisjuniormästare

Ny skånsk juniormästare i tennis blev vid tävlingar i Ljungbvhed på söndagen Tommy Ljunggren i Skurups tennisklubb. I finalen mötte han Sven Olof Hansen, Hässleholm. Tommy vann med siffrorna 3-6, 6-3, 12-10. Således en segsliten match där Tommy inledde mycket trevande och förlorade första setet för att komma igen och vinna 2:a setet. Båda spelarna hade tagit ut sig hårt i dessa två första set och det sista

setet blev ytterligt jämnt och segdraget som setresultatet 12-10 visar.

Tommy Ljunggren vann även dubbeln tillsammans med Lennart Engström, Hälsingborg. De vann en överlägsen seger över Sven Olof Hansen/Ulf Almkvist, Kristianstad med siffrorna 6-1, 6-1.

Tommys kvinnliga klubbkamrater Ann-Kristin Wickman, Skurup, och Viveca Reytnér, Ystad,

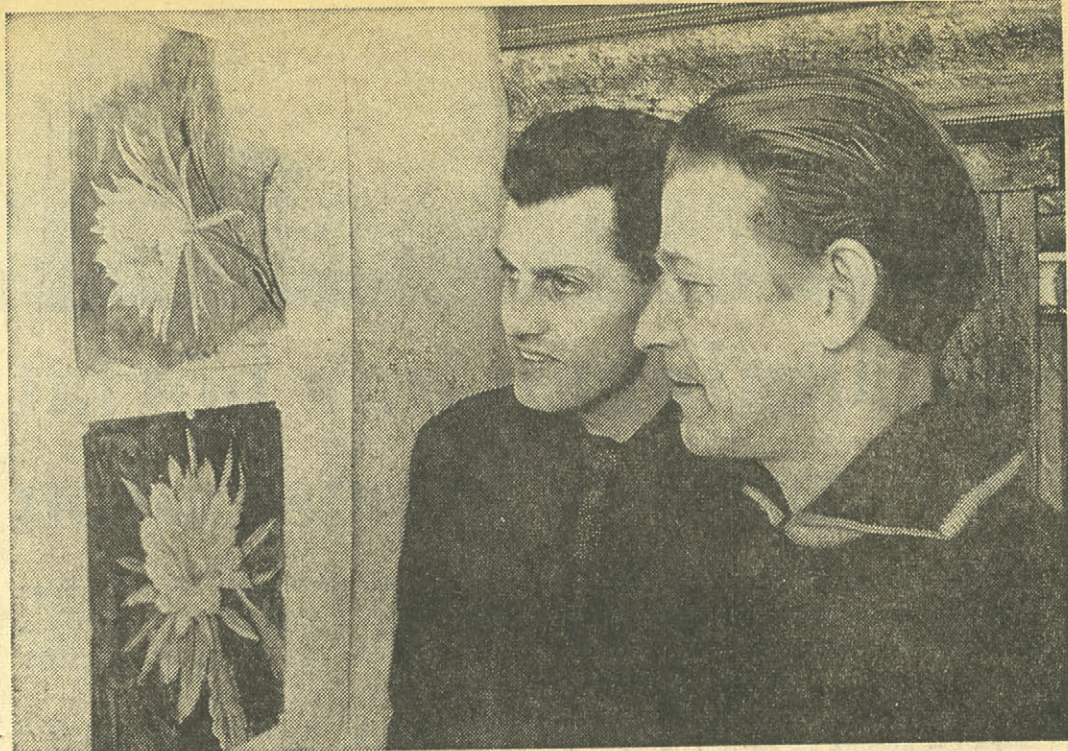
blev 2:a i dubbeln. De förlorade i finalen mot Elisabeth Nordström, Malmö TK, och Karina Nilsson, Hälsingborg, med 4-6 5-7.

Tommy Ljunggren som spelat tennis sedan 12-årsåldern går till nästa år upp i seniorklassen och där lär konkurrensen bli hårdare. Men Tommy fortsätter att utvecklas som tennisspelare och kanske har han möjligheter att hävda sig även där.

SUD
2/4 '69

9/17
3/4

69



Intendent Erik Mårtensson t v och vaktmästare Nils Hylthen studerar två blomsterakvareller.

Unik konstindustriell målning visas för första gången på Svaneholm

Under närmare 30 år har en mycket tjugig och säkert i sitt slag enastående samling av blomster- och insektsillustrationer, handmålade tapeter i orientaliskt manér liksom mönster för dekoration av vävnader, porslin m m i akvarell förvarats i arkivet på Svaneholms museum. Samlingen, som är mycket rik såväl kvalitets- och kvantitetsmässigt, har genom en donation från mönsterritarna Ingeborg och Helene Holcks sterbhus kommit i museets ägo i början av 40-talet, där den förvarats i en stor kartong ända till vaktmästaren Nils Hylthen i fjor återfann samlingen i museets gömmor. Utställningen, som pågår från påsk till pingst, har fått namnet "Blommande vår" och det är ett urval av de bästa arbetena.

Det är tyvärr inte mycket man vet om de båda systerarna och hur samlingen kom till museet. Helene Holck, som av utställningen att döma varit mest produktiv, föddes i Lund 1863 och är ett år yngre än systern Ingeborg. Fadern var rektor i Lund. Efter en konstnärlig utbildning satte de sina bopålar i Stockholm där de också öppnade en ateljé för konstindustriell målning på Kommendörsgatan och satte mönsterritare på sina visittkort. De blev med tiden något av föregångare till våra dagars formgivare.

Förutom att man gjorde illustrationsarbeten till böcker m m, dekorationer till bl a porslin- och glasföremål, anordnade man kurser i målning för att dryga ut kassan. För 20 kronor i månaden fick storstadsborna två lektioner i veckan för de båda systerarna och man fick då bl a måla på siden, väggbonader, trä, läder och terracotta. Helena Holck lämnade ateljén för att ge de mera välsituerades barn privatlektioner för 1:50 i timmen.

Bortglömd samling

Många frågar sig säkert varför inte denna unika och sevärda utställningen kommit långt tidigare och det enda svaret man har är att man helt enkelt glömt bort donationen från sterbhuset. Ett museum skall i första hand ta hand om föremål och bevara dem och i andra hand visa dem.

Donationen kom i museets "barn-dom" då detta endast kunde räknas 10 år på nacken. Troligtvis gjordes en liten utställning på ett litet urval ur samlingen, som visades strax efter donationen, men sedan packades akvarellerna ner och lades undan i arkivet, där de på nytt återfanns av vaktmästaren. Någon riktig utställning har aldrig förekommit.

Ny verksamhet

Utställningen kan ses som ett led i den verksamhet som påbörjades 1964. Man skapade större fria ytor inom museets väggar och gjorde det på så sätt lättare att ställa ut. Man har numera alltså inte så mycket framplockat till allmän beskådan med tanke på att kunna ordna och få plats till speciella utställningar och återkomma med saker som finns i arkivet. I "Blommande vår" har man endast tagit fram en bråkdel och det finns alltså starka skäl att återkomma inte minst med tanke på det unika material som är så sällsynt väl bevarat.

Blommande vår

— Blommande vår är Svaneholms premiärutställning för säsongen. Vi

har gjort ett urval av det mesta och bästa för att ge full rättvisa åt systerarnas fantastiska arbeten. Tidstyviskt är formgivningen inte så orginell men färgfriskheten och fantasin i de flesta akvarellerna är helt speciell, säger intendent Erik Mårtensson.

Blomster- och insektsillustrationerna är naturalistiska. Blommorna är målade i ateljén i Göteborg och det är västkustens flora som återgetts. Dekorationerna kan betecknas som vad vi i dag kallar för camp — en mycket överarbetad jugendstil. De är utsökt färgrika och fantasin blommar ut i många av verken. Den rika fantasin kännetecknar mer än något annat de båda systerarnas akvareller. De kinesiska motiven, som är gjorda på ett speciellt sätt för att troligtvis kunna användas till lampskärmar, innehåller till övervägande del sagemotiv. Väggtapeterna med orientalska motiv är mycket tjugiga liksom dekorationerna till bl a porslinsföremålen. Några av de akvareller som fanns med på nationalmuseets utställning hänger också i utställningen.

Vid sidan om motiven har Helene Holck redogjort för hur mönstret skall målas på porslinet. Vidare ingår i utställningen mönster för vävnader vilka troligtvis har målats av systern Ingeborg, som arbetade mer med ornamentik till skillnad från Helene. En del har säkert varit primärt skissmaterial och till utställningen har man också plockat fram halvfärdiga skisser.

Regnet sista marsdagarna "fördärvade" torkrekordet

En "Blommande vår" på Svaneholms slott

Mellan Påsk och Pingst visas på Svaneholms slott utställningen "Blommande vår", sammanställd av på slottet nyligen återfunna skisser, utkast och förarbeten till bl a konsthantverk och industriell formgivning, främst från tiden år 1890—1910, gjorda av systrarna Helene och Ingeborg Holck, som var verksamma i Stockholm och Göteborg.

"Blommande vår" är den första "separatutställningen" på Svaneholms slott och fler kommer att följa. Systrarna Holcks arbeten återfanns av slottsvaktmästare Nils Hyltén, som tagit initiativet till utställningen och tillsammans med slottsintendenten, Erik Mårtensson utformat den. I ca 30 år har utställningsmaterialet, en donation från det Holckska sterbhuset i Lund, där systrarna var födda och uppväxta, legat gömt och glömt i slottets skrymslen. Man har visserligen känt till donationen, den finns givetvis upptagen i katalogen över inventarier och föremål, men kom fram först vid årliga översynen av slottet i vinter.

Systrarna Holcks far var rektor Gustaf Andersson i Lund, Namnet Holck är ett gammalt återtaget släktnamn. Efter bl a privata studier i måleri, konsthantverk och formgivning m m flyttade Helene och Ingeborg till Stockholm och Göteborg där de parallellt inrättade måleri- och konsthantverksskolor, samt ateljéer.

Deras verksamhet rönt stor uppskattning på sin tid både i Sverige och i utlandet och de prisbelönades vid en mängd olika tillfällen för sin

formgivning, t ex vid en utställning i Göteborg år 1891, Vadstena -93, Karlstad -95 och dessutom vid världsutställningen i Chicago år 1893.

Huvudparten av utställningsalstren utgörs av primärt skissmaterial för bilder till illustration av läroböcker, för porslinsmåleri, gobelänger och tapeter. Med finns också ett antal "udda" arbeten, utkast till heraldiska vapen, en solfjäder, en lampskärm och blommor med fantasifull form- och färgsättning.

Inte minst lärobokillustrationerna, främst blommor och fjärilar, vittnar om en enastående skicklighet med penseln. Motiven är återgivna i minsta detalj och färgsättningen är ytterligt exakt. Anmärkningsvärt är också hur färgerna (akvarell) bevarat sin friskhet.

Lärobokillustrationerna var beställningsarbeten. I det fria skapan-

det, — mönsterritning till tapeter, gobelänger bl a — visar systrarna Holck prov på att inte ringa mått av fantasi beträffande motiv och färgsättning, medan formgivningen inte är särskilt originell, utan tids- typiskt jugend — eller vad somliga numera kallar "camp".

Vidare kan nämnas ett antal mycket finessrikt gjorda persiska och kinesiska motiv, varav några synes hämtade ur sagor — en gräshoppa blåser trumpet med en tulpan, en annan uppträder som lindansare.

Svaneholms slottsmuseum inleder alltså högsäsongen med utställningen "Blommande vår". I övrigt står slottets alla andra sevärdheter nygenomgångna och klara att ta emot besökare. I dagarna sätts också ekorna ut vid bryggan, till de omtyckta fiske- och avkopplingstureerna på Svaneholmssjön.

Simrishamn: i dag nattv 19 Malmström, fred hgm 11 Malmström, aftonsång 18 Malmström — Järrestad: i dag nattv 19.30 Rundgren, fred hgm 13.30 Rundgren — Simris: i dag nattv 18 ÖNöbbelöv: i dag nattv 19.30 Odervång, fred hgm 10 Odervång — Glad-sax: i dag nattv 18 Rundgren, fred hgm 10 Rundgren, aftonsång 18 Rundgren.

20.40 Frälsningsarmén sjunger och spelar.

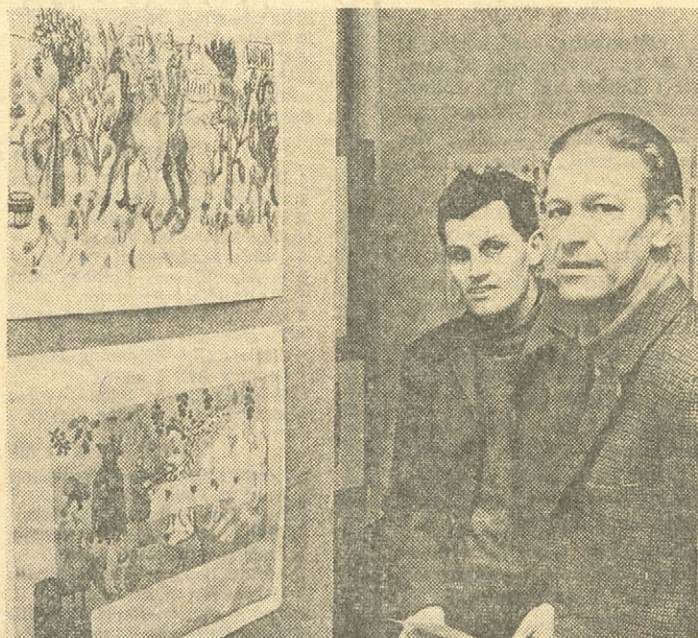
21.00 Textilmagasinet och Hagelborns visar mode.

2:a delen.

Ystadbandet GROUP 387 spelar "pop för miljoner" kl 21.40—22.40.

Malmöpopgruppen Troublemakers — som snart övergår till att bli restaurangorkester — spelar till omkring kl 23.30.

Samtliga intäkter av arrangemanget går liksom övrigt i OPERATION BLÅKULLA-aktionen till Lutherhjälpens Biafra-insamling.



Männen bakom utställningen: Intendent Erik Mårtensson och vaktmästare Nils Hyltén vid ett par av systrarna Holcks utkast till gobelänger. Den undre skissen är inte slutförd. Ornamentet är bara påbörjat och några av figurerna är inte färgsatta

Handwritten notes in blue ink on the left side of the page, including the letters 'A', 'D', 'A', 'S', 'M', and '89'.



Vaktmästare Nils Hultén och intendent Erik Mårtensson vid ett mönster till en gobeläng, signerat Helen Holck.

Blommande vår på Svaneholms slott

Blommande vår kallas den utställning på Svaneholms slott som öppnas till påsk. Utställningen omfattar alster från Helene och Ingeborg Holcks ateljé med tonvikt på den förras produktion av mönster till gobelänger och porslin, samt blommor och växter med många akvareller från västkustens flora. Systrarna Helene och Ingeborg Holck är födda i Lund och var sedermera verksamma i slutet på

1800-talet och början på 1900-talet i Stockholm där de bedrev en mönsterateljé. Av en tillfällighet kom slottets vaktmästare Nils Hultén på en koffert i arkivet, som visade sig innehålla de alster, som nu visas och arrangeras av slottets intendent Erik Mårtensson och Nils Hultén. Samlingen kom i slottets ägo genom en donation från ett sterbhus i slutet på 1940-talet.

arbetet
0/4
-69 E

"Flora i färg"

Det är inte känt vilka som köpte deras arbeten, men tittar man på exempelvis blomsterillustrationerna på den nyöppnade utställningen, förs genast tanken till de blommor som återges i "Flora i färg". Det kan mycket väl tänkas att en del alster i boken är verk av i detta fallet Helene Holck. Insektsillustrationerna kan också mycket väl återfinnas i något äldre uppslagsverk. Dekorationerna för porslin och glasföremål vet man inte med bestämdhet om de återgivits på något föremål. På Kulturen i Lund, som fått en del av sterbhusets samling, kan man inte lämna några fullständiga uppgifter om detta.

Däremot vet man att systrarna vann fin uppmärksamhet utomlands i samband med att de medaljerades för sina arbeten på världsutställningen i Chicago 1893. Helene Holck var då 30 år. Samma år fick man silvermedalj i Vadstena. Man får anta att de redan då var kända i hemlandet då de belönades med en silvermedalj i Göteborg två år tidigare. Samma utmärkelser skulle de komma att få 1895 i Karlstad. Under tjugo år från 1890 har systrarna gjort det mesta av sin produktion och under denna tid hade de också en ateljé i Göteborg. Bland utställningarna under denna tid kan nämnas nationalmuseets 1894.

Torr, blåsig och kallt — så kan man karakterisera den gångna marsmånaden ur väderlekssynpunkt. Ett svårslaget torkrekord tycktes länge på väg innan de sista dagarna i månaden kom med ett välkommet värregn. Innan dess hade vi inte fått mer än 0,4 mm under hela månaden. Ja, torkperioden satte in redan i slutet av februari så den varade totalt fyra och en halv veckor.

De sista dagarna kom emellertid så mycket nederbörd att summan för hela månaden slutligen blev 11,0 mm. Det är visserligen ett bra stycke under genomsnittet för perioden — detta ligger på 29,2 mm — men torrare marsmånader har vi varit med om under 1960-talet. 1964 kom t ex endast 3,4 mm och året efter 9,1 mm. En så här lång torkperiod är dock sällsynt.

Torkan i kombination med den hårda blåsten gjorde att särskilt lant-

brukarna råkade illa ut. Vissa perioder i mitten av månaden skymdes sikten nästa helt av stora sandmoln, som drog fram över slätten. Värst utsatta var de lätta jordarna, där stormen rev upp ytskiktet och oroad höstsådden. Uttorkning och förfrysning hotade, speciellt för rapsen, och många lantbrukare tvingades plöja upp och så om.

Till allt detta kommer att det också var ovanligt kallt i mars. Natttemperaturen höll sig stadigt under 9 hela månaden och högsta dagsvärmen var 5 grader, som vi hade de två sista dagarna. Som jämförelse kan nämnas att i fjor hade vi hela 6 plusgrader den varmaste dagen i mars. Kallaste natten i år var den 4 mars med -11 grader.

Det här betyder förstås att medeltemperaturen också blev ovanligt låg. +1,2 blev dagsgenomsnittet mot +4,2 i fjor och nattsiffrorna var -5,1 mot -1,2 förra året.

Expeditionsavgift togs ut för beviljad gratifikation

F skorstensfejarmästare O G Mo-

återstoden. Vissa svårigheter förelåg att få fram exakta uppgifter om

SKÅNSKT LANTBRUK

Årgång 2

Nr 2 • 1969



Tidskrift utgiven av de skånska hushållningssällskapen

Värdefull besättning under klubban



Bilden ovan skulle ha kunnat tagits vid nästan vilken som helst av de många nötkreatursauktioner, som hållits runt om i Skåne under den senaste tiden. Den härstammar dock från försäljningen första auktionsdagen — den 28 januari — av provinsens största och kanske också värdefullaste avelsbesättning, nämligen den på Näsby gård, där lantbrukare Thorsten Ingvarsson frånträder arrendet den 14 mars. Härmed sättes förmodligen punkt, vilket får beklagas, för det väsentliga kapitel i den svenska låglandsrasens historia, som är knutet till egendomsnamnen Näsby gård och Stjärneholm samt till uppfödarnamnen Folke Anckarkrona och Hans Nilsson och nu senast Thorsten Ingvarsson. Det torde dock kunna förväntas, att den skingrade besättningen på olika platser inom det expanderande området för låglandsrasen skall bli en värdefull tillgång för denna

som kan räcka för beräkning av bl a megakalorierna i grundfodret. Hitintills har vi ej behövt anlita främmande personal för dessa analyser.

- 5 *Utfodringsrådgivning* sker dels genom datarådgivningen, dels genom att kontrollassistenter på kopian av provmjölkningsrapporten skriver den mängd kraftfoder korna behöver.
- 6 *Kurser i maskinmjölkning* kommer att ordnas. I samarbete med lantbruksnämnden och lantbruksskolan iordningställes en lokal för ändamålet. Vi anser, att mjölkningens utförande är en så viktig detalj i en ekonomisk mjölkproduktion, att informationer av detta slag är en nödvändighet.

7 *I samarbete med Scan* har ett försök startats på Österlen med en assistent, som svarar för suggkontroll, utfodringsrådgivning, ekolodning samt svinhälsotillsyn. Vi räknar med ett liknande försök inom KBS-området.

8 *Redogörelse* för hela verksamheten kommer liksom tidigare att sändas till samtliga medlemmar i kontrollföreningen.

9 *L P T — sydsamverkan.* Under hösten anordnades ett flertal informationsdagar, som blev väl besökta i allmänhet. Vi hoppas kunna förlägga dessa i fortsättningen till en tidpunkt, då ännu flera djurägare är i tillfälle att komma.

Det är sextio år mellan bilderna

8/4
1969



Det är ungefär 60 år mellan dessa båda bilder, som tagits från ungefär samma plats i Skurup, nämligen Femkorset. Det är en av de äldsta bilderna av köpingen, tagen vid sekelskiftet och utan tvekan har mycket förändrats sedan det gamla vykortet togs. Man har väl i dag svårt att tänka sig att den så starkt trafikerade Kyrkogatan en gång i tiden varit så idyllisk — omgiven av lummig grönska och med endast några enstaka hästskjutar körande fram under dagen.

Det gamla vykortet, som hittades för en tid sedan, är intressant ur många hänseenden. Bland annat finns det en del hus längs med gatan fortfarande kvar i dag men givetvis har de förändrat utseende liksom Kyrkogatan. En del äldre skurupsbor känner säkert igen vyen. På höger sida — ett från Femkorset — ligger urmakare Rydéns verkstad och affär och huset upptill tillhörde tobakshandlare Viberg. Lite längre ner bakom den lummiga grönskan låg gamla folkskolan i köpingen.

På vänster sida fanns speciella "P-platser" för hästskjutsarna, som un-

der några år till skulle dominera gatubilden. Trottoarer saknades på den tiden och Kyrkogatan var säkert inte i bästa skick av bilden att döma.

I dag är gatubilden helt annorlunda — träden har försvunnit och på gatan löper mycket trafik såväl lastbilar från grustagen söder om köpingen som personbilar. Bilden kommer dock säkerligen att på nytt förändras i och med att den nya stadsplanen och riksväg 11 till Ystad blir klar. Trafikintensiteten kommer säkert att slumra till lite men lika fridfullt och lugnt som vykortet ger sken av blir det aldrig.

Här är tidsmaskinen som ska gå i tusen år

BYSNILLE BYGGDE ALLUR

— Av KURT IVARSSON —

Är han landets främsta bysnille? Utan annan hjälp än Svensk uppslagsbok och almanackan har Hugo Lindberg i Ekarp i södra Skåne konstruerat ett astronomiskt ur. Den märkliga skapelsen som det tagit fem år att bygga visar allt från sekunder till solens vandring genom olika stjärnbilder. De tre första åren gick åt till planering och matematiska beräkningar. Själva byggandet har hittills tagit två år. Om ett halvår skall urverket vara definitivt klart.

— Det kommer att fungera, säger Hugo Lindberg stolt. Har provkört så många delar att jag vet slutresultatet. Har egentligen aldrig tvivlat på dess funktion även om det ibland varit lite motigt. Jag arbetade ett halvår med ett av drivaggregaten innan jag blev riktigt nöjd.

100.000 KR

Den märkliga skapelsen som upptar en stor del av den lilla gårdens veranda har blivit en dyrgrip. Lindberg värderar den till cirka 100.000 kronor och då räknar han inte in de många arbetstimarna.

Det var när Hugo Lindberg pensionerades och drog sig tillbaka från sysslorna på gården, och mjölkkörningen åt traktens bönder, som han fick tid över för att skapa sitt tekniska och hantverksmässiga livsverk.

Tidigare räckte tiden bara till "enkla" konstnärliga arbeten och träsniderier och skulptering i sten och cement. Flera av dessa alster pryder slätten upp till gården och får många vägtrafikanter att stanna till och beundrande betrakta Lindbergs egna storkar, kattor och spelmän.

Idén till urverket, eller kanske riktigare urmaskinen, fick Hugo Lindberg då sonen en dag kom hem med ett trasigt urverk och undrade om fadern kunde reparera det. Det kunde Lindberg men han ville göra mycket mer och så började den stora idén att ta form.

När det astronomiska underverket står färdigt skall det visa både sekunder, minuter, timmar, dagar, namnsdagar och antal dagar per månad, även skottdagen. Årtalet med solcirkeltal, gyllental och söndagsbokstav. Det visar när påsk och pingst infaller. Solens upp- och nedgång, Vårdag- och

höstdagjämning, jordaxelns lutning osv osv.

ELSTRÖM

— Hur fungerar det hela? undrar vi och får följande förklaring.

— Jo, det är enkelt. Det sätter igång med att centralverkets slagkamaraxel röres fram till första slaget som släpper fram lågspänd ström till matarmotorns startspel som slår till en kvicksilverströmbrytare. Likströmmen går vidare till en gonggong, vilken utlöser slagen.

— Centralverket ger impulser till fem separata strömkretsar. Den elektriska strömmen ledes först till ett fördelarhus där den uppdelas i tre komponenter. Den ena sätter igång startspelet.

— En annan komponent går till ett fördelarur och delas i tre nya komponenter. En av dessa går till en motor som ombesörjer omställningarna vid månads- och nyårsskiftena. Motorn är nedväxlad 900:1. Den sätter i sin tur igång tio olika automater. Vid årsskiftet sätter en annan automat in.

MÄNVERK

— Mänverket fortar sig två sekunder per dygn, säger herr Lindberg lite urskuldande. Men det är tekniskt omöjligt att framställa så stora kuggjul att fullständig samstämmighet med dygnsrytmen erhålles. Men genom att man en gång om året ändrar ett hjul, kommer felet att ligga bara mellan -6 och +6 minuter per år. Avvikelsen är så liten att den saknar praktisk betydelse. Den kan bara

iakttagas med astronomiska observationer.

Hugo Lindberg har räknat ut att år 3.000, den 29 februari, ska uret ha gått ut sin tid och måste omställas, om det finns kvar då tillägger han lakoniskt. Han har nämligen sina tivel. Inte på urverket men på människan. — Hon finns nog inte kvar då. Jordförstöring, atombomber och annat djävulskap kommer att ta död på allting!

Men kommande släktens öden hindrar inte den aktive och skapande pensionären från att arbeta vidare på sitt verk. Med geometriska kurvor mäter han ut formen på de invecklade kuggjul och skalor som skall fungera i den finkänsliga tidmätningen. Det lågsammaste hjulet har en omloppstid på 400 år.

FIOLSPEL

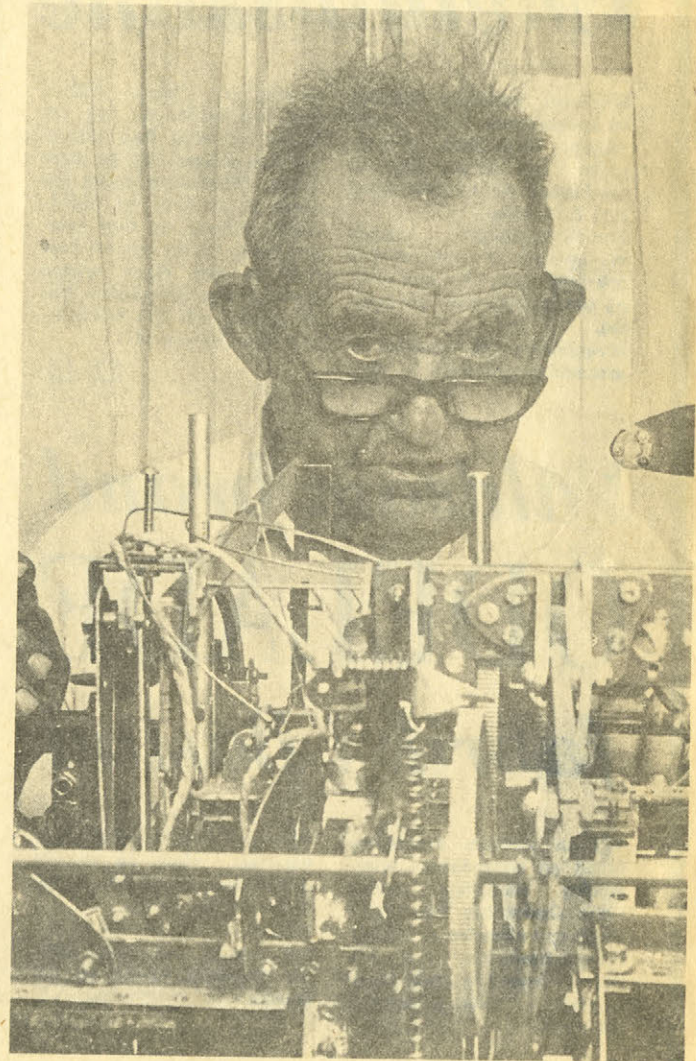
Med hjälp av fiolspel, bridge, schack och gymnastik håller sig Hugo Lindberg både fysiskt och psykiskt vital. Och det behövs säkerligen för att hålla det komplicerade maskineriet i huve't. Några ritningar eller annat stöd använder han inte.

— Har ni aldrig frågat någon till råds, undrar vi.

— Nej, vem skulle det vara? Då jag började med det här visste jag inte att sådana apparater fanns.

— Hur löser man då så svåra problem?

— Man lägger dom ifrån sig så löser de sig själva. Jag har aldrig haft sömlösa nätter, där jag legat och grubblat.



Bara almanackan och en uppslagsbok har Hugo Lindberg haft till hjälp när han konstruerat sitt minst sagt märkliga ur. Själv tycker han att konstruktionen är enkel.

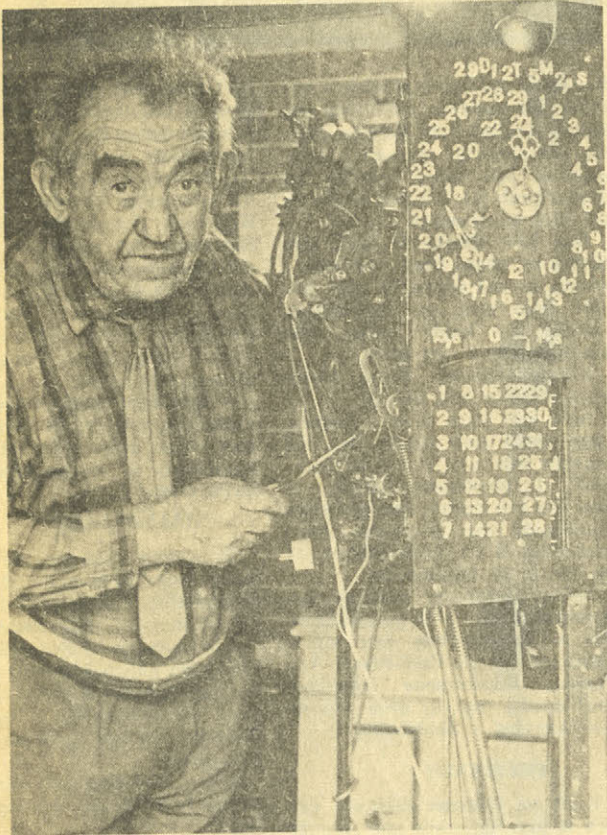
8/11

Tag arbetet med på resan



Arbete
X

Är han vårt främsta BYSNILLE?



Hugo Lindberg — vårt främsta bysnille?

ÄR HAN LANDETS FRÄMSTA BYSNILLE?

Utan annan hjälp än Svensk uppslagsbok och almanackan har Hugo Lindberg i Skurup konstruerat ett astronomiskt ur. Fem år tog det för honom att bygga uret, som visar allt från sekunder till solens

vandring genom olika stjärnbilder. De första tre åren använde han till matematiska beräkningar och planering av bygget. Och sedan tog det två år att bygga uret.

— Och det ska fungera, säger Hugo Lindberg stolt.

● SIDAN 18



Torsten Vollmer rotaryklubbens nye president.

Torsten Vollmer ny Rotary-bas

Torsten Vollmer, krögare på Östarp, valdes vid senaste mötet med Skurups Rotaryklubb på Svaneholm till ny president efter Gunnar Knutsson. Till vice president för klubben, som har 34 medlemmar, valdes provinsialläkare Per Eric Ringberg.

Ungdomsutbytet är fortfarande aktuellt och vid sammankomsten meddelades att det främst gäller ungdomar i åldern 18—22 år.

I övrigt ingår i styrelsen Lennart Ewing som sekreterare, Knut Nilsson v sekreterare och veckobrevskrivare, skattmästare Kalle Mårtensson, Pelle Queckfelt klubbmästare och past president Ebbe Alwén.

Anledningen till godsägare Alwéns omval som pastpresident är att nuvarande presidenten Gunnar Knutsson för ett antal år kommer att vistas utomlands. Revisorer för klubben blev Hasse Markborn och Birger Holmberg och vice klubbmästare Bertil Holmgren.

Lägre svavelhalt

Hälsovårdsnämnden har rekommenderat Skurups köping att använda eldningsolja med lägre gräns för svavelhalten än 2,5 viktsprocent. Detta sedan förbud mot användande av eldningsolja med högre svavelhalt än 2,5 viktsprocent beslutats träda i kraft den 1 juli i år. Nämnden går alltså ännu ett steg längre och följer därmed de önskemål om detta som förts fram med tanke på risken för luftföroreningar.

arkiv 8/4-69

SUP 9/4

"Mackleans minne" i fara när väg 11 får ny sträckning



"Mackleans minne", ett monument som år 1858 restes över enskiftets skapare friherre Rutger Macklean är i farozonen för den nya vägsträckningen av väg nr 11 norr om Skurup. Monumentet är placerat två km nordväst om Skurup, mittför uppfarten till Svaneholms slott. Den nya vägen kommer att breddas, förmodligen därför att det skall bli plats till filkörning före vägkarusellen.

Mackleans minne (bilden) består i första hand av en stentavla med en avbildning av Rutger Mackleans ansikte i profil, en inskription, samt längre ned på stenen en utskulptering av vetekärve, lie och räfsa. Till "minnet" hör också de fyra träd som omger monumentet.

Att flytta på själva monumentet torde ej vara någon svårighet, men att flytta träden blir kanske svårare. Kanske är vägförvaltningen så välvilliga att de med sina stora grävmaskiner gräver upp träden med rötter och allt och "planterar" dem på nytt kring monumentet på den nya platsen.

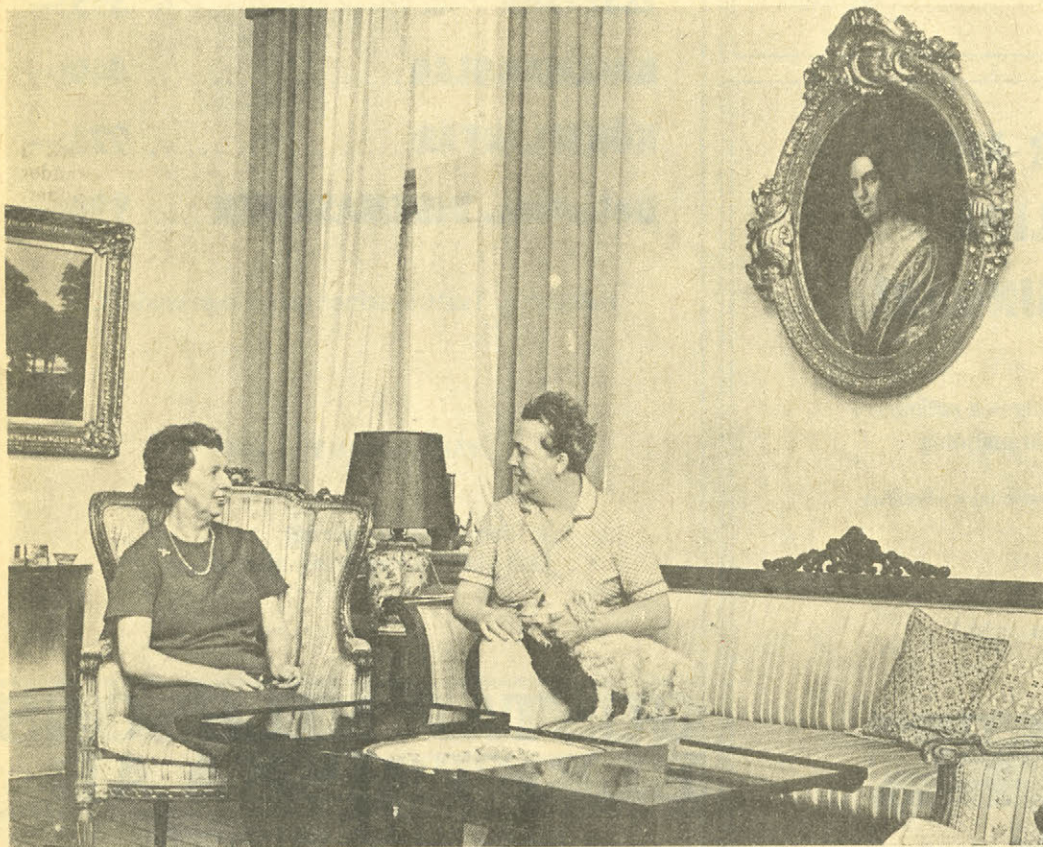
Friherre Rutger Macklean (1742–1816) är mest känd som enskiftets skapare men också för att han omedelbart efter det att han inköpt och slagit sig ned på Svaneholms slott år 1782 började en serie reformer av vilka en del haft stor betydelse för den utveckling som lett fram till vår nuvarande samhällsstruktur.

På sidan 13 berättar SkD:s Torsten Hansson om Rutger Macklean och om Svaneholms och Stjärneholms slott.

"Som hemma" på Stjärneholm

Ett annorlunda pensionat där gästerna i regel från första stund känner sig "som hemma" är Stjärneholms Herrgårdspensionat utanför Skurup. Inredningen i pensionatet är precis som i en herrgård. Systrarna friherrinnan Lissie von Schwerin och Ina

Juhler som driver pensionatet har undvikit att de fyra stora rummen i nedanvåningen får den minsta karaktär av restaurang eller hotellrörelse.



Systrarna friherrinnan Lissie von Schwerin och Ina Juhler, som driver Stjärneholms Herrgårdspensionat, tar sig en liten pratstund i ett av de trivsamma pensionatsrummen.

Där finns stora, mjuka, dyrbara fåtöljgrupper, bokhyllor, öppna spisar o. kakelugnar och gedigna målningar som pryder väggarna.

Gästerna får fritt disponera de stora utrymmena. I ett av rummen finns tex en stor bokhylla med litteratur av mycket varierande innehåll. Den musikaliske kan om han eller hon vill prova den stora flygeln eller tända en brasa i någon av de öppna spisarna.

I ovanvåningen finns sju prima gästrum. I några av dessa finns fin utsikt över Lillesjön med ett mycket rikt fågelliv.

Friherrinnan von Schwerin berättar att de kan ta emot beställningar på middag eller lunch på upp till 35 personer.

Vad utrymmet beträffar skulle de mycket väl kunna ta emot mycket större sällskap men då hade de fått ändra på inredning och möblering och det vill de helst inte.

Även när det kommer sällskap på upp till 35 personer bör de kunna röra sig ledigt i herrgården och få njuta av miljön.

Stjärneholms Herrgårdspensionat ligger gömt undan stora allfarvägen och det är en utmärkt plats för den som söker verklig rekreation och lugn.

I herrgårdsmiljön finner man många dyrgriper t ex utsökt fina porslinsaker på den öppna spisen i marmor eller gamla värdefulla oljemålningar.

Stjärneholms Herrgårdspensio-

SUP 9/4

1989



Gästgifveriet på Svaneholm välkänt för sin präktiga mat



Källarmästare Börje Persson, Svaneholms gästgifveri, serverar "Kickan" Erlandsson, Malmö, och Lars Paulsson, Stockholm.

Svaneholms Gästgifveri med Börje Persson som driftig och välkänd källarmästare är en

nats aktier är i stigande, särskilt sedan man fått upp en skylt vid stora vägen som visar vägen till pensionatet. Tidigare har man haft vissa besvär med vägvisning en, eftersom pensionatet ligger gömt bakom flera backkrön och vägförvaltningen ej lämnat tillstånd till skylt vid vägen. Nu är dock det problemet löst och därför är också Stjärneholms Herrgårdspensionat numera välbesökt.

restaurang med något annorlunda interiörer. Det är som bekant inrett i Svaneholms Slott vars byggnader ur byggnads- och kulturhistoriska synpunkter är mycket intressanta. Restaurangen disponerar lokaler som bildar en gedigen slottsmiljö, tex garnisonkällaren, riddarsalen, festsalen (och "gamla slottssängkammaren"). Emellertid är Svaneholms Gästgifveri ur restaurangsynpunkt kanske mest känt för sin präktiga mat

"Mjölparens goda urbenade gödkyckling med stekt banan, kronärtskocksbottnar och cham-

pinjonsås" är en av rätterna på den matsedel, som källarmästare Persson och hans son Christer komponerat.

★

På den intressanta matsedeln finner vi också "Farbror Börjes oxfilegratine med råstekt potatis och gräddstuvade champinjoner", "Tre byttor sill med Skånekavring och kumminost" och "Slottsfruns favoritomelette på bacon, gräslök, potatis och persilja".

Den rikhaltiga matsedeln med 8 förrätter, 12 varmrätter och 6 desserter ser synnerligen läcker och inbjudande ut. Därför några smakprov till: "Gästgifvarens ugnstekta revbensspjäll, kryddade med soya, sherry och sirap, serverad med rödkål, sviskon och äppelmos" och Slottspannkakor med lingongrädde".

★

Källarmästare Börje Persson tillträdde restaurangen i maj 1968.

500
9/4

Fasta band mellan Stjärneholm och Svaneholms slott sedan 1500-talet

SUD
9/4

Inom Skurups köpings gränser finns två kulturhistoriska byggnader som under mer än fyra sekel i olika sammanhang varit förknippade med varandra. Det är Svaneholms Slott och Stjärneholms Herrgård. Säkert är det endast ett fåtal bland allmänheten, som känner till de historiska

händelser, vilka binder samman dessa två byggnader med varandra. Trots att det endast är två och en halv kilometer mellan de båda byggnaderna ligger de helt avsides och avskilda från varandra, eftersom stora huvudleden Malmö—Ystad klipper av alla till synes direkta förbindelser.

Vad beträffar Stjärneholm är det inte den nu befintliga herrgården, inredd till pensionat, som i första hand är intressant ur kulturhistorisk synvinkel utan resterna av den borganläggning som finns strax nordost om herrgården.

De band, som håller samman Stjärneholm och Svaneholm i dag, är samarbetet mellan Svaneholms gästgifveri och Stjärneholms herrgårdspensionat. På gästgifveriet finns nämligen inga möjligheter till logi för de gäster, som vill stanna över natten. Det finns det däremot på Stjärneholm, som kan erbjuda sju trevliga gästrum.

De band, som fanns mellan Stjärneholm och Svaneholm på 1500-talet, var av helt annan karaktär. Svaneholms slotts byggherre, det danska riksrådet Mourids Jepsen Sparre hade nämligen en dotter Anne som var gift med ett annat danskt riksråd, Mogens Gyldenstjerne. Dessa bodde på en jordegendom belägen ungefär vid nuvarande Stjärneholm.

ARVSTVIST

Efter Mourids Jepsen Sparres död 1534 uppstod arvstvist mellan Mogens Gyldenstjerne och hans hustru Anne å ena sidan och deras svåger respektive bror Jacob Sparre å andra. Den sistnämnde ansåg att Stjärneholm borde införlivas med Svaneholms Gods, medan hans svåger Mogens

finns många brev, skrivna av Mogens Gyldenstjerne bevarade, i vilka omnämnes det pågående uppförandet av borganläggningen. Av den ruin som finns kvar kan forskarna emellertid med säkerhet dra den slutsatsen att borganläggningen varit en byggnad med två längor byggda i vinkel mot varandra.

ÅTER TILL SVANEHOLM

Egendomen Stjärneholms slott köptes i början på 1600-talet av Svaneholms Slotts dåvarande ägare, riksrådet Prebend Gyldenstjerne — en släkting till Mogens Gyldenstjerne. Den nye ägaren lät omedelbart nedbryta borganläggningen på Stjärneholm och införlivade egendomen med Svaneholms gods. Därefter omnämnes inte Stjärneholm nämnvärt i bevarade skrifter förrän i slutet av 1700-talet, då friherre Rutger Maclean blev Svaneholms gods ägare.

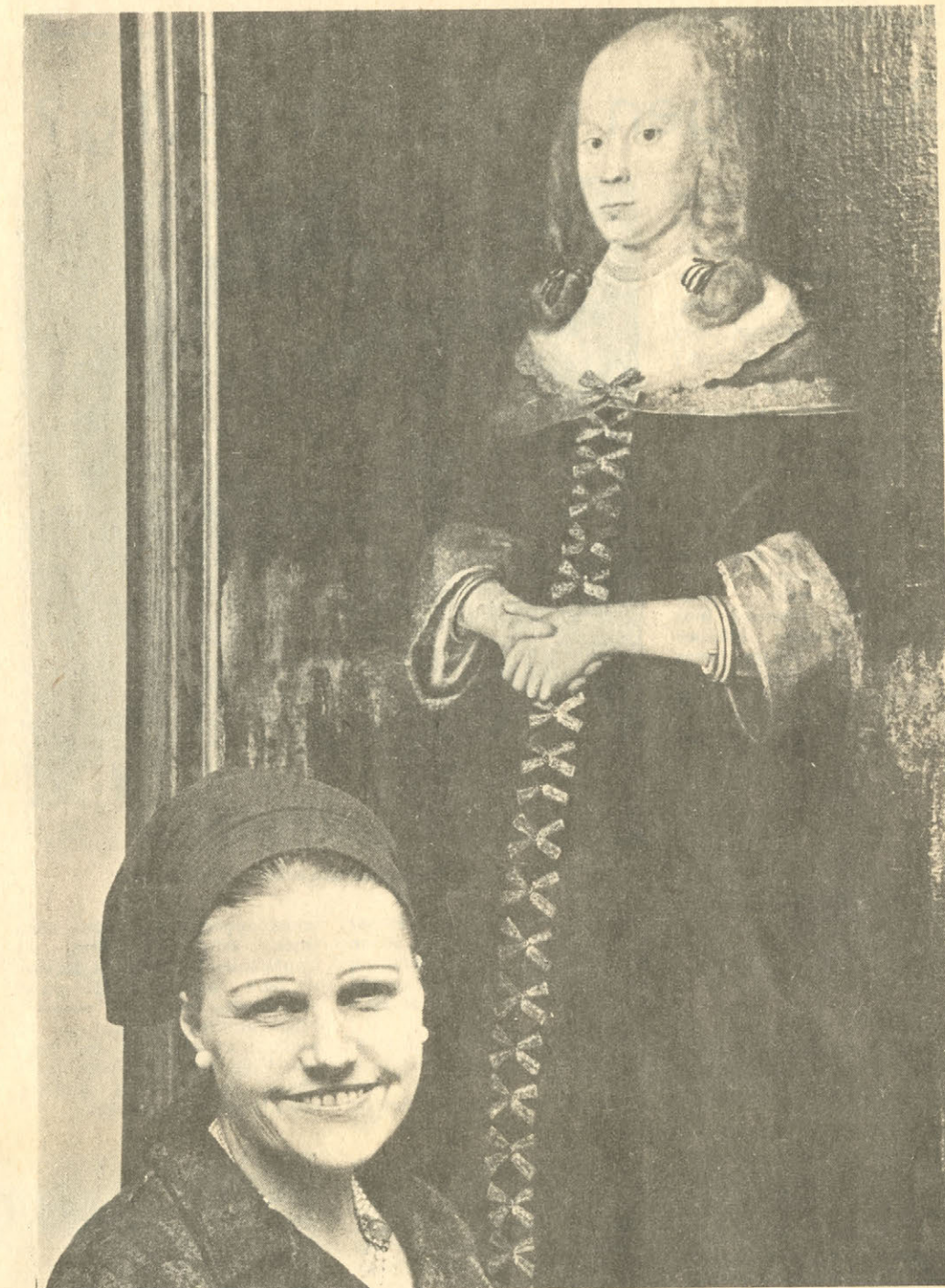
Friherre Rutger Maclean (1742—1816) började omedelbart efter sitt tillträde till Svaneholm 1782 en serie reformer. De viktigaste av dessa var avskaffande av hoveriet, införandet av enskifte, penninghushållning och en ny växtföljd, grundandet av skolor med allmän skolplikt och massvaccinering av barnen. Dessutom deltog Maclean aktivt i den riksdag, som antog Sveriges författning 1809.

För att genomföra enskiftet och sin jordbruksreformatpriska verksamhet byggde Maclean sex mönstergårdar, där arrendebönderna tvingades att avlägga informations- och studiebesök för att ordentligt inpränta funktionen av enskiftet. En av dessa mönstergårdar var just Stjärneholms Herrgård.

Gården nämnes i Macleans testamente, där han skänkte den till sin kammartjänare Jacob Sandberg och dennes hustru att brukas av dem i deras livstid och därefter av deras son.

NÄSBYHOLM KRYMPTE — STJÄRNEHOLM VÄXTE

Egendomen Stjärneholm bestod fram till 1870-talet mest av Havbergsskogarna och endast av en bråkdel åkerareal. Sedan friherre Fredrik von Blixen-Finecke införlivat Näsbyholms gods med Stjärneholm på 1860-talet började denne att utdika den dåvarande stora Näsbyholmssjön. Därigenom



Ägarinnan till Stjärneholms Herrgård, grevinnan Manon of Lovelace vid porträttet av herrgårdens ägarinna på 1600-talet Lena Margareta Beck.

upplades nya stora åkerarealer, som kom att höra till Stjärneholm, vilket därefter arrenderades ut

En av de mest kända brukarna av Stjärneholm i senare tid är den världsberömda storviltjägaren Bror von Blixen-Finecke — författarinnan Karen Blixens man och prinsens of Wales safari-ledare.

Bror von Blixen-Finecke reste omkring 1911 till Kenya till sin nybildade afrikanska farm där. En brorson till denne, Carl Fredrik von Blixen-Finecke

kom senare att bruka Stjärneholm.

STORHETSPERIOD

Längre fram på 1900-talet upplevde Stjärneholm som lantbruksegendom sin verkliga storhetsperiod. Det var under ledning av patron Hans Nilsson. Denne startade med två tomma händer som stalldräng på Näsbyholm, som tidigare hade en väl utvecklad boskapsuppfödning. För en sparad slant köpte han ett par tjurar med sig arrenderade

Stjärneholm som i hans händer utvecklades till en egendom med en av landets finaste låglandsbesättningar. Patron Hans Nilsson erhöi bl a Kungens Kanna i guld för sin fina uppfödning. Kannan finns förvarad på Svaneholms slottsmuseum.

Stjärneholm är än i dag arrendegård under Näsbyholms gods som äges av grevinnan Manon of Lovelace. För att anknyta till Stjärneholms historia kan nämnas att grevinnan tidigare varit gift med Carl Fredrik von Blixen-Finecke.

Värdefulla kulturminnen i Svaneholms slottsmuseum

Svaneholms slottsmuseum är ett av landets nyare och intressantare museer med värdefulla kulturminnen. Efter Svaneholms Slotts siste privatägares, greve Carl Augustin Ehrensvärd, bortgång såldes Svaneholms gods på auktion. Svaneholms gård o. marken såldes till jordbrukare men äges sedan 1964 av Lunds domkyrka. Slottsbyggnaderna köptes av den för

ändamålet bildade Svaneholms Slotts andelsförening. Köpesumman täcktes till stor del genom försäljning av andelsbrev om vardera trettio kronor. En av de drivande krafterna i detta företag, vilken även framstår för eftervärlden som museets skapare var en ung skurupsbo, arkeologen och folklivsforskaren Bror-Magnus Vifot.

Med stor yrkesskicklighet och säker stilkänsla ledde han under de första åren efter 1930-talets mitt organisationen och omvårdnaden av såväl den gamla byggnaden som de däri förvarade rikhaltiga samlingarna vilka ägs av den redan 1924 stiftade Vemnehögs härads fornminnes- o. hembygdsförening.

Museet innehåller en högreständs- och allmogeaavdelning samt ett stort antal mindre avdelningar, såsom Macleanrummet Ehrensvärdska våningen,

skolmuseet och dessutom speciella samlingar av vapen, mynt, textilier, redskap, leksaker och fornsaker.

Samlingarna är dels ordnade så att de bildar möblerade miljöer och interiörer, dels så att de olika föremålen så mycket som möjligt talar sitt eget språk ifråga om form och funktion. I det förstnämnda fallet har dock vissa kompromisser måst göras. Eftersom allmogrummen i tredje våningen tidigare har fungerat som slottets gästvåning har man

där bibehållit några kakelugnar och väggdekorationer, som egentligen hör hemma i högreständs- miljö.

En av de största attraktionerna i museet är utan tvekan Macleanrummet, i vilket förvaras en del inventarier, som tillhört slottets mest berömde ägare, friherre Rutger Maclean. (1742-1816). Det mest intressanta i detta rum är den stora boksamlingen, vilken ursprungligen uppgick till mer än 700 volymer, varav dock endast något mer än hälften bevarats. Den innehåller brukslitteratur, ekono-



Intendenten för Svaneholms Slottsmuseum Eric Mårtensson visar en del intressanta saker i Macleanrummet.

Text: Torsten Hansson

Bilder: Hans Sernert

misk och politisk litteratur. På hyllorna kan man återfinna många av de författare, som på de stora europeiska kulturspråken företrädde den franska revolutionens ideer. Bland andra inventarier i Macleanrummet kan nämnas enskifteskartan av 1785, baronens golvrör och skrivbord samt en monter med hans kläder, bl a en rock av Svenska dräkten. På väggarna hänger olika porträtt av Maclean, som t ex stick av W. Heuer, en vaxpoussering, en karikatyr av C.A. Ehrensvärd och över spisen i den intilliggande stensalen hänger en gipsmedalj, modellerad av J.T. Sergel.

Bland allmogeaavdelningens redskap finns ett årder av trä i förkärria, som stått på Svaneholm ända sedan förra århundradet. Det har konstruerats av Maclean.

I den östra delen av slottsparken står Axel Ebbes staty över Rutger Maclean och vid stora uppfarten till Svaneholm, alldeles invid landsvägen mellan Malmö och Skurup, står "Macleans minne", ett monument som restes över enskiftets skapare år 1858

envist betraktade Stjärneholm som en fristående godsenshet.

Arvstvistens pågick flera år ända tills kung Christian III i Köpenhamn medlade i konflikten med kungligt skiljebrev. Efter allt att döma fick Mogens och Anne Gyldenstjerne medhåll, ty Mogens lät senare uppföra en borganläggning på jordegendomen Stjärneholm. Borgen byggdes på 1500-talet, alltså ett 15-tal år efter Svaneholms Slotts byggherres död.

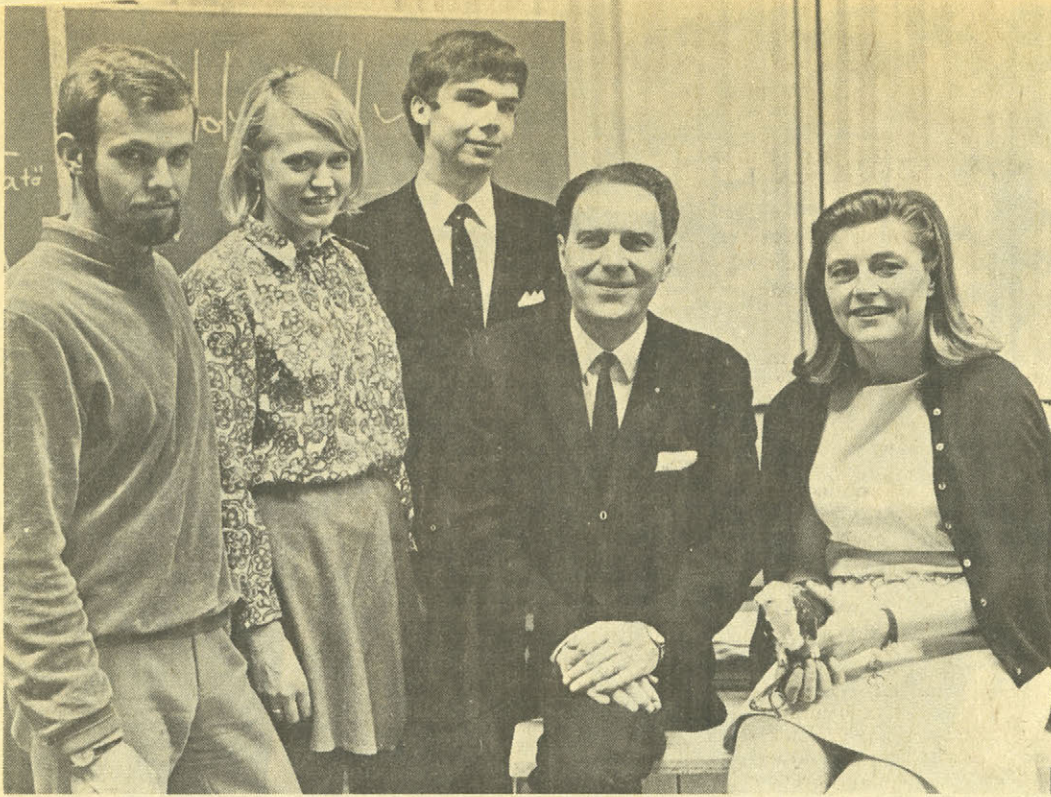
RUINEN KVAR

Det kolossalt starkt byggda Svaneholms Slott står fortfarande kvar, visserligen efter flera omfattande restaureringar men av Stjärneholms borggård finns endast ruinerna av grunden kvar. Ruinerna är omgivna av vallgravar, som får sitt vatten från den strax söder om belägna Lillesjön.

Hur borgen ute på holmen har sett ut en gång i tiden, är det ingen som vet, eftersom det saknas både teckning och beskrivning av den. Däremot

S.40.
9/4

1969



Rektor Gunnar Knutsson omgiven av fyra elever. Fr. v. Anders Åberg, Kerstin Ewing, Jan-Åke Jarvén och Anita Malmberg

Många premier till elever på Skurups lantbruksskola

På Skurups lantbruksskola hölls på onsdagskvällen avslutning för den grundläggande yrkeskursen som pågått i ca fem månader. Antalet elever har varit 63 – det hittills största elevantalet för denna kurs. 44 av dessa kommer från Malmöhus län, 12 från Kristianstads län, samt de övriga sju från Östergötlands, Uppsala, Södermanlands, Skaraborgs och Stockholms län.

Avslutningen började i matsalen med landgång varefter man förflyttade sig in i aulan där tre av eleverna höll föredrag.

Det var Anita Malmberg från Malmö som orienterade om förskjutningen från mjölkproduktion till köttproduktion. Hon lämnade ingående informationer om olika korsningsförsök och de olika korsningarnas för- och nackdelar. Vad som är av betydelse är att få fram djur med god tillväxt- och foderomvandlingsförmåga.

Nästa elev i talarstolen var Jan-Åke Jarven, Stenstorp som höll ett långt och ytterst ingående föredrag om den "nya" baljväxten åkerbönan som så smått börjat att introduceras i Sverige. Det är meningen att den så småningom skall kunna ersättas den importerade soyabönan. En av åkerbönan fördelar är att den är självförsörjande på kväve och att den är mycket lämplig att bryta av växtföljden med efter stråsädsskördar.

Om en mera omfattande odling av åkerbönan hade tagit fart i

med 1.738 kr. Medelåldern för de 63 eleverna var 20,5 år. Den yngste var 16 år och den äldste 32 år.

Därefter vidtog premieutdelning samt ett anförande av skolans förvaltningsråds ordförande, landstingsrådet Stig F Hansson.

Följande erhöll premier:

Kent Malmberg, Röddinge 37, Sjöbo (100 kr ur Huldbergs fond plus bokpremie), Tore Tisell, Almedal, Borby (100 kr ur Toftebos fond plus bokpremier), Anita Malmberg, Malmö (100 kr från Skånemejerier plus bokpremier), John Olsson, Bästet, Lövestad (100 kr från Skurups sparbank), Jan-Åke Jarven, Lund (100 kr från Skurups jordbruks-

kassa), Hans-Ove Letzen, Storeberg, Tådene (premiekurs Sänga-Säby), Gert Nilsson, Katslösa 2, Rydsgård (bokpremier från Skivarps betodlarförening), Alve Andersson, Påarp 2, Askeröd (bokpremier från Skurups jordbrukssparbank), Tyko Arensparr, Vandstadtorps säteri, Åsperöd (bokpremier från Östra Skånes andelslakteriförening), Anders Åberg, Ängelholm (bokpremier från Skånemejerier).

Till sist avnjöts ett kaffesamkväm i matsalen varvid eleverna genom Anders Åberg tackade och överräckte blommor till rektor, samtliga lärare, husmor och vaktmästare.

80 miljoner hos Skurups sparbank

Styrelsen för Skurups sparbank har nu sin årsredovisning för år 1968 färdig. Denna visar bl.a. att på sparbankens insättningsräkning har under året insatts 33,3 milj kr i 47.044 poster och uttagits 31,1 milj kr i 33.403 poster. Insättningarna har under året gottgjorts med 3,99 milj kr i räntor.

Insättningarnas tillgodohavande som vid årets början uppgick till 70 milj kr har ökat med 6,3 milj kr och utgjorde vid årets slut 76,4

milj kr. Reservfonden är uppe i 2,8 milj kr och Skurups sparbank förvaltar således ca 80 milj kr. I förvaltningsberättelsen finns en kurva som visar sparbankens utveckling sedan år 1881 och därefter vart 10:e år.

År 1881 förvaltade Skurups sparbank 26.000 kr, år 1891 0,8 milj kr, år 1901 2,3 milj kr, år 1911: 5,0 milj kr, år 1921: 13,0 milj kr, år 1931 14,8 milj kr, år 1941: 17,3 milj kr, år 1951: 30,9 milj kr, år 1961: 52,0 milj kr och år 1968: 80,3 milj kr.

11/4

1969

AD

SÅ VILL JAG SE UT

Ungar visade vårmödet



Christina Johansson, Ölöv och Maria Johansson, Abbekås, mannekångar

Skivarps CKF-avdelning anordnade på torsdagskvällen modevisning för allmänheten på Skivarps Gästgivaregård. Medverkande firmor var Waldecks och Marta-boden, båda från Skurup. Stora salen i Gästgivaregården var fylld med folk. Borden räckte ej till utan kaffet fick avnjutas i två omgångar.

Skivarps CKF-damer ställde själv mannekånger till förfogande. Barnkläderna från Marta-boden visades av Katarina, Charlot och Marie Holme, Östra Vemmenhög, Maria Johansson, Abbekås, Nils-

Olof och Anne-Marie Persson, Almaröd, Jan och Ulf Andersson, Västra Nöbbelöv, Kerstin Olsson, Abbekås, Carina Andersson, Mossby, Kerstin Lundberg, Skivarp, Hans och Maria Andersson, Skivarp, Kristina Johanson, Ölöv och Margareta Olsson, Mossby.

Det vuxna modet med damkläder från Waldecks visades av Anna Larsson, Abbekås Evy Andersson, Västra Nöbbelöv, Betty Olsson, Västra Nöbbelöv, Gulli Nilsson, Ölöv, Eva Olsson, Mossby. En blomma fick också 11-åriga Anneli Persson som ackompanjerat visningen med vacker pianomusik.



Rektor Gunnar Knutsson

G Knutsson till Kenya

Rektor Gunnar Knutsson vid Skurups lantbruksskola kommer fr.o.m. den 1 juni i år att tjänstgöra vid ett nordiskt kooperativt biståndsprojekt i Kenya i Östafrika. Tjänstgöringstiden är bestämd till två år.

Avsikten med projektet är att hjälpa afrikanerna att starta och utveckla en stark kooperativ rörelse. Av det 60-tal personer från de nordiska länderna som skall arbeta med projektet kommer huvudparten från Danmark.

Gunnar Knutssons arbetsplats blir i Nairobi i Kenya. Där kommer han att leda och samordna utbildningen av tjänstemän och förtroendemän som sedan skall verka för kooperationen.

På sex andra platser i Kenya kommer att bedrivas undervisning och utbildning för ändamålet.

Gunnar Knutsson tar sin fru och sina fyra barn med sig till sin nya arbetsplats strax söder om ekvatorn.

Vem som under de två åren skall överta ledarskapet för Skurups lantbruksskola är ännu ej definitivt bestämt.

Handwritten signature

12/4-69

Skurups drop in-lokal invigd

VÄRLDENS ENDA I SITT SLAG?

En drop in-lokal av ett slag som Skurup förmodligen är ensamt om i hela världen invigdes på fredagskvällen i Folkets hus källarregioner. Det gäller alltså lilla matsalen i utrangerade trelleborgsfärjan Drottning Victoria. Som arbetet tidigare omtalat köpte Skurups fritidsnämnd matsalen som ett paket med väggar, golv och tak plus inredning hos Persöner i Ystad som skrotade färjan för 38.000 kr. Andra delar av färjan ropades in av Trelleborgs stad att eventuellt monteras upp i en blivande restaurang i staden.

Fritidsnämndens ordförande Sven Hansson kunde hälsa ett 50-tal representanter för kommunalfullmäktige, kommunalnämnd, barnavårdsnämnd och skolstyrelse välkomna varefter han redogjorde för

drop in-lokalens tillkomst. Lokalen invigdes sedan av Skurupsblockets samarbetsnämnds ordförande John E Vifot som erinrade om att färjan drottning Victoria sattes i trafik för jämt 60 år sedan och därmed samma år som han föddes.

Matsalen har som en innerbeklädnad fogats in i ett rum där tidigare bl a varit jordbrukaredaghem. Här har placerats en juke box och en stereoanläggning tillkommer för diskotekdansen. Ungdomarna får även medföra egna skivor, I en sidogång står tre skilda slags spelapparater och här blir det också servering. Från nästa vecka är drop in-lokalen öppen måndag-fredag på kvällstid. Vid invigningen seplade Manolitos orkester och smörgås serverades.



Folkets parks vaktmästare Sven Olsson som kypare på provturen med Drottning Victorias matsal. Uppassade blir ledamöterna Göte Berg, Bertil Mårtensson, ordf Sven Hansson och Lilian Hultberg i fritidsnämnden.

Skånerektor till Kenya!

Skurups lantbruksskolas rektor Gunnar Knutsson, 49, har accepterat ett erbjudande att under två år tjänstgöra som rektor på ett jordbrukskooperativt college i Nairobi, Kenya. Han efterträder rektor Jacob Bjärdsdal på Sütilla lantbruksskola i Norra Halland som också har tjänstgjort där nere ett par år.

Rektor Knutsson som far ut i juni och tar hela familjen med sig inklusive fyra barn i skolåldern blir inte lärare, utan skall hålla i planeringen och administrationen för Kenyas centrala jordbrukscollege under vilket sex provinsiella utbildningscentraler sorterar. — Denna u-landshjälp i Kenya är ett samordnat nordiskt projekt stött både av jordbruks- och konsumentkooperationen. Från svensk sida del-

tar Lantbruksförbundet, KF och SIDA, berättar rektor Knutsson för Arbetet.

— Under min tid där nere får jag också vara med om att bygga upp de nya lokalerna för "mitt" college. Jag kommer inte utan erfarenhet till mitt nya verksamhetsfält, för innan jag flyttade till Skurup 1953 var jag tre år knuten till Lantbruksförbundet som utbildningsledare. Min stora ambition med Kenyavistelsen är förstås att vidga blicken och samtidigt dra mitt strå till stacken i u-landshjälpen. Lantbruksskolans styrelse har också varit mycket förstående. Familjen Knutssons barn skall gå i engelska skolor. Vem som skall vikariera som rektor i Skurup under Knutssons bortovaro är inte avgjort.

ARBETET 12/4-69

↑
SRS beställ bild

MHF-möte på Svaneholm

MHF-distriktet i Malmöhus län hade i år förlagt sitt årsmöte till Skurup. Det hölls på söndagen på Svaneholms slott med skurupsklubben som värd. Vid mötet fastställdes årets program, som kommer att bjuda på åtskilliga arrangemang.

— Sidan 10 —

I dag "krigas" på allvar

Arméförbandens årliga slutövning — i år rubricerad Vårövning 69 — inleddes på söndagen, men först i dag kan man räkna med att kriget sätter i gång på allvar. Söndagen ägnades i huvudsak åt att gruppera de tio förbanden som deltar. En del prominenta personer skall på nära håll följa övningarna, bl a överbefälhavaren general Torsten Rapp. I morgon eftermiddag följer han luftvärnsövningar i sjöbotrakten.

— Sidan 2 —

Målfattig fotbollspremiär

Helgen bjöd på fotbollspremiär och sällan har väl en premiäromgång varit mer målfattig. Åtta mål på sex matcher var allt vad division III-klubbarna kunde åstadkomma och målfattigt var det också i division II och i södra div IV-serien. I allsvenskan slutade matchen AIK—Jönköping 0—0 medan både Gais och Öster vann med 1—0. MFF besegrade nykomlingen Sirius med 3—0. I division III tog IFK Ystad programenligt båda poängen i bortamötet mot Lunds BK. För Tomelilla gick det sämre. Man förlorade på hemmaplan med matchens enda mål mot Nike. I division IV svarade Sövestad för premiäromgångens största sensation genom att besegra seriefavoriterna Olympic med 2—1. Derbyt Anderslöv—Skurup slutade med hemmaseger. Bilden: Fritidsnämndens förbud respekterades inte av spelarna i Anderslöv och Skurup, som här tar planen i besittning för vårens premiärmatch.

— Sporten —



Y F 14/4 - 69

Elevmöte på Folkhögskolan



Skurups folkhögskolas elevförbunds årliga sammanträde och fest arrangerades på lördagen med ett par hundra nuvarande och tidigare elever närvarande. Det blev en trevlig och lyckad kväll, som inleddes med förhandlingar under ledning av skolans rektor Bertil Järneström. Dagordningen som huvudsakligen bestod av valärenden var snabbt avklarad och vid mötet diskuterades även åtgärder för att få med lite flera äldre elever i förbundet.

Sedan övergick man till den lättare avdelningen, som började med en teaterföreläsning. I år bjöds på sa-

longskomedin "En flicka på gaffeln", ett stycke som för inte så länge sedan gavs i Stockholm och Göteborg. Med hjälp av en lärare på skolan, Miriam Malmberg, hade aktörerna själva studerat in den långt ifrån lättspelade pjäsen. och deras framträdande röntes stor uppskattning.

Bilden ovan är hämtad från framförandet av "En flicka på gaffeln" och visar avundsvärde Kjell Lundqvist, omgiven av pjäsens sköna damer, fr v June Bjellman, Ann Månsson och Kerstin Larsson, den senare för övrigt bekant från ett TV-framträdande.

Välkommen till Snabb-Kem i Skurup

**Förstklassig kem.twätt
+ press**

KOSTYM 16:—
KLÄNNING 12:—

På 1—2 dagar eller vår
kg. kem. färdigt på 30 min.

Kem.twätt + press
KOSTYM 10:—

Sparkem + press
KOSTYM 5:—
KAPPA 5:—
KLÄNNING 3:—
BYXOR 3:—

All slags vit-twätt utföres

HUSMODERNS TVÄTT

STORTORGET 9 — 0411/409 33.

son, Anderslöv, Olle Olsson, Skurup och Eric Kensmar, Skurup som suppl. Gösta Ivarsson och Olle Olsson valdes även in i valberedningen, tillsammans med Knut Nilsson och Einar Karlsson, båda från Anderslöv.

Efter förhandlingarna fick de närvarande tillfälle ställa frågor till en panel, bestående av dir Gösta Claesson, ledamoten i förvaltningsrådet Gerhard Larsson, civilekonom Lars Arvidsson samt affärschef K G Kruus. Detta utspann sig till en livlig debatt, där en mängd olika frågor hann ventileras innan kvällen avslutades med information om färg-TV.

Många deltagare i kylig vårlek

Det rådde allt annat än vårstämning när Skurups korpförbund på söndagen anordnade första avdelningen av sin motionspromenad "Vårleken". Trots det kalla och blåsig vädret ställde 44 personer upp för att vandra runt den ett par kilometer långa banan och besvara de tolv frågor som de ställdes inför under promenaden. Frågorna var av varierande svårighetsgrad — i många fall blev det rena gissningen — och som avslutning hade lagts in ett par skiljeprov. Nästa promenad kommer att bli den 11 maj och till dess hoppas man förstås på lite varmare väder och ännu flera starter.

De bästa resultaten i resp klasser blev:

Familjeklassen: 1) Signe Borg 8 rätt och 20 poäng i skiljeproven 2) Lars Nehlin 7/31 3) Gunnel Hansson 7/20.

Pensionärsklassen: 1) Ella och Axel Schön.

Ungdomsklassen: 1) John Hansson 7/12 2) Mikael Hansson 7/6 3) Ann-Christin Hansson 6/26.

Allmänna klassen: 1) Berit Möller 9/11 2) Lars Lundberg 8/36 3) Leif Olsson 8/29.

I kvalificeringstävlingen till SM i familjemotion är ställningen efter den här första tävlingen: 1) Fam Sixten Borg 2) fam Lars Nehlin 3) fam Torsten Hansson 4) fam Åke Olsson 5) fam Sture Andersson 6) fam Uno Christiansson 7) fam Robert Dahlgren 8) fam Allan Jönsson.

Få deltagare i mopedtävling

I Skurup avgjordes på lördagen ett av MHF:s många lokala arrangemang för att få fram en kandidat till titeln som Sveriges mopedmästare. Segrare blev Gert Persson, Tullstorp, som noterade det bästa resultatet i de hittills avverkade kvalificeringstävlingarna. Han går nu vidare till distriktsfinalen i Malmö den 3 maj, varifrån segraren får åka till riksfinalen, som avgörs i Varberg den 28—29 juni.

Endast nio ynglingar vågade ställa upp men antalet mopedåkande åskådare var mångfalt större. Man hade nog hoppats få med lite fler men tydligen svek modet hos åtskilliga

Y/T 14/4 - 89

==ANDERSLÖV==



Konfirmandträff i Gärdslov

1934 års konfirmander i Gärdslov hade på söndagen träffats för att fira minnet av sin konfirmation. Samlingen ägde rum i Gärdslovs kyrka, där de var med om högmässan med nattvardsgång, som förrättades av församlingens komminister, Erik Malm, Börringe. Därefter ställdes färden till nya pensionatet i Skurup för middag. Vid denna talade konfirmationslära-

ren, prosten Ernst Landgren till sina forna elever. Han glädde sig över att deras levnadsväg under de gångna åren varit lyckosam och önskade dem lycka och välsignelse under kommande år.

De deltagande var Harry Andersson, Hälsingborg, Stig Hansson S Sandby, Gustaf Karlsson, Malmö, Karl-Gustaf Jeppsson, Önnarp, Bror Weberg, Skurup, Ruth Andersson-Adengård, Malmö, Inga Larsson-An-

dersson, Dalby, Olga Andersson-Andersson Äspö, Olga Fransson, Skurup, Alma Kjellander-Johansson, Trelleborg, Gunni Selmer-Landgren, Håslöv, Nanna Kristensson-Mårtensson, St Beddinge, Gunni Andersson-Nilsson, Skurup, Ragnhild Holmkvist-Nordström, Malmö, Magda Persson-Svensson, Skurup.

Med på bilden är även konfirmationsläraren, prosten Ernst Landgren och komminister Erik Malm.

gjt 17/4 69

Skurups korptävling samlade 44 deltagare



VARLEKEN I SKURUP. Trogna deltagare i värleken är familjen Sture Andersson. Fr v fru Tyhra Andersson, Sture och sonen Roland vid en kontroll.

Kylan och blåsten skrämde bort den riktigt stora uppslutningen kring Skurupskorpens Värleken och kvalificering till riksfinalen i den tävling som rikskorpen anordnar i anledning av sin 25-åriga tillvaro. 44 deltagare är dock inte så illa och säkert blir det åtskilliga fler när riksfinalkvalens andra omgång avverkas söndagen den 11 maj. När tredje och sista deltävlingen arrangeras är inte avgjort.

Med start och mål vid Domus gick deltagarna ut på en cirka tre kilometer lång bana där 12 frågor skulle besvaras. Att det var svåra frågor visas av att ingen kom över åtta rätt. Som skiljeproov för de som hade lika många rätt gällde det att sikta rätt med fotbollssparkar.

I familjeklassen för rikstävlingen ställde nio familjer upp. Här räknas resultaten totalt per familj i

motsats till Värleken där den bästa per familj räknas in. Vidare fanns det inomvbgcmf shrdetavbgxåååz det inom Värleken en pensionärsklass där veteranerna Axel och Ellen Schön dock var enda deltagarna samt en ungdomsklass där de tre bästa enligt uppgift är siskon.

Resultat. Värleken: Familjeklassen 1) Signe Borg 8 rätt — 20 poäng, 2) Lars Nehlin 7—31, 3) Gunnel Hansson 7—20. Pensionärsklassen: 1) Axel och Ellen Schön. Ungdomsklassen: 1) John Hansson 7—12, 2) Mikael Hansson 7—6, 3) Ann Christin Hansson 6—26. Allmänna klassen: 1) Berit Möller 9—11, 2) Lars Lundberg 8—36, 3) Leif Olsson 8—29.

SM: 1) Sixten Borg, 2) Lars Nehlin, 3) Torsten Hansson, 4) Åke Ohlsson, 5) Sture Andersson, 6) Uno Christiansson, 7) Robert Dahlgren, 8) Axel Schön, 9) Allan Jönsson.

Skurup köpmannaklubb
nu utan sekreterare

Köpman Ivar Nilsson som varit Skurups Köpmannaklubbs sekreterare i fem år avsåg sig vid klubbens årsmöte på torsdagskvällen sitt uppdrag.

Till årsmötet var det nästan endast "presidiet" som mötte upp och av det fåtal personer utanför presidiet som fanns närvarande, var det ingen som ville åta sig den nye sekreterareposten. Resultatet blev alltså att Skurups Köpmannaklubb nu är utan sekreterare.

Ordföranden Ove Wickman, kassören Knut Nilsson, vice ordföranden Hans Lindskog, samt Sune Thulin omvaldes liksom revisorerna Otto Andersson och J A Persson.

Efter årsmötet informerade urmakare Sune Thulin om Röda Fjäderkampanjen.

Måndag 14 april 1969

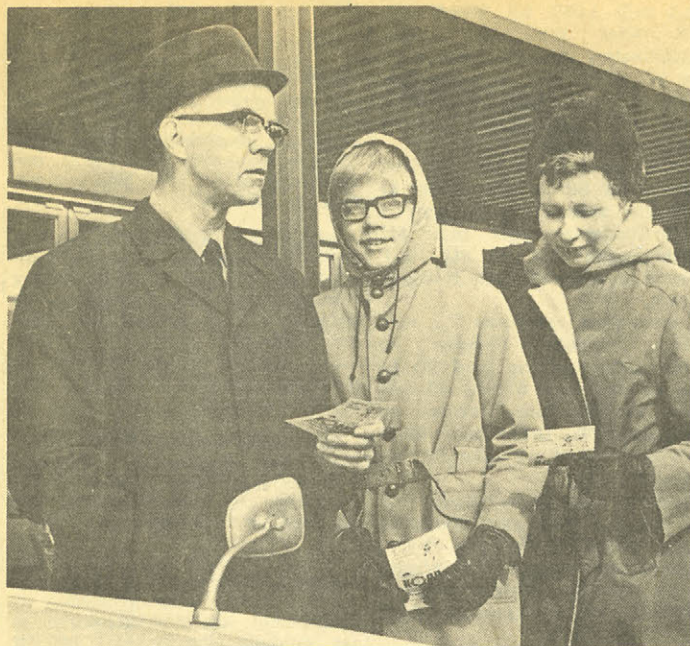


Härligt fastklämd!

På lördagskvällen höll elevförbundet vid Skurups folkhögskola årsmöte, med teater och dans på programmet. En flicka på gaffeln av Terance Frisby var det teaterstycke som skolans teatergrupp valt att underhålla sina kamrater och forna elever som mött upp till elevförbunds festen. I rollistan fanns

Kjell Lundkvist som Robert, June Fjellman, Clare Kerstin Larsson/Marion Robert Tryman/Andrew Anders Bergan/Jimmy Ralph Sjöswärd John, Ann Månsson/Ingrid. Bild: Kjell Lundkvist med flera flickor på gaffeln. Fr v June Fjellman, Ann Månsson, Kerstin Larsson.

ARBETET
14/4 05



Familjen Andersson — Sture, Roland och Thyra — startklara i vårleken.

44 deltog i vårleken i Skurup trots vädret

Trots att det endast var sex plusgrader och nästan storm var det ändå 44 tappra som ställde upp i tävlingen Vårleken som på söndagen anordnades av Skurups korpidsportförbund.

Tävlingen var uppdelad i fyra klasser, familjeklass, pensionärsklass, allmän klass och ungdomsklass.

Vårleken bestod i en ca 3 kilometer lång promenad efter snitslad bana. Längs banan fanns 12 plakat med frågor på. Till varje fråga fanns tre alternativa svar och det gällde att sätta 1:a, kryss eller 2:a för vardera frågan. Den som nådde högst antal rätt av de 12 möjliga var Berit Möller i allmänna klassen som nådde 9 rätt. I familjeklassen höll damerna sig väl framme, Sixten Borg hade 8 rätt och Gunnel Hansson samt Lars Nehlin 7 rätt. För att skilja sådana som kom på samman antal rätt anordnades en liten spearat tävling där det dels

gällde att sparka en boll rätt i mål mellan två tegelstenar (en avgörande som onekligen gynade herrarna som i regel är skickligare fotbollshanterare än damerna) samt att kasta ärtpåsar i en uppritad triangel med olika poängmöjligheter.

Resultat:

Familjeklassen: 1) Sixten Borg, 2) Lars Nehlin, 3) Torsten Hansson, 4) Åke Olsson, 5) Sture Andersson, 6) Uno Kristiansson, 7) Robert Dahlgren, 8) Axel Schöön, 9) Allan Jönsson. Av de deltagande familjerna blev de individuellt bästa resultaten: 1) Sixten Borg (8—20), 2) Lars Nehlin (7—31), 3) Gunnel Hansson (7—20).

Ungdomsklassen: 1) John Hansson 7—12, 2) Mikael Hansson 7—6, 3) Ann-Christin Hansson 6—26.

Allmänna klassen: 1) Berit Möller 9—11, 2) Lars Lundberg 8—36, 3) Leif Olsson 8—29.

Pensionärsklassen: 1) Axel och Ellen Schöön.

DEM FÅR LÅNA?

Vem har då rätt att få förbättringslån och hur fungerar detta? Generellt gäller, att lånemöjligheterna bedöms efter lånesökandes ekonomiska ställning och inkomster. Men om den beskattningsbara inkomsten inte överstiger 6.000 kr per år och förmögenheten inte överstiger 40.000 kr, så kan man få låna 10.000 kr räntefritt. Denna summa avskrivs med 10 proc per år. Men om låntagaren av någon anledning måste frånträda fastigheten, förfaller återstående delen av lånet till betalning. Denna bestämmelse har tillkommit för att en ny köpare av fastigheten eller släktingar inte skall kunna göra någon vinst på lånet.



Fr v dekoratör Roland Lööv, fröken Margareta Larsson och urmakare Sune Thulin reser Skurupsbarometern.

RF-barometern visar 13.130 kr

Skurups Lions Club har låtit tillverka en jättestor barometer som på tisdagen monterades på ytterväggen vid Nygrens Möbelaffär vid Kyrkogatan. Denna kommer dag för dag att visa hur mycket som flyter in till Röda Fjäders. På måndagen kl 15 hade inräknats 5.100 kr inklusive de 2.000 kr som Rydsgårds

kommun skänkt. Kl 15 på tisdagseftermiddagen hade beloppet ökat till 13.130 kr.

Nils Brönmark meddelar att det är en del affärer som försäljer Röda Fjäders-lotter som glömt att redovisa hur mycket de sålt lotter för, varför den verkliga summan som hittills inlutit är högre än barometern visar.

SKL 14/4-69

16/4 69
SKL

Gambianskt körkort fin trofè för skånsk jägare!

Sven Erik Rödseth torde vara den ende med hemortsadress Skåne som avlagt gambianskt körkort. Helt nyligen återvände makarna Sven Erik och Vivi Rödseth till Sjöbo med mängder av afrikansk erfarenhet i kappsäckarna. En månads besök i pyttelandet Gambia, till formen

likt ett ben med knöligt knä, har avsatt en klädsam solbränna hos paret, som för SkD berättar om sina reseminnen. Det handlade visserligen om jakt för hr Rödseth — yrkesjägare i 30 år — men vistelsen i Gambia

hade ändå mer karaktären av rekreation och avkoppling för Sjöboparet, som förklarar sig blivit helt fängslade av den nya miljön. Det här var ett bättre alternativ som resmål än t.ex. Mallorca eller Kanarieöarna, menar de.

Först en kortare orientering om Gambia. Ett självständigt land av ungefär Skånes omfång, f.d. brittiskt protektorat med närmare 1 milj invånare. Industrierna är få, folket fattigt. Huvudstaden heter Bathurst och har tre hotell, i hamnen flaggar Britt Wadner och där

kan man också hitta gamla skärgårdskryssaren Saga. Klimatet är behagligt, befolkningen vänligt tillmötesgående. För Sven Erik Rödseth var det inte minst väsentligt i sammanhanget att jakten var fri.

Skicklig jägare som han är blev

bytet bl.a. ett 50-tal duvor, 10 vartsvin och några små krokodiler. En haj fastnade på fiskekroken en bit ute i Atlanten. 10 man fick hjälpas åt för att dra upp den.

— Själv passade jag naturligtvis på att prova jaktlyckan medan min fru skötte filmkameran, be-

rättar hr Rödseth som bl.a. fängslats av de gambianska Man-goverträskan. Vilket fågelliv, en fängslande upplevelse att glida fram på urholkade trädstammar i de vittgrenade kanalsystemen, där blott en harkling från en av de medföljande oyarna hindrade



Sven Erik Rödseth glömde sitt körkort hemma i Sjöbo och blev tvungen att ta nytt när han kom till Gambia. (Foto: Hans Sernert).

Det nyförvärvade körkortet som hr Rödseth tvingades avlägga sedan han glömt sitt svenska hemma i villan i Sjöbo går inte ut förrän 1972 och torde gälla trots att den mönstergille gambianske polis-mästaren stavade Sven som Seven. Frågan är emellertid om inte körkortet smäller lika högt som någon av de rödsethska 16 afrikanska trofeerna.

Körkortsepisoden är något som makarna gärna erinrar sig. 1936 körde Sven Erik upp i Sverige. Det var en bagatell avklarade på 10 minuter. I Gambia gick det mot förmodan inte så lätt utan här handlade det om en formlig mang-

ling i teori följd av en timmes uppkörning opå flertalet av Bathursts smala gator och gränder. Till slut nickade den nitiske inspektören, som på kuppen lärt sig svenska höger och vänster, ja. Betyget för den lätt skakade Sven Erik Rödseth blev hänsynsfull körning med ett gott omdöme.

Därefter behövde inte Sjöboparet få förargliga stopp mitt ute i buschen föranledda av taxichaufförers alltför snällt tillmätta gallonmängd bensin.

En natt sov man i kungen av Jappenis sängkammare. Jappen är en by cirka 20 mil från Atlantkusten. Innan dess hade emeller-

tid makarna träffat 15-åriga Lollo, som var den perfekta guiden och hjälpredan — ett under av servilitet parad med charmerande framfusighet. Han blev så förtjust i Sjöboparet att han från bushen lif-tade in till huvudstaden där Rödseths hade sitt högkvarter. Sitt jakttagande klarade han genom att åka snålskjuts på taket av den rödsethska förhyrda taxibilen. Det var en initiativförmåga som blev uppskattad.

Dessa är några av de minnen som makarna nu kan lagra efter sin sydländska resa ner till trettonde breddgraden. En resa som gav rejäl mersmak, menar de båda.

jägaren från att nedlägga ett prima byte — en 3,5 meter lång krokodil.

SAFARI

Hr Rödseth har tidigare upplevt Afrika ur jägarens synvinkel. För cirka ett år sedan handlade det om en regelrätt safari till Tchad mitt i stekheta Afrika där temperaturer på sådär 55 grader inte är någon sällsynthet.

Han berättar med stolthet om rader av fina trofeer. Som t.ex. en giant eland på drygt ett ton, ett manfår nedlagt i blåskimrande ökenberg, bufflar och en präktig elefanthane, som mötte sitt öde i Centralafrikanska republiken.

— Han blängde ilsket på mig, sedan sköt jag honom bakom örat, konstaterar hr Rödseth.

En förutsättning för jakt är att man verkligen lärt sig behärska sitt skjutvapen, man måste effektivt utnyttja den lilla tid som finns till förfogande. En jägare måste vara kall, jakt är en fin sport, menar han vidare.

Förut hette jaktmarkerna bl.a. Näsbyholm eller Trolleholm. Nu har hr Rödseth blivit verkligen biten av den afrikanska marknaden. Kanske blir det Gambia igen.

SUP
15/4-67

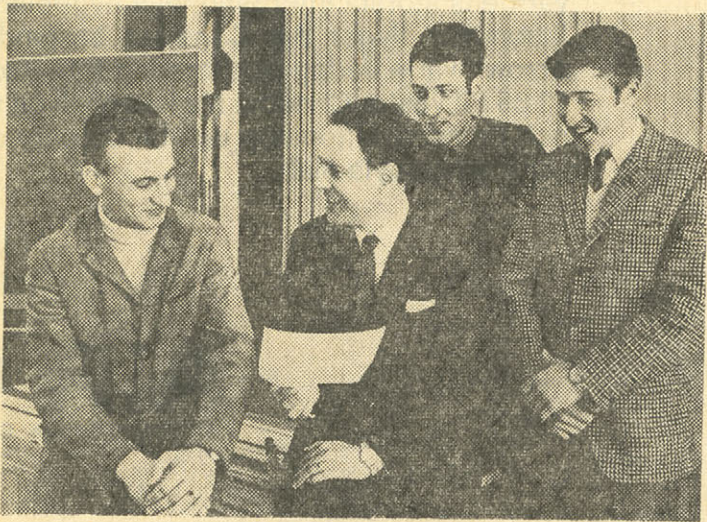
Sista uppropet före Kenyaresan

Rektor Gunnar Knutsson på Skurups lantbruksskola höll på måndagen upprop med den sista kursen som startar på skolan innan rektor själv reser till Kenya på två år, som deltagare i den stora biståndsaktionen "Nordiska kooperativa projektet".

Uppropet inledde en s k förkortad driftsledarkurs och 23 elever från företrädesvis Skåne men också från landet i övrigt mötte upp. Kursen pågår i fem månader och lär vara den enda pågående under sommaren i sitt slag i Skåne.

Den syftar i första hand till utbildning av egna företagare men är också lämplig för vidareutbildning, den kan exempelvis innebära ett steg på vägen mot lantmästarexamen.

S.O.S.
15/4 E



Rektor Gunnar Knutsson omgiven av fr v Torgil Johansson, Klagstorp, Sverker Olsson, Glemmingebro, Eskil Bengtsson, Anderslöv, som är några av de elever som börjar på driftsledarkursen.

Lyckad premiär i nya "Drop in"

Massor med ungdomar från Skurup, Rydsgård och Skivarp "steg på måndagskvällen ombord" på "Drop in" i Skurups Folkets hus. Den nyinredda drop in-lokalen har fått en gedigen inredning från

förliga salongen på den gamla tåg-färjan "Drottning Viktoria". Det är det tidigare kafeet i Folkets hus som har inretts precis som en båtsalong med golv, väggur, armatur, sjökartor och annat från tåg-färjan.

Drop in invigdes egentligen redan på fredagskvällen av samarbetsnämndens i Skurupsblocket ordförande, civilingenjör John-Elvis Vifot som samtidigt gratulerade fritidsnämnden med Sven Hansson i spetsen för det utomordentligt goda initiativet med att inköpa den förnäma inredningen från den gamla färjan som inte längre är i bruk. Till invigningsceremonin hade också inbjudits en del personer från bl a kommunalnämnd, fullmäktige och givetvis även fritidsnämndens ledamöter.

Atmosfären i "båtsalongen" är så äkta så man nästan har en känsla av att Drop in gungar på vågorna.

Drop in kommer i fortsättningen att vara öppen för ungdomar mellan 14 och 19 år. Där kan ungdomarna sitta och diskutera, lyssna på musik eller dansa diskotekdans. Stereoanläggningen är ännu ej färdig så än så länge får de nöja sig med en skivspelare.

S.O.
15/4

Skånska bågskyttar på fältskyttekurs



Unga bågskyttar trimmas på tre dagars kurs i Näsbyholm. Fr v: Christer Engström, Peter Nilsson, distriktskonsulent Erik Hansson samt Ebbe Hansson, samtliga från Trelleborg.

I anledning av årets VM i bågskytte som går i USA och där den internationella fältskytteronden blir något nytt för fältskyttarna har skånska skyttar i helgen varit samlade till ett läger på Näsbyholms skola utanför Skurup. Samtidigt anordnas ett ungdomsläger på samma plats.

De 30-talet ungdomarna lade den nya banan under lördagen sedan

fredagen hade ägnats åt regelinformation och filmvisning. Banan bedömdes enhälligt som bra. Däremot var meningarna om målets placering delade. Det är svårt att placera ut målet för Hunters Rond, då det fordras en skjutlinje för fyra skyttar. Oftast gör träden det knepigt att få fritt skjutfält. Vidare är den helsvarta tavlan svår att sikta på.



Införd i skolrullan blir Ingrid Brorsson Skurup av rektor Lago Grönvall

52 nybörjare skrevs in vid Skurups grundskola

27 flickor och 25 pojkar anmäldes på onsdagen till grundskolans första klass i Skurup. De 52 barnen kommer att indelas i tre klasser av vilka 2 avdelningar kommer att undervisas i Skurups småskola och den tredje i Sandåkras småskola.

Antalet inskrivna barn i år är 13 mindre än i fjol då 65 barn anmäldes till småskolan.

Detta innebär att det ej blir så stora klasser i år och att därmed lärarna har något mer tid till varje elev.

Nästan alla de barn som kommer att gå i Skurups småskola som är belägen vid Tegelgatan kommer att passera Kyrkogatan. På skolstyrelsens senaste sammanträde beslöts att övervakning genom vaktmästare eller andra skall ordnas när småskolebarnen dagligen passerar Kyrkogatan mittför kommunalkontoret på väg till och från skollunchen. Trafiken är där livlig och fordonen har oftast hög hastighet, förmodligen många gånger över den tillåtna 50 km/tim.

Anordnandet av övervakning av barnen när de skall passera den farliga gatukorsningen har säkert hälsats med glädje av alla föräldrar som tidigare haft anledning att vara nervösa för sina barn i vetskap om att de skall passera den livligt trafikerade Kyrkogatan.

Minskning av nybörjare i Skurup och Sandåkra

Det blev en minskning av antalet nybörjare när det i går var inskrivning i Skurup. En omsvängning till ett överskott på "kvinnosidan" kunde också noteras. I år tog rektor Lago Grönvall emot 52 nybörjare, som skrevs in för skolgång i Skurup och Sandåkra. Antalet var i fjor 65 med ett litet överskott på pojkar. Av de 52 nybörjarna var i år 27 flickor. Inskrivningen gick helt enligt de gamla procedurerna men givetvis var nybörjarna mycket spända inför sitt första möte med skolan och rektorn. En och en steg man fram till denne och talade om sitt namn, varpå rektor Grönvall skrev in de blivande eleverna i rullorna. Två klasser med nybörjare startar i Skurup medan Sandåkra får ta hand om en. Skolmognadsprov med samtliga inskrivna nybörjare kommer att anordnas i Skurup fredagen den 25 april efter personlig kallelse.



Rektor Lago Grönvall skriver in lilla Marie Andersson, Skurup, i rullorna.

SUD
17/4 '69

YA 17/4



Danslärare Lennart Rydberg tänjer ut sig för skurupsdamerna och visar hur en av rörelserna skall utföras.

Jazzbalettavslutning i Skurup

Danslärare Lennart Rydberg Malmö som undervisar ett 40-tal olika grupper i Skåne i jazzbalett — en form av motion som på senare år vunnit stor popularitet och fått stor spridning — avslutade i går en kurs med ett 20-tal kvinnliga deltagare i Skurup. Arrangörer av jazzbalett i köpingen har varit Skurups husmodersförening och det var tredje året undervisningen gavs. Påtryckningarna är stora att han skall fortsätta och kan man bara få tillräckligt många deltagare så lär det inte vara omöjligt.

Damerna har under de två terminer, som kursen pågått, hållit på med de svåra men graciösa rörelser

som kännetecknar jazzbaletten. Det är konstfulla men också mycket krävande rörelser vilket var och en kan få bevis för om man tittar på det träningsprogram som danslärare Rydberg genomför med sina elever. Rörelserna är mycket bra för kroppen och grunden ligger hela tiden i rytmen, vilket man tvingas anamma genom den speciella musik som man dansar efter — mestadels jazz.

Ett 20-tal damer har stått anmälda till kursen men på avslutningen deltog endast åtta damer, vilket är i minsta laget. Lennart Rydberg är inte riktigt säker på om han själv kommer att fortsätta eller låta någon annan ta över undervisningen i fortsättningen i Skurup. Han har liksom hustrun Kerstin, som också har jazzbalett, många att undervisa och han har fått avböja en del föreningsars förfrågningar på grund av bristande tid. I sommar skall fö Kerstin och Lennart Rydberg åka till Spanien för att delta i en hårdträning under ledning av Walter Nicks.

Varje termin inrymmer 12 lektioner och i jazzbaletten deltar ungdom från 15 år och uppåt. Första tiden får deltagarna stå vid ribbstolarna för att få in den rätta balansen i sina rörelser. När detta väl är avklarat går man över på ett mera fristående program vars tempo skruvas upp efterhand. Axel- och höft-rörelserna är A och O i jazzbaletten. De fristående rörelserna går efterhand över till förflyttning efter ackompanjemang av lämplig musik.

Husmodersföreningen har tidigare avslutat rytmisk gymnastik för barn i åldern 4-7 år samt nybörjare- och fortsättningskurs i jazzbalett för skolbarn upp till 17 år. Lärare för dessa

grupper har varit danspedagog Gurlil Waerang Malmö och liksom med jazzbaletten skall man inom husmodersföreningen försöka fortsätta undervisningen med tanke på dess stora popularitet. På de senaste kurserna deltog 46 stycken varav ett 20-tal från Rydsgård.



Sune Thulin i Lions Club får klättra högt för att peka ut insamlingsresultatet på barometern.

Många gåvor på näst sista dagen för Röda Fjäders

Insamlingskampanjen i Röda Fjäders tecken går i dag in på de sista timmarna och redan i går kunde man konstatera att skurupsborna satt in en ordentlig slutspurt för att nå ett hedrande resultat. Vid sammanräkningen i går, som inrapporterades till Malmö, hade man fått in 22.300 kr i kassan vilket betyder 100 procentig täckning. Sammanlagt fick man in 4.220 kr i insamlingen på fredagen och en del av denna summa kom i form av gåvor från företag, föreningar och allmänhet.

Lions Club gör en speciell honnör för Skurups folkhögskola, som med sin mycket uppskattade teaterföreställning "En flicka på gaffeln" fick in ca 400 kronor. Företagen och föreningarna har nu också börjat vakna. Två företag har tillsammans skänkt 600 kronor. Sparbankens styrelse lämnade över sitt styrelsearvode på 500 kr, Skurups badmintonklubb 100 kronor, grundskolans idrottsförening 100 kronor samt 100 kronor från lä-

rarföreningen. En anonym givare från Rydsgård lämnade under dagen in 100 kronor.

I går kväll fick Lions Club också mottaga ett konstverk av skurupskonstnären Harald Thelander som troligtvis kommer att auktioneras ut i dag. Samtidigt håller Lions på att lotta ut ett piano som skänkts tidigare i veckan.

De anställda på Nygrens möbelfärfär har hörsammat andra kollegers värdjan genom att skänka sin lördagsavlöning till insamlingen.

Lions Club tog själv över försäljningen i går kl 17 och en timme senare började Sagostundernas orkester sin musikunderhållning i köpingen. I dag håller lionbröderna också själv i försäljningen och Sagostunderna ger sin första konsert vid Majbro 9. Kampanjen håller sedan på till kl 14 och Sagostundernas orkester kommer under dagen att bli spela vid Domus, i Skivarp och Rydsgård samt på torget.

RYDSGÅRD



Fru Marie Sandkvist lägger spjälförband på fru Birgitta Graner under överinseende av instruktör Lars Eric Sjöberg, Ingrid Svensson och Dagny Olsson.

ABC-kurs för lottadamer har avslutats i Rydsgård

Röda korset har under vintern vänt sig till olika föreningar med ett erbjudande att för dessa anordna en kostnadsfri ABC-kurs. I Rydsgård nappade bl a lottakåren på anbudet och i veckan avslutades en 6-timmars kurs under vilken instruktör Lars Erik Sjöberg fungerat som handledare. Under fyra gånger, som man gått igenom de olika momenten i kursen i Kommunhuset, kunde man räkna in ett deltagarantal på ett 20-tal damer.

ABC-kursen vänder sig i första hand till de som är mycket ute på vägarna med tanke på att de skall kunna ta hand om olycksoffer och ge första hjälpen om det skulle hända en olycka. Att kurserna behövs råder

ingen som helst tvekan och instruktör Sjöberg är inte sen att instämma. Lottakårens medlemmar i Rydsgård har fått lära sig blodstillning, hävande av chock samt förbandläggning av ben-, led- och muskelskador. Gången innan avslutningen hade man en fingerad övning där det gällde för damerna att tillämpa alla sina kunskaper vid en tänkt bilolycka.

Fastighetsförvären i Slimminge

Regeringen har ogillat friherrinnan Erna af Ugglas, Skurup besvär över att lantbruksstyrelsen nekat henne tillstånd att köpa Bäckahus 1:2 samt Flathult 1:3, 1:4 och 1:9 i Slimminge socken.

Handwritten signatures and numbers: "A T", "18/4", and "C G".



Irene Jönsson fr v Margaretha Larsson och Christin Larsson blåste för fullt hela lördagen.

Röda Fjädern-aktionen gick över förväntan i Skurup

Samtliga lotter och bilfjädrar såldes ut under lördagen i Skurups, Vennehögs och Rydsgårds kommuner. Det var sista dagen för den stora Röda Fjädern-insamlingen och Lions club kunde på kvällen räkna in drygt 38.000 kronor. Köpingens insamlingsresultat på ca 23.000 kronor betyder en täckning med 245 proc. och en framskjutet placering inom Malmöhus län i kommuntävlingen.

En stor aktivitet rådde under sista insamlingsdagen i tätorterna Skurup, Skivarp och Rydsgård då medlemmarna i Lions club satte till alla klutur för att få slutsålt. På finaldagen var man inne och hämtade nya bilfjädrar i Malmö och även de gick åt som smör i solen. Stånden runt om i köpingen och i de båda andra tätorterna fick under lördagen

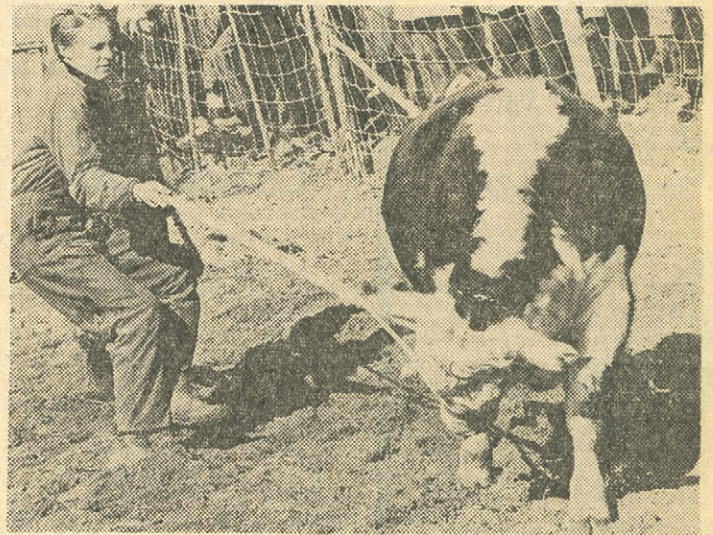
också besök av Sagostundens orkester, som underhöll lottköparna.

Inom Lions clubs arbetsområde såldes bilfjädrar för 6.000 kr, lotter 26.000 kr och i form av gåvor fick man in drygt 5.000 kr. I övrigt inbringade auktioner och ett lotteri på ett piano några nätta summor.

Vemmenhögs kommun fick ett insamlingsresultat på ca 5.000 kr. I Rydsgårds kommun lyckades man skrapa ihop drygt 9.500 kr och i Skurups kommun tog man in 23.000 kr. Den slutgiltiga siffran för hela aktionen kommer med all säkerhet att bli åtskilligt högre då man inom de närmaste dagarna gör slutsummeringen. Man har överskridit alla tänkta insamlingsmål med fin marginal. Lions tackar nu alla bidragsgivare som gjort att man uppnått dessa fina siffror.

A. Q. S. 2 1/4 E

Boskapsauktion på Sillesjö gård



Kvigan Silo Hepsy var på danshumör i auktionsringen

Auktionen på den renrasiga Herefordbesättningen hos godsägare Knut Alvé, Sillesjö gård, Skurup, bjöd på verkliga sensationspriser. Godsägare Gregor Bendz, Nya Skottorp, stod för dagens högsta bud och den inropade yngre kon med kalv vid sidan bytte ägare för 11 000 kr. För de yngre korna med kalvar, inalles nio stycken, betalades från 7 600 upp till 11 000 kr.

Av dessa klubbades två för 10 800 kr, varav den ena gick till godsägare Erling Högberg, Sundby gård Gnesta och den andra till lantbrukare Erik Haldemar, Näsinge, V Karup.

Baldringe gård hörde till storköparna, bla ropade man in tre av de nio korna med kalv. Den 22 djur starka besättningen lockade ungefär 500 personer till auktionen. Intresset var mycket stort och priserna rekordartade. Auktionsförrättarna Bengt Ottosson, Svedala och Bertil Andersson, Löberöd, kunde snabbt avverka djuren. Stamtjuren på 4 1/2 år såldes för 5 000 kr och för ettårstjuren betalades 5 000 och 4 800 kr.

Till Hörby gick dagens dyraste

ettårskviga för 7 200 kr; en köpare från Emmaboda ropade in de två andra kvigorna för 6 200 respektive 4 800 kr. De två obetäckta tvåårskvigorna gick till Gnesta och Alvesta för 5 700 respektive 5 400 kr.

Testamentena. Kammaradvokatfiskalsämbetet har godkänt ett av f lantbrukare Johan Sigfrid Lindahl från Vellinge socken upprättat testamente. Enligt detta skall 20 000 kr överlämnas till Vellinge kyrka och församling samt 5 000 kr överlämnas till Svenska Röda korset. Resten av kvarlåtenskapen skall tillfalla enskilda personer. Han avled i januari i år utan annan arvinge än allmänna arvsfonden. Behållningen var ca 146 560 kr.

A. Q. S. 2 1/4 E



Den 55-åriga forden Johanna fick äran att leda Röda fjädern-kortegen med Skurups Sagostunders musikkår runt i Skurupsbygden. Ägaren och föraren av det gamla åket, Manfred Almqvist (i keps och halsduk), ses här omgiven av lejonen Knut Madsen, längst t. v., och RF-generalen i Skurup, Lennart Gellström, samt längst t. h. Nils Jönsson.

Röda Fjäder-insamlingen i Skurup sprängde barometerns toppsiffra

Röda fjädern-insamlingen i Skurup överträffade alla förväntningar. Så mycket stod klart när den preliminära slutsammanräkningen var klar på söndagen. 38.000 kr pekade då barometern på. Man hade bara siktat på 35.000 kr. Men siffran väntas stiga till åtminstone 39.000 kr när sista bidragen räknats in.

Detta förhöjda "barometertryck" vållade vissa praktiska besvär. Den för ändamålet uppsatta penningbarometern på Kyrkogatan var endast graderad till 35.000, varför man blev tvungna att skarva på en bit. Nu ska den i alla fall räcka till för 40.000 kr.

Den nu uppnådda summan,

38.000 kr., innebär en täckning av 242 procent. Kampanjledningen är mycket nöjd med det resultatet och önskar tacka alla som gjort det möjligt, såväl bidragsgivarna som funktionärerna i alla de organisationer som ställt upp så spontant.

Till lördagens arrangemang hörde en bilkortege med Skurups sagostunders musikkår, som for runt och spelade i Skurup, Rydsgård och Skivarp. I samband därmed sålde Lions-medlemmar lotter och bilfjädrar med en så strykande åtgång, att man var tvungna att rekvirera 100 st. extra bilfjädrar från Malmö.

Men även dessa tog slut på ett par timmar. Av röda fjädernlotterna har sammanlagt 13.000 sålts i Skurup. Samtliga var slutsålda på lördagen.

Det enda som återstår att sälja är en del lotter på ett piano, som

och kommer att inbringa 650 kr.

Ett gott exempel på hedervärda privata initiativ kommer från en 12-årig pojke i Skurup. Han hade egenhändigt snidat några träskålar i teak och alm, som han ville skänka till Röda fjädern. På en

liten auktion inbringade dessa 233 kr.

Röda fjädern-ledningen i Skurup tar alltså fortfarande emot bidrag för om möjligt nå upp till drömmålet — 40.000 kr. — streck-et.

ÖSTERLENFOTBOLL

Någon stabilitet tycks man sannerligen inte få på länge i det österlenska seriemaskineriet. Efter premiäromgångens många sensationella resultat — blev det ungefär likartat i den andra omgången. Vem hade t. ex. vågat sia om att lilla Björstorp — nykomling och för första gång i div. V — skulle vinna hemma över Ystad IF. Och lite längre ner i seriesystemet, i div. VI svarade nykomlingen Knickarp för en av sensationerna genom att vinna borta över Kivik. Löderup norpade en pinne från favorittyngda Skillinge och Bollerup utklassningsvann i Vallby/Salarp. Och längst ner i seriesystemet, i div. VII som hade premiär det här veckoslutet var det tidigare års strykpojke, Svenstorp, som ställde alla tips på örnen genom att hemma vinna med klara siffror över fjorårets div. VI-lag Brantevik.

1969



22/4

1969

AK

Auktionen på Hereforddjur på Sillesjö gård hade samlat en stor publik. På bilden betittas tjuren 21 Amos som klubbades bort för 5.000 kr.

Stigande intresse för Hereforddjur

De nära trettioåriga bifiddjur — av ren Herefordras alla utom tre — som såldes på auktion på Sillesjö gård på lördagen skingrades ut till starka spekulanter från långt avlägsna orter i vårt land. Dessa djur röner allt större efterfrågan

och att det denna gång rädde ett synnerligen stort intresse framgår tydligt av de mycket höga priser som bjöds innan roparen Erik Grönvall lät klubban falla. Säljare var patron Knut Alvé, Sillesjö, av 21 djur och hans broder Claes Alven, Rynge av 6. Det var auktionsförrättarna Bengt Ottosson i Svedala och Bertil Andersson i Löberöd som ansvarade för auktionen och som tillsammans

med säljarna torde ha anledning att känna sig nöjda med dagen.

Det rädde ett soligt och fint väder. Stämningen var god och allt gick liksom av bara farten. Man startade med att sälja en 4 1/2 års Herefordtjur — en renrasig kraftig knippel som för fortsatt avel blev inropad för jämnt 5.000 kr. Av de nio renrasiga Herefordkrona hade de flesta sin kalv vid sidan och den bäst betalda gick för 11.000 kr till Nya Skottorp i Vallberga i Mellansverige.

Två såldes för 10.800 kr, den ena till Sundby gård vid Gnesta och den andra till Mälinge gård i V. Karup. Lantbr Sture Olsson på Gränsboda i Simlinge vid Trelleborg köpte också en av de bättre och fick för den ge 10.200 kr. Till Mossarps gård i Löberöd gick en ko för 9.800 kr och Baldringe gård

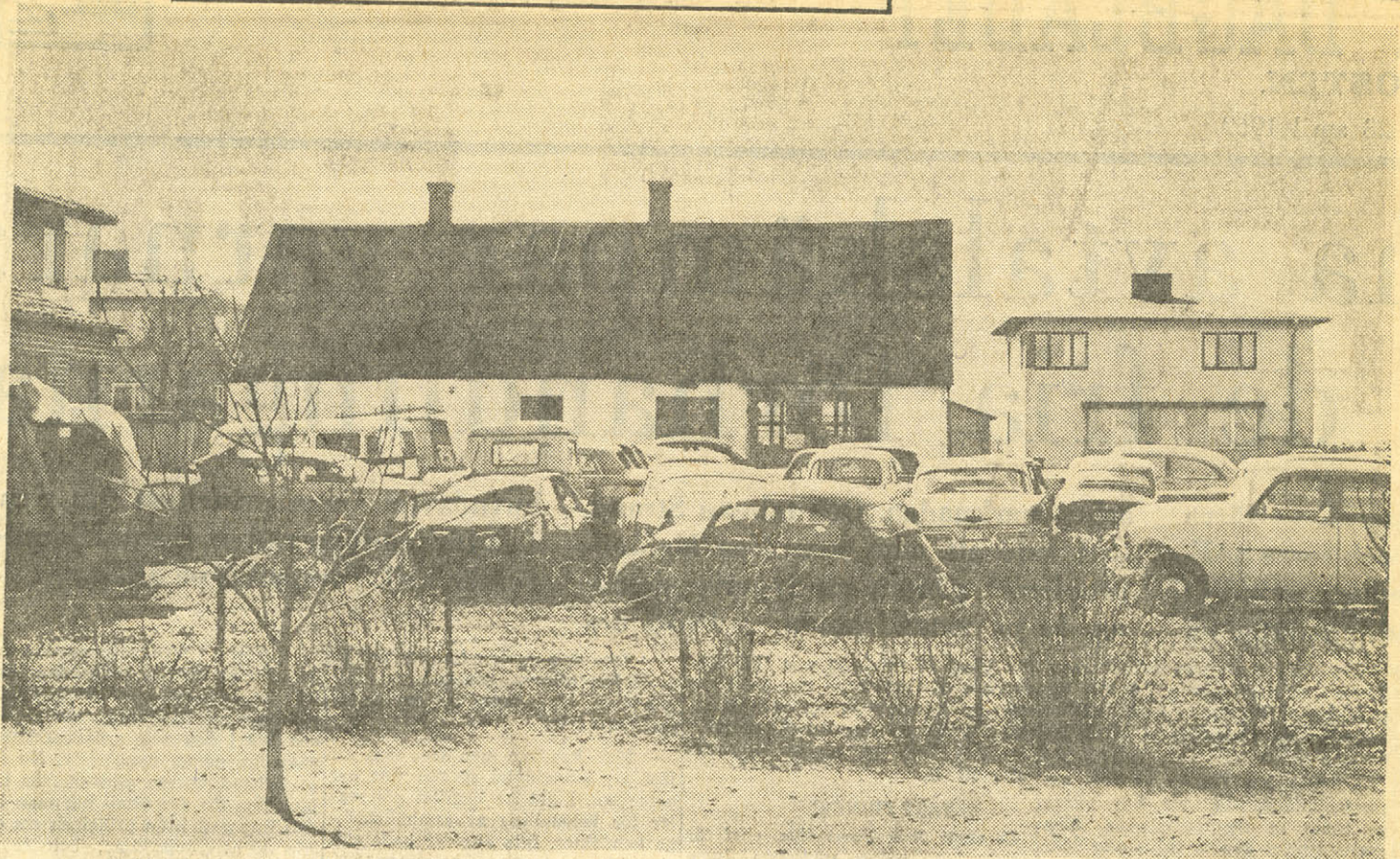
köpte två för 9.600 kr resp 9.000 kr jämt, nästa två för 7.600 kr och 5.500 kr gick också till Baldringe gård.

Två kvigor födda 1967 gick obetäckta till Alvestad för 5.700 kr och Gnesta för 5.400 kr. Synnerligen bra betalda blev tre ettårskvigor som kostade 7.200 kr, 6.200 kr och 4.800 kr och hamnade i Hörby och Emmaboda.

Tre renrasiga Herefordtjurar fick sin nya hemvist i Fjälkinge, Veberöd och Vinslöv för priser mellan 3.900 och 3.400 kr.

Av Claes Alvens Hereforddjur i ettårsåldern gick den dyraste till 5.000 kr. Tre kvigor i korsning med låglandsdjur betalades med priser mellan 3.100 kr och 2.700 kr. Nästa förmåliga Herefordbesättning säljes på Rutsbo gård den 3 maj.

Göran



I tio år har det här skrotupplaget stått utan åtgärder

När skall skrotbilarna flyttas? Grannarna störs av stora råttor

— I närmare tio år har det här fula skrotupplaget funnits här, utan att myndigheterna gjort någonting åt det! Det kritiserade skrotupplaget ligger mitt i ett villakvarter vid korsningen Spetsgatan—Svaneholmsvägen i

Skurup. Nu har det anmälts till länsstyrelsen i Malmö. Bakom skrivelsen står tre fastighetsägare i Skurup, som länge har lidit av den fula utsikten. — Dessutom förekommer ohyra i massor, hävdar fastighetsägarna.

23/4 69

Skrotupplaget ägs av Blennows bilfirma. Tomten ägs sedan ett år tillbaka av köpingen. Nu har bilfirman flyttat till Norrgatan i Skurup, men skrothögen ligger fortfarande kvar.

Hälsovårdsnämndens ordförande Gunnar Hansson deklarerar att man inom köpingen ser allvarligt på miljöfrågorna och berättar att man planerar att sanera skrotupplagen och flytta ut dem till ytterområdena.

Det önskar också fastighetsägarna och de väntar nu bara på att köpingen och länsstyrelsen ska skrida till verket.

En av de missnöjda fastighetsägarna är Karl Månsson. Hans villa ligger mitt emot skrothögen och när han sitter på sin glasveranda har han en god utsikt över de gamla bilarna.

— Inte är det vackert precis, säger han. Det är underligt att inte köpingen gör någonting åt det. Det skymmer ju inte bara utsikten. Min granne, fru Nilsson, har sett massor av råttor och några av dem har t o m trängt sig in i deras garage. Det är verkligen på tiden att någon kommer och inspekterar skräpet och flyttar skrotet.

Fru Hilda Nilsson instämmer med Karl Månsson. Hon berättar att hon och hennes son nu har placerat ut rättgift i garaget.

— Massor av råttor springer där, säger hon. Det är verkligen otrevligt. Jag har mitt fönster mitt emot, och hela dagarna ser jag dom här gamla fula bilarna och alla kattor som jagar råttor här. Hälsovårdsnämnden borde verkligen göra någonting åt saken.



Old boys orkester i Skurup: Fr v Bengt Persson, Algot Persson, initiativtagare till orkestern Gert Larsson, Sten Nilsson, Kjell Jakobsson och sittande Bertil Hansson.

Ny skurupsorkester på första träffen

Från TV känner vi alla till den berömda blåsorkestern Bleckhornen. Utan jämförelser i övrigt har nu Skurups Sagostunder startat en orkester som skall få en likartad sammansättning och som hade sin första sammankomst på tisdagskvällen. Idén till orkestern kläcktes av Sagostundernas ungdomsledare Gert Larsson.

En del återbud gjorde att man nu inte kunde få en sammansättning för den första övningen som istället blir torsdagen den 8 maj i Folkets hus. Istället fick man ägna sig åt att diskutera den nya orkesterns framtid — det blir även offentliga framträdanden — och åt att lufta gamla musikminnen. I orkestern finns både gamla sagostundare och amatörmusiker som har lärt sig konsten på annat håll. Fler musiker är mycket välkomna betonar Sagostunders ordförande Wiggo Karlsson för arbetet.

Orkestern som blir ett komplement eller en motvikt, hur man vill ha det, till Sagostunders ungdomsorkester, har som lärare och dirigent musikdirektör Harry Gullstrand från Ystad som också

är lärare i ungdomsorkestern. Träning blir det förmodligen en kväll i veckan.

Fd brandchefen i Skurup får gratifikation

Skurups fd brandchef, Hjalmar Larsson, får sin gratifikation, sedan ärendet valsat runt i nämnderna länge och väl. Brandstyrelsen som först fick Larssons begäran om gratifikation, vilket stadsarkitekt Möller och skorstensfejaremästare Modeer fått, remitterade nämligen skrivelsen till länenämnden som dock inte ville avge yttrande i ärendet. Besked om detta delgavs kommunalnämnden, vars au därefter återremitterade ärendet till lönenämnden med påpekande att denna hade skyldighet att avge ett konkret förslag i gratifikationsfrågan. Allmän betänksamhet i fråga om utdelandet av kommunala gratifikationer visade sig därvid föreligga inom lönenämnden som inte desto mindre räknade fram 1.200 kr årligen som ett skäligt belopp med tanke på Hjalmar Larssons värdefulla insatser. Pengarna borde lämpligen utgå från 1 januari 1969, tillfogade lönenämnden. Kommunalnämnden har nu beslutat föreslå fullmäktige bevilja gratifikationen, dock att utgå först 1 januari 1970 eftersom Larsson felaktigt har fått ut ett arvodesbelopp motsvarande årets gratifikationssumma.

Nej i kommunalnämnden till Stor-Skurup 1971

Med fem röster mot fyra beslöt Skurups kommunalnämnd föreslå kommunalfullmäktige att stäcka i stäv mot önskemålen från Rydsgård och Vemmenhög fatta principbeslut om kommunsammanslagning först 1974. Grannkommunerna har redan klubbat sina principbeslut som går ut på sammanläggning 1971.

Förslag om samgående 1974 framlades av Edvin Ahrling och om 1971 av Torsten Hansson, som fick stöd av Gunnar Hansson. Denne uttryckte i sammanhanget sin förvåning över att Ahrling som tidigare arbetat för sammanläggning 1971 nu ändrat ståndpunkt. Ytterligare ett uttalande för den tidigare sammanläggningen gjordes av Sven Sjösten som representant för den borgerliga partigruppen, medan hrr Albert Jönsson och Helge Persson tyckte att samgåendet gott kunde anstå. Vid proposition fann ordföranden Ahrlings förslag vara i majoritet och votering begärdes omgående av Torsten Hansson, som dock fick inregistrera en knapp förlust.

E 23/4 arbetat
12

Torsd.—fred.—lörd.

KÖPCHANS

KLÄNNINGAR fr. . . 19:75
KJOLAR — BLUSAR

Ca 200 st. svala och
fräscha

KLÄNNINGAR fr. 17:95

Restplagg i BARNKLÄDER
EXTRA BILLIGT

Dressar fr. 19:90

Klänningar 1—5 år,
fr. 7:90

Långbyxor — Jumpers
m. m.

SABRINA TEXTIL AB

Svaneholmsvägen 2
(f. d. BO-radio) SKURUP

Scoutvesper i Skurups kyrka

S:t Georgsdagen högtidlighölls av Skurups scoutkår med vesper i kyrkan. Kåren var talrikt representerad och dessutom hade många anhöriga infunnit sig för att övervara högtiden. Sedan ungdomarna tågat in i kyrkan med fanborg i spetsen följde en kort andaktsstund som leddes av komminister Claes Isberg, Ö Vemmenhög. Med utgångspunkt från liknelsen om den barmhärtige samariten talade han fängslande och medryckande till ungdomarna och erinrade dem om att alltid visa tjänstvilighet och tacksamhet. Komminister Isberg förrättade även altartjänsten och vid orgeln medverkade kantor Bengt Olsson, Svedala.

Någon upptagning av nya scouter förekom inte i år utan efter vespern i kyrkan skedde samling i scouternas egen gård, Pilevallen.



Lotta Sernert i en fritidsdress med lång väst och långbyxor. Gunilla Thelander bär en festklänning i svart rips med vackert veck- och knapparrangemang i ryggen.

Vackra kläder för skön sommar visades på husmödrarnas soaré

Söta, lättburna sommarklänningar i bomullsjersey, triceljersey och orlonjersey men också festbetonade overaller med vida byxor och plagg i indiskt handvävt råsidan visades när en publik på 130 personer i går kväll samlats till Skurups husmodersförenings vårsoaré på Svaneholm. Från

kylan och den snåla blåsten ute nådde publiken våren inomhus, där Wickmans beklädnad i Skurup med direktör Ove Wickman som konferencier presenterade vårens och sommarens mode.

Skurups husmodersförenings ordf. fru Signe Madsen hälsade välkommen, och modevisningen inleddes som sig bör med dräkterna och de figurnära kapporna. Man kunde också beundra sportiga nappakappor i trenchcoatmodell och popplinkappor samt förstas kjolar, blusar, jumpers och långbyxor.

Materialet i sommarens klänningar var främst diolén och crimplene men också bla bomullsjersey, triceljersey och orlonjersey.

Overallerna för fest med sina vida byxor och iögonenfallande mönsterring väckte berättigad uppmärksamhet, och det gjorde även en svagt gul complet med klänning och kappa i indiskt handvävt råsidan. Samma material återfanns i en av dräkterna.

Visningen omfattade 100-talet plagg, där tunika och långbyxor givetvis inte saknades. Även baddräkter ingick i kollektionen, och det fanns vidare ateljésydda festklänningar och to m en kortkort brudklänning i bomullspets.

Vår mannekängernas frisyrer och peruker i såväl europeiskt som asiatiskt hårt svarade damfrisör Gudrun Sernert Skurup, som också presenterade den nya stretchperuken.

Efter visningen överräckte direktör Wickman en röd ros till var och en av mannekängerna.

Husmodersföreningens egen sångkör underhöll under kvällen med sång under kantor Jan-Olof Rydströms ledning. Körens repertoar bjöd på en musikalisk resa genom åtta länder.

BYDSCÅRD

Nattfrost förstör rapsen

Oro bland skånska odlare



Ännu är de skånska jordbrukarna inte panikslagna över den sena våren, men på sina håll är situationen långtifrån den bästa: Nattfroster har gått hårt åt rapsen, och på något håll funderar man på att köra upp rapsfälten.

Situationen är oviss, och vad man längtar efter framförallt nu är värme. Den tidiga potatisen har redan satts på Bjärehalvön och bör ha utsikter att klara sig.

Tyvärr ser väderlekssituationen för de närmaste dagarna knappast lovande ut. Den värme som finns sydpå har svårt

för att tränga sig fram, och kylan norrut gör sig hårt gällande.

Jordbrukskonsulenterna i de båda Skånelänen hävdar dock att man inte bör gripas av panik. Visserligen är våren sen, men man får inte överdriva farhågorna. Växtligheten ligger just nu stilla och väntar på värmen.

Bilden: Höstraps sådd den 20 augusti i fjor körs upp med kultivator för att man skall kunna så korn i stället. T.h. rättare Lars Malmström, Skurups lantbruksskola.

Åhå 29/4-69

Unik journalistutbildning vid skånsk folkhögskola

En ny och originell form av journalistutbildning kan man få på Skurups folkhögskola i södra Skåne där den pågår för andra året i rad. Det är den enda av sitt slag i Sverige, det finns visserligen liknande kurser på ett fåtal andra folkhögskolor, men då ligger tonvikten på teoretiska skolämnen. Den ettåriga kursen är avsedd som ett komplement till Journalisthögskolan.

Lektionssalen, som är inredd i en gammal herrgårdsliknande byggnad, är utrustad med en teleprinter, telefoner och skrivmaskiner. Det skapar en äkta stämning av redaktion, med ihärdigt knattrande maskiner och telefonsignaler. Tre journalister undervisar förutom de ordinarie lärarna. TT:s nyhetstelegram som teleprintern spottar ut används vid de helt realistiska dagsövningarna då man färdigställer en hel tidning. Eleverna får prova på att göra egna artiklar, enkäter, utredningar, recensioner och s.k. rewriting. På torsdags-

kvällarna har man en nattredaktion så att man i tid får vänja sig vid att arbeta på natten.

På kursen går 19 elever från Skåne till Norrbotten, med de mest skiftande bakgrunder och åldrar. Teoretiska undervisningen är likvärdig med den på folkhögskolans tredje årskurs och därmed äger man formell kompetens för ansökan till journalistinstitutet. Vid en praktikvecka placeras eleverna ut på olika dagstidningar för att under en tid försöka tillämpa sina kunskaper. I kursplanen ingår också studiebesök på ett flertal tidningar, fotografering, typografi, nutidsorientering, presskunskap m.m.

Rektorn på skolan, Bertil Järnström, som är initiativtagaren till kursen fick idén till den under ett besök vid en norsk folkhögskola. Rektorn svarar för övrigt för engelskundervisningen och det gör han med den äran. Under ca hälften av engelsklektionerna får eleverna lyssna till så kallade "songs"

engelska och amerikanska folksånger samtidigt som de lär sig texterna med åtföljande glosförhör. Denna form av undervisning är populär hos eleverna.

Till journalistkursen får i princip vem som helst söka, men antas först efter arbetsprov och intervju.

Eftersom kursen är så ny är den ännu inte känd hos arbetsgivarna som stundtals står undran-

de inför vad eleverna verkligen går för. Det har diskuterats om den kan vara jämförbar med Journalisthögskolan.

En fjolårselev ger här sina synpunkter på den saken och hur han har uppfattat kursen. Hans utsagor får tala för sig själv.

Lars Westerberg, arbetar numera som redaktör på Sydsvenska Dagbladet: "Kursen var i stort sett bra och värdefull för yrket, speciellt som undervisningen var så realistisk och praktiskt upplagd. Dock kunde man önska att

Skurup vid en konferens i Malmö på lördagen.

-Läsningens bromsar har funnits sedan 20 år tillbaka men ännu har de inte kommit i produktion, sade Skiöld.

Generaldirektören förklarade att bedömningen av förarproven på sikt bör läggas på körskolorna.

Han ansåg också att det är ett alldeles för kort steg från den skyddade undervisningen i skolorna till den dag da det är fritt fram med det nya körkortet.

den innefattade en aning mer teori och språk."

- Jag kan inte finna någon anledning att söka till Journalisthögskolan efter en sådan kurs. De elever som kommer ut från högskolan har inte samma praktiska erfarenhet, är enligt min mening mera hämmade och okunniga i sitt arbete. Dessutom tycker jag att det är fel att man äger tillträde till Journalisthögskolan utan praktik. En praktik är mycket värdefull eftersom man då upptäcker om man har läggning för yrket och får en stomme att bygga studierna på.

- Den bästa journalistutbildningen tror jag dock skulle vara en kombination av studier på den samhällsvetenskapliga institutionen på universitetet samtidigt med praktik på en tidning.



En stunds nutidsorienterande tidningsläsning innan dagens redaktionsarbete sätter igång.

119-64

Norra Skåne

Hässleholms Tidningen
med Kristianstadsupplagan
Grundad 1899

Telefon växel riktnummer 0451

14200

Chefredaktör och ansvarig utgivare
Einar Ohlson

Redaktionssekreterare
Axel Lundius

Annonschef
Gösta Nilsson

Prenumerationspriser 1969

Helår	120:—
Fyra månader	42:—
En månad	12:—

Hässleholm 1969 Norra Skånes Tryckeri

Vackra vårkläder på Skurupssoaré

150 medlemmar i Skurups Husmodersförening fick i samband med vårsoaren på Svaneholms slott på onsdagskvällen noga insyn i vårens mode genom en magnifik visning arrangerad av Wickmans Kläder i samarbete med Sko-Magasinet och Gujes Damsalong.

Medan Gunilla Thelander, Majken Mårtensson, Inger Bengtsson, Maj-Britt Hansson, Estelle Larsson, Lotta Sernert och Ann-Christin Wickman visade kläder, skor och postischer berättade direktör Ove Wickman utförligt och intressant om kvaliteer mode och priser.

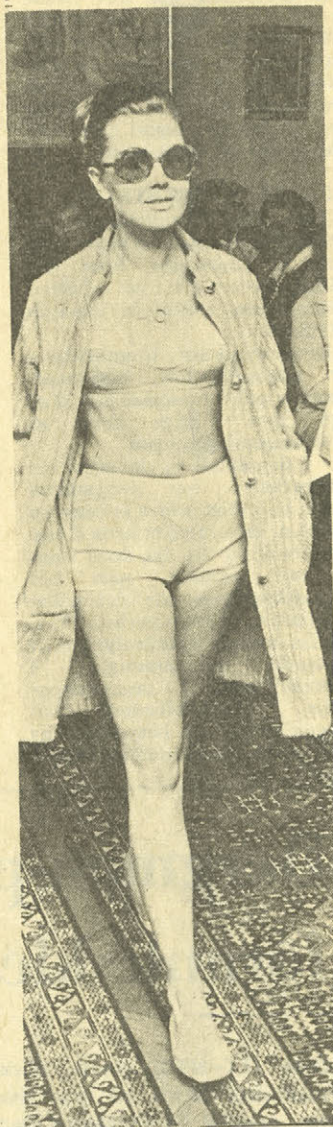
Visningen började med dräkter och figurnära kappor, samtidigt som damerna njöt av kaffe och kakor kunde de låta sina ögon njuta av sportiga nappakappor i trenchcoatmodell och terylene-poplin-, diolenpoplin och bomullspoplinkappor i färgerna ljusbeige, guldbeige, svart, rött och marinblått.

Av de många tjugiga klänningar som visades beundrades särskilt käcka bomullsklänningar från Almedahl. Materialet i sommarens klänningar var främst diolen och crimplene men också bomullsjersey, triceljersey och orlonjersey. Starka applåder fick de yngre flickornas visningar av overaller för fest med vida byxor och färg- och formstark mönstring. Som omväxling visades då och då badkläder eller ateljesydda festklänningar. Till sist visade Birgitta Persson en kortkort brudklänning i bomullspets under ackompanjemang av en bröllopsmarsch av kantor Jan-Olof Rydström vid orgeln.

De skor och andra skodon som visades till kläderna kom från Sko-Magasinet.

Mannekängerna var inte endast klädda i olika plagg från den ena visningen till den andra utan även i olika frisyrier. Gujes Damsalong lät nämligen visa modeperuker och stretchperuker i olika färger, samt postischer.

Husmodersföreningens ordförande, fru Signe Madsen avtackade därefter konferencier Ove Wickman och påminde också om att det var 16 mannekänguppvisningen i samarbete mellan Wickmans och husmodersförening



Estelle Larsson visar badmodet

— således en kär tradition.

Ove Wickman tackade så mannekängerna och tolkade sin glädje över att de skött sig fint genom att överlämna en röd ros till var och en av dem.

Efter modevisningen underhöll föreningens egen sångkör med ett knippe melodier från åtta europeiska länder under ledning av kantor Jan-Olof Rydström.

Handwritten signature 25/4-69

Skivarp - Rydsgård



Bakom Nils Kullberg som lyfter ned kannorna från mjölkabordet skymtar den ena av fastigheterna Skramlan. Vägen dit är lång, krokig och backig.

Originella ortsnamn på Rydsgårdskartan: Klämman, Skramlan och Kakan

Hur ser det ut i "Kakan"? Det är en ort som finns utsatt på kartan några kilometer norr om Slimminge samhälle i Rydsgårds kommun. Vägen som leder dit är krokig, smal och slingrande. Den sträcker sig delvis upp mot Romeleåsens sydsluttning. Det är inte särskilt svårt att hitta dit. Alla vet var Kakan ligger.

Men ortsbefolkningen rättar oss genast när vi nämner ordet Kakan. Det heter inte Kakan även om det står så på kartan utan det heter Kagan. Det har det gjort så länge ortsbefolkningen kan minns. Kagan visar sig vara en prydlig jordbruksegendom som äges av Sven Gunnarsson.

Vet Gunnarsson varför egendomen heter Kagan eller som det står på kartan Kakan? Det ordet förknippar man ju närmast med något läckert som man äter till kaffet.

Sven Gunnarsson kan ge besked om namnet:

— Alldeles i närheten av vår egendom har legat en skola som nedlades år 1943. Den skolan hette Kage härads skola. Och av det kan man dra slutsatsen att det en gång funnits ett härad som hetat Kage härad. Men varför just denna gården har fått namnet Kagan är jag inte säker på kanske för att den låg precis på gränsen till gamla Kage härad?

TVA SKRAMLOR

Kagan är en gammal släktgård som gått i arv i tre generationer.

Inte alls långt från Kagan ligger Skramlan.

I Skramlan bor lantbrukare Nils Kullberg. Han berättar att

TEXT:
TORSTEN HANSSON

BILDER:
HANS SERNERT

det finns två Skramlor. I den ena Skramlan bor han med sin familj. Den andra Skramlan är en f.d. jordbruksegendom, där jorden är fränsåld och vars byggnader nu användes som fritidsbostad.

Det är Evert Gjörup, Malmö



Sven Gunnarsson har ärvt egendomen "Kagan" efter sin far som ärvde den efter sin far . . .



Ivar Andersson i Klämman visar en mycket prydlig karta "öfver ägora till insockne frälsehemmanet nr 1 1/8 Klemman uti Wemmenhögs härad och Slimminge socken" präntad år 1863.

som äger den Skramlan. Fru Gjörup har intressanta saker att berätta:

— Vi har använt Skramlan som fritidsbostad i 5 år. Vår son har gjort efterforskningar vid arkivet i Lund om orsaken till att husen heter Skramlan. Han har kommit fram till den slutsatsen, att namnet måste ha kommit till på den tiden då Skåne hörde till Danmark. Han ämnar göra nya efterforskningar i arkiv i Köpenhamn.

— Hur trivs ni i Skramlan?

— Vi trivs mycket bra. Det är en högt belägen plats på Romeleåsen med utsökt vacker utsikt. Naturen däromkring är märklig, spännande och frisk. Där är det ofta blåsigt, men där

finns raviner, ljuvliga skogsdungar, småbäckar, kär och mycket omväxlande natur som vi tycker om, vi stadsbor.

Vårt Skramlan och Nils Kullbergs Skramla har en gång i tiden hört samman och utgjort en enda större egendom.

Från Skramlan har man god utsikt över vidderna söder om Romeleåsen och då bla över något som heter Klämman. Klämman ligger djupast ned i dalsänkan. Vi åker dit ner och lantbrukare Ivar Andersson hälsar välkommen till Klämman. Det är en stor prydlig jordbruksegendom mycket vackert belägen. — Varför heter den här gården Klämman?

Ivar Anderssons egen teori är den att namnet Klämman har uppkommit genom att i norr finns Romeleåsens relativt branta sydsluttning och i söder och väster stora backar och höjder. På så vis kan gården betraktas ligga inklämd mellan stora höjder. Detta är Anderssons egen teori. Han plockar fram en mycket prydlig karta över egendomen Klämman. Rubriktexten till den ytterst välgjorda kartan lyder så här: Karta öfver ägora till insockne frälsehemmanet nr 1 1/8 mantal Klemman uti Malmöhus län, Wemmenhögs härad o. Slimminge socken, upprättad år 1863. Om man sammanbinder Klämman, Skramlan och Kakan bildas en triangel vars trubbigaste spets pekar rakt mot norr.

RYKTET LJUGER!

Macleans minnessten flyttas inte

Ryktet ljuger, när det säger att monumentet över Rutger Macklean vid väg 11:s södra sida ett par kilometer nordväst om Skurup och mittför infarten till Svaneholms slott måste flyttas för vägens breddning. Detta bekräftar för arbetet ingenjör Erik Låndegren vid Vägförvaltningen i Malmö.

— Det har heller aldrig varit tal om att breddningen skulle behöva få den konsekvensen för monumentet. Det kan stå där det står och just förbl det lägger vi pietetsfullt ett täckdike. I övrigt ska diken ligga öppna på båda sidor vägen.

Det falska ryktet har fått näring av påstående om monumentets nödvändiga flyttning både i en del dagstidningar och i ett telegram från TT.

Monumentet hade annars inte varit svårt att flytta. Vårre hade det varit med de fyra väl tuktade lindar som står inhägnaden, i varje hörn.

Rutger Macklean levde 1742—1816 och texten på minnesstenen erinrar om hans stora insatser som jordbruksreformator (enskiftets skapare), som skolgrundare och som politiker. Sin största berömmelse fick han givetvis som enskiftets skapare.

Monumentets tillkomst 1858 har en nog så fascinerande bakgrund, omtalar vår främste Mackleankännare, intendenten på Svaneholms slott, Eric Mårtensson, för arbetet. Stenen restes på tillskyndan av den finlandfödde (Vasa) professorn Johan Rabbén som med ytterligare ett par stora initiativ verkade för att hugfästa den store jordbruksprofetens minne.

Dessa Rabbéns ytterligare två stora initiativ efter Mackleans död var: 1) Han förmådde dåvarande godsägaren Carl Hollenborg på Svaneholms slott att bekosta bok-

hyllor för Mackleans bibliotek som Rabbén hade funnit på slottsvinden där böckerna låg nedpackade, 2) Han bekostade tryckningen av Mackleans manuskript till "Lärobok i lantbruk för Skurups socken" som utkom 1854. Macklean hade skrivit manuset färdigt men rycktes bort innan han själv hann trycka boken.

Efter att först ha verkat som medicinprofessor i Lund blev Johan Rabbén husläkare på de skånska godsens under en ambulerande tillvaro som förde honom även till Svaneholm, berättar Eric Mårtensson vidare. Här kom han efter sin upptäckt av Mackleans bibliotek att fascineras av godset todögare herre och arbetade på skilda sätt för att Mackleans minne skulle bevaras även med ett ståtligt monument vars placering inte var en tillfällighet.

Macklean blev känd som vägbyggare, om än i denna roll mera lokalt. Som framgår av hans skifte-skarta från 1785 rätade han ut och breddade Svaneholms gamla kyrkstig. En följd härav blev den rätta vinkeln där infarten till slottet möter stora vägen Malmö—Ystad och där monumentet placerats.

År 1906 blev tillfartsvägen nedskuren ganska djupt till sin nuvarande sänkning, då genom greven Augustin Ehrenswärds försorg. Att tillfartens allmällé i dag börjar först uppe på krönet en bit in från stora vägen för att sen fortsätta fram till slottet beror på att de sydligaste almarnas rötter sprängde stenskoningen varmed almarna miste sina "fotfästen" och blev lätta offer för hårda stormar. De sista almarna i detta det sydligaste avsnittet dukade under för den ryska oktoberstormen i försjor.

En av stenarna i skoningen, märkt AE 1906 för att minna om nämnde Ehrenswärd, har försvun-



Macleans minnessten ska stå kvar! När man kommer från skurupshället på väg 11 ter sig monumentet, rest 1858, så här. I inhägnaden står fyra väl tuktade lindar, en i varje hörn.

nit och inte kunnat återfinnas, trots Eric Mårtenssons febrila letande.

Mårtensson, som är både riksantikvariens och Naturskyddsföreningens ombud i trakten, håller på med

en licenciatavhandling om Macklean. Vem annars? Vid sidan av lundastudierna tjänstgör han tillfälligt

som lärare i modern litteratur modern historia och filosofi vid Skurups folkhögskola.

Special-
demonstration av

Zenith symaskin

I dag, i morgon
och onsdag

Zenith Automatic
symaskin syr raksöm,
sick-sack, sick-sack med
mellanstygn, blindstygn
och slingerstygn.
20 olika mönstersömmar.
Avtagbart arbetsbord.
2 års garanti.
Vikt ca 11 kg.

Hjärtligt välkommen

 **DOMUS**

SKURUP

Bara 3 dagar
kvar!

NU 30 %
RABATT
ISBERGS LIVS

Västergatan, Skurup

Klagomål mot elräkningar Kritiken oftast oberättigad

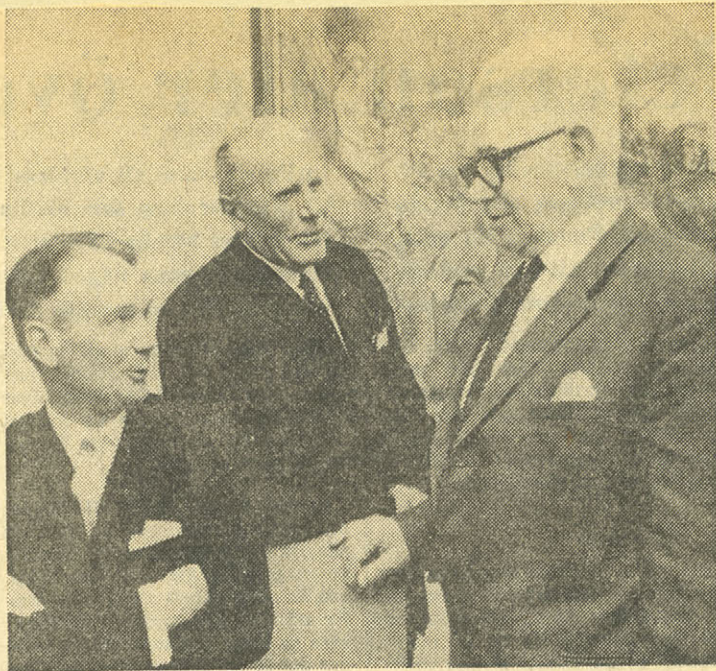
El- och vattenräkningar för första kvartalet har distribuerats i dagarna och det betyder åter klagomål mot avgifter, som man ibland tycker är alldeles tokiga. Skurup har ju numera ett system med preliminära avgifter under tre kvartal varpå avläsning sker det fjärde. Då blir också beloppet justerat efter det verkliga resultatet, antingen det nu blir uppåt eller neråt. Tydligt är att systemet ännu inte fungerar hundra procentigt men mycket av kritiken återfaller nog på de klagande själva, anser man hos berörda instanser.

På kommunalkontoret håller man med om att övergången till databehandling ställde till en hel del problem i början. Felaktiga avgifter och även dubbeldebiterade sådana var det gott om. Nu flyter emellertid det hela åtskilligt bättre och några större felaktigheter förekommer knappast längre. Det fordras dock mycken kontroll och för kommunalkontorets del har den här omläggningen inte

är detta i samband med slutjusteringen, då det är många som tycker att de fått alldeles för hög avgift. Då blir det uttryckning av elverkets mannar för att kontrollera mätarna och så gott som alltid visar det sig att dessa visar helt rätt.

I samband med de generella debiteringarna vill elverksföreståndare Gunnar Nilsson ge ett gott råd, speciellt till nyinflyttade hyresgäster: anmäl er till elverket för fastställande av avgiften. I annat fall kan det hända att datamaskineriet fortsätter att debitera på samma sätt som tidigare och har den förra hyresgästen varit storförbrukare blir det alltså för hög avgift debiterad.

Samma sak gäller för dem som får för låg avgift under de tre första kvartalen och alltså råkar ut för en hög räkning det fjärde. Anmäl detta så blir den preliminära avgiften justerad och obehaget kan klaras upp. Totala årsavgiften blir förstås densamma i vilket fall som helst men idealen är att få en så jämn debitering som möjligt. Om dessa råd följs skulle många klagomål gå att undvika, klagomål som alltså oftast visar sig oberättigade.



Sparbankens dir. Ake Bokander samtalar med nye styrelseledamöten Yngve Nyström, Skurup, samt avgående Anton Andersson, Solberga.

Nytt reglemente blev antaget vid sparbankens årsstämma

Det nya reglementet för Skurups sparbank antogs utan diskussion vid årsstämman med huvudmännen. Före beslutet hade stämmodeltagarna fått lyssna till ett anförande av Jan-Evert Green från sparbanksföreningen, som redogjorde för de nya bestämmelserna och anledningen till de ändrin-

gar som skett. Dessa har främst för-
anletts av den nya banklagen, som
ger vidgade möjligheter för alla
bankinstitut att konkurrera på lika
villkor. Beslutet om reglementsänd-
ringen skall konfirmeras ännu en
gång och det kommer att ske vid
extra stämman inom kort.

I samband med årsstämman lämna-
de en av styrelseledamöterna i ban-
ken sitt uppdrag. Det var Anton An-
dersson, Solberga, som avgick av äl-
dersskäl efter tolv års arbete i styrel-
sen. Han efterträddes av Yngve Ny-
ström sedan votering måst tillgripas.
Hr Andersson avtackades och vid den
efterföljande middagen fick han även
ta emot en blomsterbukett av verket
dir i sparbanken, Ake Bokander.

Stämmoförhandlingarna leddes av
styrelsens ordf. Jan-Olof Olsson, Per-
segård och gick i lugnets tecken, men
så har det också varit ett framgångs-
rikt år för banken, vilket framgick av
den i YA tidigare refererade verk-
samsberättelsen. Speciellt insätt-
ningen hade ökat markant under
1968. På styrelsens förslag beslöts an-
slå 5.000 kr av vinsten till allmännyt-
tiga och välgörande ändamål medan
resten, 145.724 kr överfördes till re-
servfonden. Nämnas kan också att
den av kungl bankinspektionen för-
ordnade revisorn, Erik Hultén, Mal-
mö, närvar vid årsstämman.

De i tur avgående styrelseledamö-
terna, Folke Olsson, Rydsgård och
Gunnar Carlsson, Skurup, valdes om
för en ny fyraårsperiod, medan alltså
Yngve Nyström nyvaldes. Till ny
suppl efter honom utsågs John
Svensson, Rydsgård och de övriga
suppleanterna, Börje Lindén, Skurup
och Torsten Truedsson, Skurup val-
des om. Nytt förtroende fick även re-
visorerna, Gunnar Larsson, Hyltaslätt
och Ragnar Persson, Skurup samt

SKD
beställd bild
28/4 - 69
Sparbanken

Måndag 28 april 1969

PÅ DEN TIDEN (1906) BLEV TILL OCH MED kraftstationen skrytbygge

Man talar i dag och ofta inte utan fog om skrytbyggen när det uppförs skolor, ålderdomshem och andra större anläggningar. Man tänker kanske inte då på att det så sent som kring sekelskiftet snarare var regel än undantag att även i

och för sig enklare projekt som mindre kraftstationer och transformatorhus gjordes mycket påkostade. Det finns ju än i dag kvar åtskilliga transformatorhus som liknar små kyrkor eller i varje fall kyrktorn.



Inte utan att skurupsflickan Lotta Sernert finner det lite kusligt att vandra kring i källarvalven. Vad spännande kan dyka upp kring nästa hörn?

Vi skall här syssla med en 1906-1908 uppförd kraftstation som fick ett magnifikt hölje. Byggnaden försvann som egentlig station redan 1922 men användes som transformatorhus ännu in på 50-talet. Det gäller det bygge i Slätteröd utanför Skurup och vid Björkesåkrasjöns östra sida som det för ändamålet bildade Slätteröds Kraft AB lät resa i nyrenässans långt ute i ödemarken.

Byggnadens pampighet i linjerna förhöjs av den mäktiga portalen, den breda trappan och de bastanta metertjocka valven i källarplanet under maskinsalen. Här i källaren placeras pannrum, maskinrum och reparationsrum.

STJERNSWÄRD

Kraftstationen lades liksom exempelvis Skabersjöes gods i Roslättnära en torvmosse för pannorna torveldades och strömmen alstrad av två turbiner genererades ut

till främst traktens större gårdar och industrier. Styrelsen hade också sammansättning därefter: förste ordföranden var kammarherre Gustaf Stjernswärd på Jordberga gods, far till Clara von Arnold. I första styrelsen satt vidare bl a Näsbyholms godsförvaltare Folke Ankarcrona, godsägare Sigge Ulfsparré på Torsjö, spannmålshandlare Johan Andersson, far till Malte och Allan Andersson.

TORV DYRARE

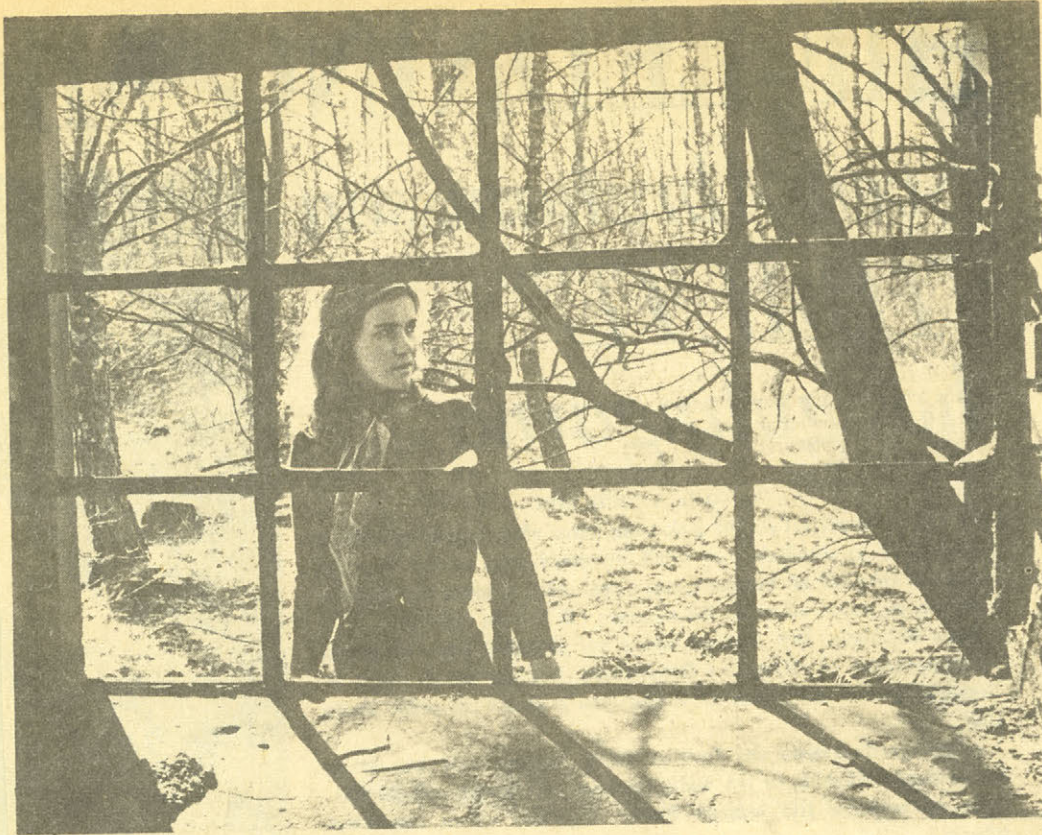
Slätteröds Kraft AB gick i likvidation på en auktion i Malmö 1918 och upp i det samma år bildade Wemmenhögssbolaget. Kraftstationen levde kvar i sin gamla form ytterligare fyra år för att sen bli Sydkrafts mottagarstation på Stjärneholms gods. Men när nu strömalstring via torveldning hade blivit den dyraste lösningen lades

stationen ned och en del maskiner såldes.

SEMESTERHEM

Kvar i dag har Wemmenhögssbolaget åtta tunnland mark där det gamla kraftstationshuset och den samtida maskinmästarbostaden med två lägenheter för maskinmästarna inrymdes. Denna gamla bostad är numera Wemmenhögssbolagets semesterhem, naturskönt beläget.

Även om kraftstationshuset representerar en i och för sig intressant nybyggnadsepok har det inte den rätta åldern för att kunna värnas som ett kulturminne. Därmed finns det inget rationellt motiv för byggnadens bevarande och det har varit tal om rivning. Den hårda oktoberstormen 1967 gick händelserna i förväg genom att rasera den 20 meter höga skorstenen.



Dekorativ skurupsflicka, Lotta Sernert, vid dekorativt källargaller.

Folkhögskolan i Skurup har utbyte med gotländsk skola

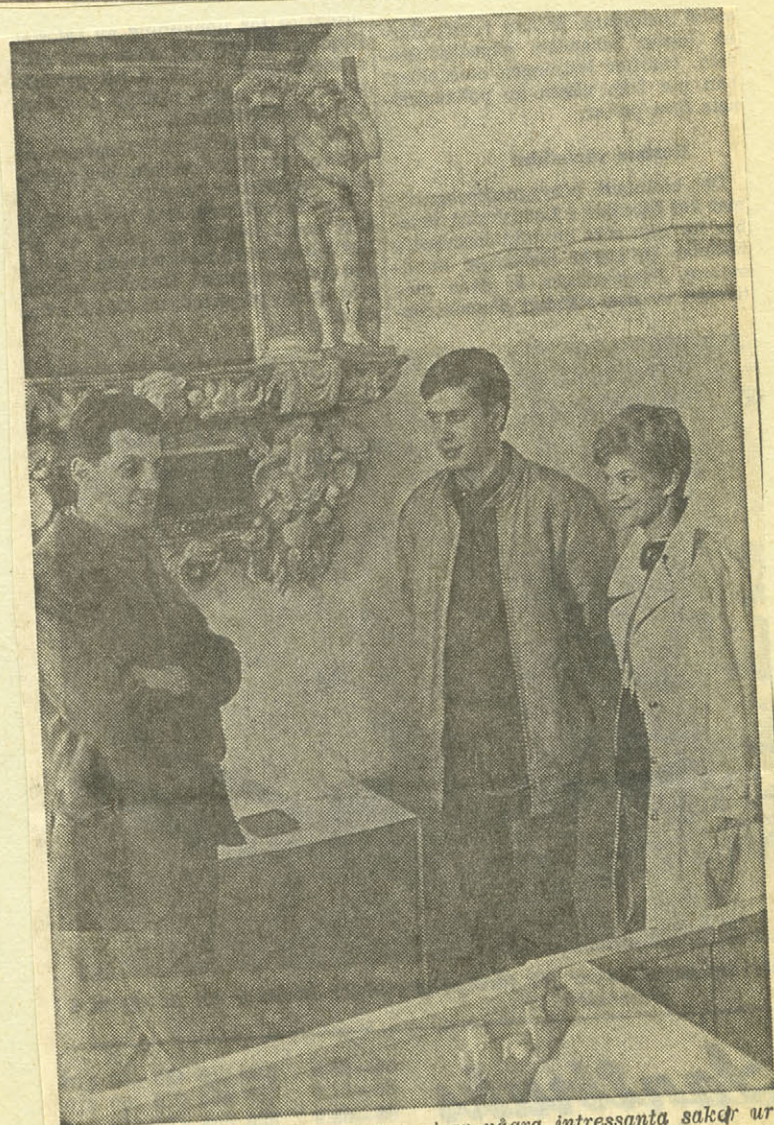
Hela veckan har folkhögskolan i Skurup besök av ett 50-tal folkhögskoleelever från Hemse på Gotland. De anlände till Vemmenhögabygden på söndagen och samtidigt åkte ett antal elever från Skurup till Gotland. Det är första gången skurups-skolan har utbyte med en skola i landet. Tidigare har elever som gått på folkhögskolan besökt liknande läroanstalt i Norge.

Den gotländska skolan tog initiativet till detta besök och då det bl a passade bra in med tiden, accepterade man förslaget i köpingen. Ungdomarna håller nu vissa lektioner som vanligt, men kommer i övrigt att göra utflykter och studiebesök. Besöket för skurups eleverna har utformats på ett liknande sätt.

— Det är andra årskursen på folkhögskolelinjen som är våra gäster veckan ut. Vi tycker att sådana utbyten är mycket stimulerande och ef-

tersom det enbart varit positivt tidigare tveklade vi inte. Eleverna tycker också det är intressant att besök en annan ort och dess skola. Det är på samma gång skönt för både lärare och elev med lite ombyte efter vinterläsningen. Valet av utbyte mellan en skånsk och en gotländsk folkhögskola passar fint, då mycket är olik för nästan alla elever varifrån de än kommer — landskapet, dialekten m m. Genom dessa utbyten får eleverna nya impulser och nya vänner, menar rektor Bertil Järneström.

De gotländska eleverna åker hem i slutet av veckan men till dess skall man bl a ha hunnit med att besöka Köpenhamn, Malmö m fl platser. Underhållning och samkväm blir det på kvällarna. Under besöket får man också extra mycket ledigt tack vare helgdagarna med bl a valborgsmässöafton. Inkvarteringsproblemen har lösts på så sätt att eleverna kort sagt "skiftat sängar".



Intendent Erik Mårtensson t v visar några intressanta saker ur Skurups kyrkas interiör för Per Svensson och Hillevi Björkdal.

4. A 29/4

Gotländska gäster i Skurup



Ingvar Britse, Hemse, demonstrerar den gamla gotländska idrottsgrenen "stöte stang", välkänd för kompisen Bernt Johansson, Hemse, men en nyhet för fr v Ann Månsson, Löderup, Ingrid Madsen, Malmö och sittande Gunilla Månsson, Löderup

På lördagen anlände till Skurups Folkhögskola ett 50-tal elever från folkhögskolan i Hemse på Gotland, fyra mil från Visby, i utbyte mot ett något mindre antal Skurups elever.

Utbytet skall pågå under en vecka och eleverna har övertagit varandras rum, mat och, så långt möjligt, även lektioner, varför kostnaderna för arrangemanget kunnat hållas tämligen låga. Säurups eleverna har bara behövt betala resan, medan Hemse elevernas resa bekostas genom en fond.

Syftet med utbytet är att eleverna

skall få lära känna för dom främmande bygder — geografiskt kulturhistoriskt osv. Och det gäller därmed att etablera utbyte mellan på dessa punkter avvikande skolor. Det är också betydelsefullt att skolorna är i grunden likartat uppbyggda — att de har likartade regler t ex, för att det hela skall fungera friktionsfritt.

Varje eftermiddag anordnas utflykter för Hemse eleverna. Den första utflykten gjordes emellertid kl tre på måndagsmorgonen, då de fick vara med om en gökotta i Sövde, under

ledning av intendent Erik Mårtensson, som vid ett lägerbål berättade om traktens historia och natur- och djurliv.

I dag, tisdag, visas Björnstorps gods och de stormskövlade skogarna där omkring. På onsdag kväll får eleverna besöka Malmö Stadsteater för att studera hela byggnaden och därefter se debattpjäsen "Hemmet". På torsdag görs en utflykt till Köpenhamn och på fredag reser gotlänningarna hem igen per buss, samma buss som hämtar tillbaka Skurups eleverna.

S.D.S.
29/4

E

Gotlänningar besöker Skurups folkhögskola



ARBETET
30/4-69
E

Gotlänningarna är stadiga pojkar, tycker systererna Gunilla och Ann Månsson, Löderup, när de hoppa bock över Ingvar Britse och Berndt Johansson från Hemse folkhögskola, påhejade av Ingrid Madsen, Malmö.

Ett femtiotal gotlänningar från Hemse folkhögskola är just nu elever vid Skurups folkhögskola en vecka framåt. Skolan har redan gengäldat inbjudningen med att sända lika många av sina elever till Hemse folkhögskola.

För att de gotländska ungdomarna ska lära känna Skåne har turer gjorts på Söderslätt med buss och med intendent Eric Mårtensson som ciceron. På

programmet igår stod teaterbesök på Intiman i Malmö, där eleverna först fick göra en rundvandring bakom kulisserna för att därefter få se "Hemmet".

Jourhavande tandläkare i Trelleborg i morgon, första maj, är Kreij. Svedala Arbetarekommun avslutar i dag valen av ombud till partikongressen. Valet sker i Folkets hus festsal kl 20-21.

VARLEKEN I MAJ

Årets "Vårleken" i Svedala anordnas första maj med start och mål på Bökebergs bågskyflestuga, start kl 9-11. Anmälan vid starten.

De lokala kvältävlingarna i Rikskorpens jubileumsarrangemang sparar Svedalakorpen till maj månad. Det är en familjetävling där bästa familjen från varje ort får åka till riksfinalen i Stockholm i höst.

Navigationkurs i Skurup avslutad



Ann-Charlotte Persson, Abbekås, sjökaptan Pelle Bjurström, Malmö, Gunnel Jönsson, Skurup, Lennart Lindberg, Abbekås o. handledare Gunnar Nilsson, Skurup studerar ett sjökort efter navigationsprovet.

Den första kursen i navigation avslutades på måndagen i församlingssalen i Skurup med examensprov för kapten Pelle Bjurström, som är sjöfartsstyrelsens speciella examensombud. Det kan kanske synas underligt att man ordnar en kurs i navigation så här i inlandet, som tillika lockade 12 deltagare, där närmaste tillgång på det rätta elementet är Svaneholmssjön. Förklaringen är den att flertalet av deltagarna tillhör den relativt nybildade båtklubben i Abbekås, och då läraren fanns i Skurup förlade man självfallet lektionerna dit. Det slutliga provet, som skulle utvisa deltagarnas kunnighet att navigera, gick perfekt för samtliga.

Med starkt självförtroende inför sommarens övningar och med pap-

per i fickan på att man kan navigera kunde båtklubbens medlemmar — 8 manliga och 4 kvinnliga — återvända hem på kvällen. Mycket av detta kan man tacka förman Gunnar Nilsson, Skurup för, som varit handledare för Medborgarskolans kurs. Gunnar Nilsson har många års erfarenhet av sjöyrket och hade alltså inga större svårigheter att lära deltagarna hur man på rätt sätt tar sig fram på sjön. Det är första kursen i detta speciella ämne som förlagts till Skurup, men säkert inte den sista. Gunnar Nilsson har tidigare lett liknande kurser i Malmö.

Navigationskursen startade i februari och med examensprovet inberäknat har man läst och haft prak-

tiska tillämpningar på navigation i sammanlagt 37 timmar. Den praktiska tillämpningsövningen förlade man under påskhelgen i Öresund med båt från Öresunds sjövärsflottilj.

Starkt sammanbitna tog eleverna itu med examensfrågorna med tillämpning på vad man lärt om sjökort, kompassen, utprägning och trafikföreskrifter på sjön. Examensföretare Pelle Bjurström kunde efteråt konstatera att samtliga klarat provet med glans. Yngsta kvinnliga deltagare var Ann-Charlotte Persson 13 år och dito manliga Per Gellström och Anders Lindgren, som går i Skurups grundskola. Till sommaren kommer ungdomarna att tillämpa sina kunskaper då de börjar segla med optimist- och trissjollarna.

Replik i blockfrågan av Rydsgårds KN-ordförande

Eric Magnusson, kommunalnämndens ordförande i Rydsgård, vill i dag replikera ett påstående från kommunalnämndens ordförande i Skurup, Knut Madsen. Madsen har i en artikel i Skånska Dagbladet använt ett uttalande av sin kollega i Rydsgård som motivering till att han röstat för block 74.

Herr Magnussons replik lyder:

Herr Madsen använde sig av ett uttalande av mig, fällt vid ett internt årsammanskrivande med Rydsgårds kommunkrets av CP. Detta uttalande ger väl enligt min mening endast uttryck för en sund tanke att ingen befolkningsgrupp skall bli lidande av en kommunsammanslagning.

Farhågor från landsbygdshåll att de perifera delarna kan bli glömda och eftersatta vid en sammanslagning kan ha sin relevans vid sammanslagning med en helt dominerande tätort.

När det gäller sammanslagningen av dessa tre kommuner, Skurup, Rydsgård och Vemmen-



Eric Magnusson, Kommunalnämndens ordförande i Rydsgård.

S.A.D.
30/4-69